GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*) : May we begin general discussion on the budget, Sir?

DEPUTY PRESIDENT: Yes, by all means, Mr. Nilakanta Pillai.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*) : Sir, while I am thankful to the Financial Secretary for the frank and straightforward way in which he has introduced the budget for the coming year before this House I cannot but say that the budget estimate for the coming year is a very disappointing one from the point of view of the man behind the plough. Sir, when the speech of the learned Financial Secretary is disrobed of the explanatory paragraphs on diagrams and some other ambiguities in which it is enveloped the whole speech is nothing but simple arithmetic presented before this House year after year with the same monotony as if by a junior clerk in a commercial firm with no conception of the fundamentals. It is a matter of both surprise and disappointment to me, Sir, that the huge closing balance of Rs. 154·98 lakhs for the current year which stands at Rs. 225·65 lakhs for the coming year and the recurring surpluses year after year even beyond the expectations of the Financial Secretary should be taken by him as conclusive evidence of our prosperity when many other indications in the budget show just the other way.

Sir, I ask the question in what way the budget estimate now before the House is an improvement upon the current year's budget? Should there not be a policy underlying the budget; if so, I ask the question again whether there is any indication of a definite and progressive policy or any important pronouncement underlying the budget that has been presented before this House? Sir, a motion has been passed by this House on the 25th Karkatakam 1102 abolishing tolls on the main highways. A resolution has been passed by this House on the 17th Medam 1102 reducing the rates of Anchal card and cover to four and eight Cash respectively, and the Government had the good grace to accept another motion on local option. Sir, the unexpected surplus in the current year's revenue is made up of Rs. 3·71 lakhs from Abkari and opium Rs. ·90 lakh from Stamps and about Rs. 2·83 lakhs from tolls. That is the way in which people's demands have been given effect to. Any Government ought to be ashamed to announce to this House that their revenue was better than expected and that the better collection was made up of items as I mentioned above against which the people's representatives have passed their verdict. We have been habituated to disappointments in all our demands whether it be the appointment of an agency to overhaul the existing system of education in the State or to settle the relation between Jenmies and Kudiyans or it be the repeal of the Newspapers Regulation or the revision of the pay of the Vernacular School Teachers—all matters vitally affecting the prosperity of the people of the State, politically, economically and socially. Under such circumstances, Sir, this budget or any other budget which hereafter may be introduced to this House is bound to be disappointing so long as those who supply the Government with the necessary resources

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

have no voice either in doing away with a particular source of revenue or in the allocation of supplies to the different purposes. Sir, the huge closing balance and recurring surpluses year after year should have made the preparation of the State budget less difficult for a capable financier. Our revenues have risen from Rs. 199·54 lakhs in 1099 to Rs. 239·69 lakhs in 1104, that is an increase of more than Rs. 40 lakhs. Not to speak of the huge closing balance under Government account the actual recorded surplus amounted to Rs 23·01 lakhs in 1101, 27·89 lakhs in 1102; 17·21 lakhs in the current year and we have budgeted for a surplus of Rs. 4·79 lakhs for the coming year. Certainly these recurring surpluses are not the result of mere windfalls. Sir, with the same resourses in our command the picture which the present Financial Secretary has presented before this House could have been presented in a different hue if the allotment of expenditure had been left in the hands of the people. 'Nature intended me a grazier' said Lord Althorp who steered the reform bill of 1832 'and fate has made me a statesman'. Many of the responsible officers of the State who made proposals for the appropriation of a portion of the peoples' purse to be expended in their respective departments had no clear notions of their exact functions. Consequently while the budget is full of unimportant and highly objectionable items whether it be the creation of additional staff in one department or the revision of the pay of the staff in another department, I do not find—I have read the budget carefully—any important announcement from the rate payers' point of view excepting the solitary instance of an enhancement of about Rs. 7 lakhs in the P. W. D. budget. And the budget does not give indications that the Financial Secretary has tried to cut down expenditure on all heads and to make provisions keeping in view the fundamental that no expenditure ought to be made which does not directly or indirectly benefit the poor taxpayer who is after all responsible for the supply of all the resources available to Government. As a result on one page of the budget there is a provision for three more clerks, people who are already clerks on Rs. 40 to 70, being raised to the grade of Rs. 75 to 100 suddenly. In another page of the budget there is a provision for five more Draftsmen, three more Head clerks, one Typist and 14 temporary Draftsmen. Necessity has been found for all these especially after a Committee has sat and decided the question and disbanded the superfluous staff of this particular department. The revision of the pay of the Printers and Store-keepers seems to be very important in a particular department. While Government wanted only Rs. 2,000 in 1103 in aid of orphanages, this year all of a sudden they have to make provision for Rs. 10,000 in aid of charities, I mean orphanages. Sir, I have chosen only a few types as illustrations and if the budget is carefully examined it will be found that every page of the budget is full of such anomalies.

Secondly I would like to know, Sir, under what canons of finance, and obtaining where, these big, though the Financial Secretary would call it small, and recurring surpluses are justifiable. These surpluses are a double wrong to the country, because Government take much

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. P. Nilakanta Pillai.]

more from the people than is needed and Government do not spend enough for the good of the country. Again let us see what mainly contributed to these surpluses. Government anticipated only a surplus of Rs. 3·62 lakhs in 1102 but actually the surplus went up to Rs. 24.07 lakhs. To this Stamps and P. W. D. tolls contributed a lakh each ; Registration Rs. ·5 of a lakh ; Interest on surplus investments must have added about 1·5 lakhs; and Excise contributed Rs. 4 lakhs thereby making the total receipts from Abkari and Opium Rs. 32 lakhs. In 1103 the budgeted surplus of Rs. 1·39 lakhs came up to Rs. 17·21 lakhs according to the revised figures. To this increase Tobacco contributed Rs. 1·54 lakhs ; Stamps ·90 lakh ; Registration 1.1 lakhs ; Interest on surplus investments 1·34 lakhs ; and Abkari and opium 3·71 lakhs thereby making the total revenue from Abkari and Opium Rs. 33·4 lakhs. You will see, Sir, that the revenue derived from Abkari and Opium rose from Rs. 23·7 lakhs in 1099 to Rs. 37·4 lakhs in 1104. The annual report of the Excise Department year after year shows an increase in the consumption of arrack, foreign liquor, ganja and in the number of trees tapped for toddy. All these, the learned Excise Commissioner in his departmental Administration Report for the year 1102 says, are due to improved preventive work, better supervision and prevention of malpractices with the result illicit liquor has been replaced by licit liquor. The learned Financial Secretary in paragraph 16 of his budget speech says:—

" The Excise Department has reported that the increased receipts under Abkari are on account of the enhanced rates of arrack duty and tree tax."

I would only ask the Financial Secretary to pause here for a moment and think how, if that be the case, the consumption of foreign liquor could rise by 5169 proof gallons, arrack by 2817 proof gallons, ganja by 175 seers and, of the number of trees tapped, cocoanuts by 6842, *chundapana* by 1655 and palmyra by 293. Increase in our customs revenue in 1102 was mainly due to the abolition of export duty on tea by the Government of India, and so we had not to pay the Government of India the moiety of duty which we levied for tea exported from our country. Despite there was a heavy fall of Rs. ·86 lakh in our export duty in 1102 a similar fall is likely to happen this year, and next year the fall would be greater. The income from our railway has fallen by Rs. 1·34 lakhs when compared to the previous years. And the collection from income tax does not show any improvement at all. Sir, if these facts indicate anything at all it is that the people are becoming less and less prosperous and that the budget is not a prosperity budget.

Sir, in 1102 the sale proceeds of Government lands were included in the ordinary revenue of the State. In 1102 for the first time a separate head was created and thus sale proceeds of Government lands were brought under it and it was called Capital Head. This change was not so innocent as it appears to be on the face of it. Because paragraph 4 sub clause (1) of the Devaswom Proclamation of 1097 states that the Devaswom funds shall consist of *'allotment made in the State budget every year for the said Devaswoms, such allotment being not less than 40*

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

per cent of the ayacut and sanchayam land revenue of the State'. In 1102 the sale proceeds of Government lands amounted to Rs. 6·01 lakhs; in 1103 5·20 lakhs and in 1104 it is expected to be 5 lakhs. The net result of this change is that our Devaswom fund has suffered to the extent of something like 6·48 lakhs in these three years, that is an average of Rs. 2·16 lakhs every year. This is a matter which has to receive the serious attention of this House.

A careful reading of the budget will again show, Sir, that luxuries have been provided for first and then miserable doles have been distributed for the necessities of the people. I am not bemoaning the proposed railway extension from Chackay to Thampanur, which would ultimately cost about 25 lakhs or the Trivandrum electricity or water supply schemes, because I can also have the benefit of these if I choose so. But I have a duty to perform to rural Travancore. I am given to understand that capital expenditure is not at all being properly audited and scrutinised. This becomes all the more important when we find that this capital expenditure is taken outside the purview of this House. It has therefore to be properly scrutinised and audited periodically. I am given to understand that the Railway Engineer is given a letter of credit to enable him to draw any amount from the Quilon or the Trivandrum Treasury, and that no proper auditing is taking place. There is a huge cry in this matter outside. Therefore it is time for Government to consider this aspect of the question.

DEPUTY PRESIDENT: You have got just four minutes more.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): Yes, Sir.

As I have pointed out our revenues have risen from Rs. 199·54 lakhs in 1099 to Rs. 239·69 lakhs in 1104. There is no corresponding increase either in the allotment for communication on original side or for protective irrigation all through these years. In 1099 Rs. 1·5 lakhs have been spent on protective irrigation; 2·2 lakhs in 1100; 2·1 lakh in 1101; 1·5 lakhs in 1102; 2·3 lakhs in 1103 and we propose to spend 2·1 lakhs in 1104. Thus you will see, Sir, that Government have not spent a single pie more on protective irrigation since 1100 and for the coming year we get ·2 of a lakh less than the current year.

On the face of these recurring surpluses why not create a separate budget head on minor irrigation and allot ten lakhs annually for the same, or, I ask, why not allot the whole additional revenue which we derive, year after year, from immoral sources like abkari and opium for minor irrigation so that people may be more prosperous? It is not a recurring surplus budget which the Government ought to be proud of, but the material prosperity and contentment of rural Travancore.

There is a Department of Industries working in the country for the last 10 years. First of all, sufficient funds are not placed at its disposal. Secondly, the Department does not know how to spend the money allotted for the Department. In 1100 a sum of 1·51 lakhs of rupees was allotted, but only 1·41 lakhs of rupees was spent. In 1101 the allotment was 1·72 lakhs of rupees, but, only 1·26 lakhs was used: In 1102 the allotment was 1·45 lakhs, but 1·28 lakhs alone was used; and in 1103 the allotment was 1·53 lakhs, but, according to the revised estimate

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. P. Nilakanta Pillai.]

1·36 lakhs would be spent, with the result that no material benefit is derived from this Department by the people of the country. Year after year we hear of industries started and abandoned, experiments begun and subsequently given up. The Director of Industries everywhere sees lions in his way. And according to him nothing is possible in Travancore. Sir, despite this, this department of confirmed pessimism plods along the already beaten path without clear vision or courage, or definiteness or purpose, or, what can I say, (*Laughter*) progress. The existence of this department for the last 10 years has not added a whit to the growing problem of unemployment in the State and this becomes all the more serious. It is the duty of the Department of Industries to find out some solution for the problem of unemployment in the State, more than any other department.

DEPUTY PRESIDENT: Your time is up.

MR. ITTOOP ITTICHAN (*Kunnatnad*) : സർ, ഫൈനാൻഷ്യൻസെക്രട്ടറിസമർപ്പിച്ച ബഡ്ജറിനെ സംബന്ധിച്ച് ഗവണ്മെൻറിനെ അനുമോദിക്കാൻ ഞാൻ വഴികാണുന്നില്ല. നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറിന് സാധാരണയായും ഇപ്പോഴത്തെ ഗവണ്മെൻറിനെ പ്രത്യേകിച്ചും ബഡ്ജറിൽ നീക്കിയിരിപ്പുവരുത്തി ജനസാമാന്യത്തിൻെറ കണ്ണിൽ പൊടിയിടുന്നതിനെ ഒരു വിശേഷവാസനയുള്ളതായികാണുന്നു. കുടുംബകാര്യങ്ങളിൽ വരവിനടുത്തചെലവും രാജ്യകാര്യങ്ങളിൽ ചെലവിനടുത്ത വരവുമാണ് ആദരണീയമായ പ്രമാണമെന്നു ധരിക്കുവാൻ വലിയ ശാസ്ത്രജ്ഞാനം ഒന്നും വേണമെന്നില്ല. വരവിൽ ഒതുക്കി ചെലവുനിറുത്തുവാൻ സാധിക്കാതെവരുന്നതു് ഒരു കുടുംബത്തിനു് നാശകരണമാണു്. അപ്രകാരംതന്നെ ചെലവനുസരിച്ചു വരവിനെ നിയന്ത്രിക്കാത്തതു് പ്രജാക്ഷേമത്തിനു ഹാനികരവുമാകുന്നു. ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യായിലെ ഭരണകർത്താക്കൾ വെട്ടിത്തുറന്നിരിക്കുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളിൽക്കൂടി നമ്മുടെ വരവുചെലവുകൾ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നല്ലാതെ അവയെ ദേശകാലസ്ഥിതി അനുസരിച്ചു മനഃപൂർവ്വം നയിക്കുന്നതിനോ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനോ ഇന്നത്തെ ഗവണ്മെൻറു ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നില്ല. ഒഴുക്കിലിട്ട കഴുക്കോലുപോലെ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഗവണ്മെൻറിൻെറ ഇപ്പോഴത്തെ നയത്തിനു ഒരു മാറ്റം വരുത്തേണ്ടകാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു.

തന്നാണ്ടിൽ മിച്ചംവരുത്തിക്കാണിക്കണമെന്നുള്ള ഭ്രമം ഗവണ്മെൻറിനെ കലശലായി ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടു് എന്നാണുതോന്നുന്നതു്. ഈ ബഡ്ജറിൽ നീണ്ടകരപ്പാലത്തിനു് ആറുലക്ഷംരൂപാ കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു. പാലം ആവശ്യമില്ലെന്നോ അതു ഗവണ്മെൻറു നടത്തി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ക്കൊടുക്കേണ്ടതല്ലെന്നോ ഞാൻ പറയുന്നില്ല. പക്ഷെ ഈ ആറുലക്ഷം രൂപാ തന്നാണ്ടു ചെലവിൽ കൊള്ളിക്കാതെ നീക്കി ഇരിപ്പിൽനിന്നും എടുത്തതു് തന്നാണ്ടു വരവുചെലവിൽ മിച്ചംവരുത്തിക്കാണിക്കുവാൻ അല്ലേ എന്നു ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. ബഡ്ജറിലെ ഇപ്പോഴത്തെ മിച്ചം നാലുലക്ഷത്തിൽപരം രൂപായാണു. പാലത്തിന്റെ ആറുലക്ഷംകൂടി തന്നാണ്ടു ചെലവിൽ ചേത്തിരുന്നുവെങ്കിൽ തന്നാണ്ടു വരവുചെലവിന്റേയും മിച്ചത്തിന്റേയും പ്രകൃതം പാടെ മാറുമായിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിൽ പല പാലങ്ങളും തോടുകളും റോഡുകളും ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ടു്. അതിനു വരിച്ച ടോളുകളും ഏർപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടു്. എന്നിട്ടും ഇവയൊക്കെ തന്നാണ്ടു ചെലവിനത്തിനാണു് ചേത്തിട്ടുള്ളതും ചേർക്കാറുള്ളതും. നീണ്ടകരപ്പാലത്തിനു് വരുന്ന ചിലവും അതിന്റെ പലിശയും അവിടെ ഒരു ടോളോമറ്റോ വെച്ചാൽ ലഭിക്കാവുന്ന ആദായവും ഏകദേശമായിട്ടെങ്കിലും കണക്കാക്കിനോക്കിയാൽ ഏതാണ്ടു ആദായകരമായ ഒരു വ്യവസായംപോലെ ഗവണ്മെന്റു തൽക്കാലം നടിക്കുന്ന ഈ പാലത്തെ തന്നാണ്ടു ചെലവിനത്തിൽ ചേർക്കാഞ്ഞതു് എന്തുകൊണ്ടെന്നു ജനസാമാന്യം സംശയിച്ചുപോകും. എങ്ങിനെയും മിച്ചംവരുത്തിക്കാണിച്ചു ജനസാമാന്യത്തിന്റെ കണ്ണിൽ പൊടി ഇടുവാൻ ഇപ്പോഴത്തെ ഗവണ്മെന്റു കാട്ടിക്കൂട്ടുന്ന ഭ്രമത്തേയും സ്വീകരിക്കുന്ന നയത്തേയും ആണു് ഞാൻ ഇതുകൊണ്ടുദാഹരിക്കയും ആക്ഷേപിക്കയും ചെയ്യുന്നതു്.

രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനവും രാജസ്ഥാനത്തിന്റെ ഇരിപ്പിടവുമായ ഈ തിരുവനന്തപുരം പട്ടണത്തിൽ വെള്ളത്തിനും വെളിച്ചത്തിനുംവേണ്ടി ചെയ്യുന്ന ശ്രമങ്ങൾ കേവലം അനാവശ്യമെന്നു് പറയുന്നതിനു് ഞാൻ തയ്യാറില്ല. സംസ്ഥാനം മുഴുവനും തിരുവനന്തപുരംപോലെ ആക്കിത്തീർക്കണമെന്നും അല്ലെങ്കിൽ ഇവിടെ ഇതു ഒന്നും ചെയ്യരുതെന്നും ശഠിക്കുന്നതു് സ്വാർത്ഥപരമായ പ്രാദേശിക ഭ്രാന്തിന്റെ ഒരുവകഭേദമാണെന്നോ കായ്വുവിവരമുള്ളവർ കരുതുകയുള്ളു. എന്നിരുന്നാലും ഗവണ്മെന്റു ഇതിൽ സ്വീകരിച്ച നയത്തെപ്പറ്റി എനിക്കു ഒരു ആക്ഷേപം പറയാനുണ്ടു്. തിരുവിതാംകൂറിലെ പ്രധാനപട്ടണങ്ങളിൽ മുൻസിപ്പൽഭരണസമ്പ്രദായം ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. മറ്റു പ്രദേശങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു് ഈ പട്ടണങ്ങൾക്കു പ്രത്യേകം വേണ്ടതായ ആവശ്യങ്ങളെപ്പറ്റി നോക്കുന്നതിനും അതിലേക്കു് വേണ്ടമുതൽ പട്ടണനിവാസികളിൽ കരംചുമത്തിയും ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ കടം വാങ്ങിയും ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും മുൻസിപ്പാലിറ്റികൾക്കു അധികാരവും അവകാശവും ഉണ്ടു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Ittoop Ittichan.]

സംസ്ഥാനത്തെ ചില മുൻസിപ്പൽ പട്ടണങ്ങളിൽ റോഡുകൾ വേണമെന്നും കിണറുകൾ കെട്ടണമെന്നും കടവുകൾ ഉണ്ടാക്കണമെന്നും പ്രജാസഭവഴിയായും മറും ഈ ഗവണ്മെൻറിനോട് ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ ഇതൊക്കെ രാജ്യത്തിലെ പൊതുമുതലിൽനിന്നും നടത്തേണ്ടവയല്ലെന്നും മുൻസിപ്പാലിറ്റികൾ നടത്തേണ്ടവയാണെന്നും ആണ് ഈ ഗവണ്മെൻറ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. സംസ്ഥാനത്ത് മറു മുൻസിപ്പൽ പട്ടണങ്ങളോട് "നയം, നയം. മുനിസിപ്പൽ ഭരണത്തിൻെറ മൂലധനം രാജ്യതന്ത്രത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനതത്വം" എന്നും മറും ഘോഷിക്കാറുള്ള ഈ ഗവണ്മെൻറ് ഈ തിരുവനന്തപുരം മുൻസിപ്പൽപട്ടണത്തെ സംബന്ധിച്ച് വന്നപ്പോൾ ഈ നയങ്ങളെല്ലാം മറന്നുകളഞ്ഞതു് എന്തുകൊണ്ടെന്ന മനസ്സിലാകുന്നില്ല. പെരിയാറിൽ ഒരു പാലം പണിയണമെന്ന ആവശ്യപ്പെട്ട അവസരങ്ങളിൽ എല്ലാം ആ പാലംകൊണ്ടു പറവൂർ താലൂക്കിനും കുന്നത്തുനാടുതാലൂക്കിനും മാത്രമെന്തുണമുള്ളു എന്നും പാലത്തിന് മൂന്നു നാലുലക്ഷം രൂപാ ചിലവുവരുമെന്നും അതു് പൊതുമുതലിൽ നിന്ന് എടുക്കത്തക്കതല്ലെന്നും കൊല്ലത്തിൽ ൧൫,൦൦൦ രൂപാവരവും ൧൫,൦൦൦ രൂപാ ചെലവും ഉള്ള ആലുവാ മുൻസിപ്പാലിറ്റിക്കു് ൪ ലക്ഷം രൂപാ ഗവണ്മെൻറു കടം കൊടുക്കാമെന്നും, പാലം മുൻസിപ്പാലിറ്റിയിൽ നിന്നു വഹിക്കട്ടെ എന്നും സംസാരിച്ച ഗവണ്മെൻറ് ഒരുലക്ഷം രൂപാ വരവുള്ള തിരുവനന്തപുരം മുൻസിപ്പാലിറ്റിയുടെ ചുമലിൽ ഈ ഭാരം ചുമത്താഞ്ഞതു ഗവണ്മെൻറിൻെറ നയചാപല്യത്തിൻെറ ഒരു ഉത്തമദൃഷ്ടാന്തമായിട്ടേ ഞാൻ കരുതുന്നുള്ളു. തൽക്കാലകാര്യസാദ്ധ്യത്തിനായി രാജ്യകാര്യതത്വങ്ങളും നിയമങ്ങളും പ്രമാണങ്ങളും മാറ്റിയും മറിച്ചും കൊള്ളിച്ചാൽ ഗവണ്മെൻറിൻെറ ഉദ്ദേശശുദ്ധിയിൽ ജനസാമാന്യത്തിനു വിശ്വാസമില്ലാതെ വരുന്നതാണു്.

തിരുവിതാംകൂറിൽ വഴിനീളെ വേലികെട്ടി യാത്രക്കാക്കും മൃഗങ്ങൾക്കും അന്യായമായ തടസ്സങ്ങൾ ചെയ്തുവരുന്ന ഇപ്പോഴത്തെ ടോൾ ഏർപ്പാടു നിറുത്തണമെന്നു് ജനങ്ങൾ മുറവിളികൂട്ടുകയും ഈ ജനപ്രതിനിധി സഭയിൽ നിശ്ചയം പാസ്സാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടു അതു നിറുത്തിയില്ലാ എന്നു് തന്നെയല്ലാ, അടുത്തകൊല്ലം ഈ ഇനത്തിൽ സാരമായ കൂടുതൽ വരവിനു മാർഗ്ഗം ഉണ്ടെന്നു ഫൈനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറി തൻെറ പ്രസംഗത്തിൽ ആഹ്ലാദിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ക്രൂനിൽകരുവെന്നപോലെ ടോളിനു് വേണ്ടി ഒരു പാലം തന്നെ പണിതുകളയുന്നതിനും, ഒരു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ടോൾവ്യവസായം തന്നെ നടത്തിക്കളയുന്നതിനും ഗവണ്മെൻറ് ഭാവിക്കുന്നതായിതോന്നുന്നു. പൊതുജനങ്ങളുടേയും ഈ സഭയുടേയും അഭിപ്രായത്തിന് എന്തുമാത്രം വില ഇപ്പോഴത്തെ ഗവണ്മെൻറ് കല്പിക്കുന്നുണ്ട് എന്നുള്ളതിന്റെ ഒരു മാനദണ്ഡമായിട്ട് ഇതിനെ കരുതാവുന്നതാണ്. പരമ്പരയായി ചവിട്ടും ഇടിയുംകൊണ്ട് കിടക്കുന്ന അസമത്വസമുദായങ്ങളുടെ സങ്കടത്തേയും തലമുറതലമുറയായി അധികാരത്തിലും പ്രാബല്യത്തിലും ഇരിക്കുന്ന സമുദായങ്ങളുടെ ശക്തിയേയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതാണ് ഈ നിയമസഭ. സ്വാർത്ഥപരവും സാമുദായികപരവും ആയതിരമാലകളിൽ അകപ്പെട്ട് തുഴഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാണ് നമ്മുടെ ജനസാമാന്യം. ഇവരുടെയൊക്കെ ചുരുക്കം ചില കായ്ങ്ങളിലുള്ള യോജിപ്പായ അഭിപ്രായങ്ങളെപ്പോലും വകവെക്കാതെ ഇരിക്കുന്നതിന് ഈ ഗവണ്മെൻറിന്റെ സാമർത്ഥ്യം തന്നെ മുഴുവനും വേണമെന്നില്ല. അതുപോകട്ടെ; ടോൾ ഇടക്കാലത്തുണ്ടായതാണ്. ജനങ്ങൾക്ക് സങ്കടകരവുമാണ്. അടുത്തകൊല്ലത്തേക്ക് മൂന്നുലക്ഷം രൂപയാണ് ടോൾ ഇനത്തിൽ ബഡ്ജറിൽ വരവ് കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അടുത്തകൊല്ലത്തെ സകലചിലവും കഴിച്ച് നാലുലക്ഷത്തിൽപരം രൂപാ മിച്ചമാണല്ലോ ബഡ്ജറിൽ കാണിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ചിലവിൽ കുടുതൽ വരവ് വേണമെന്ന് ഗവണ്മെൻറ് എന്തിനാഗ്രഹിക്കുന്നു. അടുത്ത ഒരു കൊല്ലമെങ്കിലും ടോൾ നിറുത്തി ജനഹിതത്തേയും ഈ സഭയുടെ അഭിപ്രായത്തെയും ഒരിക്കലെങ്കിലും ഈ ഗവണ്മെൻറ് പാലിച്ചാൽ കൊല്ലം ൧൯൫൭-ൽ നമ്മുടെ വഞ്ചിരാജ്യം അറബിക്കടലിൽ മുങ്ങിപ്പോകയില്ലെന്ന് ഞാൻ ഗവണ്മെൻറിനോട് ഉറപ്പുപറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

വനത്തിൽനിന്നുമുള്ള വരവ് തൃപ്തികരമല്ലാതെയാണു കാണുന്നതു്. തിരുവിതാംകൂറിലെ വനങ്ങളെ ഇതിൽക്കുടുതൽ ഫലപ്രദങ്ങളാക്കാവുന്നതാണ്. ഇഞ്ചിനീയർ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും ഇത്തവണ വടക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിനോടും പ്രത്യേകിച്ച് കുന്നത്തുനാട്ടുതാലൂക്കിനോടും കാണിച്ചിട്ടുള്ള അനുഭാവമില്ലായ്മ അവിടത്തെ ജനങ്ങൾക്ക് സങ്കടകരമാണ്. ഉദ്ദേശം ൫൦൦ ചതുരശ്രമൈൽ വിസ്തീർണ്ണമുള്ള കുന്നത്തുനാട്ടുതാലൂക്കിൽ ഗതാഗതസൌകര്യത്തിനും ജലസേചനത്തിനുമായി വളരെ പണികൾ നടത്താനുണ്ട്. അതിൽ ഗവണ്മെൻറിന്റേയും ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ് മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടേയും ദൃഷ്ടിപതിയേണ്ടതാകുന്നു. കള്ള്, കറുപ്പ്, ഗഞ്ചാവ്, പുകയില ഈ ഇനങ്ങളിൽനിന്നും ഇക്കൊല്ലത്തെക്കാൾ മൂന്നുലക്ഷം രൂപാകുടുതൽ അടുത്തകൊല്ലം ഉണ്ടാകുമെന്ന് ഗവണ്മെൻറ്

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Itoop Ittichan.]

ആശിക്കുന്നു. ജനദ്രോഹകരമായ ഈ വക വ്യവസായങ്ങളിൽ കൂടുതൽ വരവുകാണുന്നതുകൊണ്ട് ഒരു പരിഷ്കൃത ഗവണ്മെൻറ് സന്തോഷിക്കയല്ലാവേണ്ടതു്. ഇപ്പോഴത്തെ വിദ്യാഭ്യാസരീതി ആശാവ്യകരമല്ലെന്നും നാട്ടിലെ തൊഴിലില്ലായ്മയുടെ മൂലകാരണങ്ങളിൽ ഒന്നാണെന്നും അതിൻറെ അലകും പിടിയും മാറിപ്പണിയേണ്ടതാണെന്നും ഇതാ പണിയാൻ തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞുവെന്നും ഈ ഗവണ്മെൻറ് ആരംഭത്തിൽ ഘോഷിച്ചതായികേട്ടിട്ടുണ്ടു്. മലയാളസ്കൂൾ വാദ്ധ്യാന്മാരുടെ സങ്കടത്തിന് ഒരു പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കേണ്ടതാണെന്നു് ഈ സഭ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടു് നാളകം എത്രകഴിഞ്ഞു. അതുപോലെ തന്നെ വ്യവസായപരമായും എന്തോക്കെയോ ചെയ്യാൻ ഗവണ്മെൻറ് പോകുന്നു എന്നും ഭാവിച്ചു. ഈ വിഷയങ്ങളിൽ കായ്മായി നാളതുവരെ ഒന്നും ചെയ്യാൻ ഗവണ്മെൻറിനെകൊണ്ടു് സാധിക്കാത്തതു് കഷ്ടംതന്നെ. വാദത്തം മാത്രം കുലധർമ്മമായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ തോന്നുന്ന ഇന്നത്തെ ഗവണ്മെൻറ് എല്ലാം ഓങ്ങിവെയ്ക്കുകമാത്രമേ ചെയ്യുകയുള്ളു എന്നു ജനസാമാന്യം സംശയിക്കുന്നതിൽ അത്ഭുതപ്പെടാനില്ല.

ഫൈനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറിയുടെ ഭാഷയിൽ കൃഷിയും വ്യവസായവും മൈനർ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളാണു്. ഈ നാട്ടിലെ ജനങ്ങളുടെ ഉപജീവനമാർഗ്ഗമായ കൃഷിക്കു് ഈ സ്ഥാനം ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും കല്പിച്ചുകൊടുത്തതു് എന്തുകൊണ്ടാണെന്നറിയുന്നില്ല. കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകൊണ്ടു് ആശിച്ച ഗുണങ്ങൾ കിട്ടായ്കകൊണ്ടാണോ കൃഷിവകുപ്പിനെ മൈനർ ആക്കിയതെന്നും അറിയുന്നില്ല. അനേകായിരം രൂപ ഈ വിഷയത്തിനുവേണ്ടി ഗവണ്മെൻറു കൊല്ലംതോറും ചിലവാക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതുകൊണ്ടു പറയത്തക്കഗുണം നാട്ടിലെ കൃഷിക്കോ കൃഷീവലന്മാക്കോ ലഭിക്കുന്നതായി എനിക്കറിവില്ല. എല്ലാ കായ്കളിലും നമ്മുടെ സ്വദേശത്തു് വിദേശികൾ ആണല്ലൊ. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ വച്ചു നമ്മുടെ നാട്ടുകാരോടു നമ്മുടെ നാട്ടുകായ്കൾ ചോദിക്കുന്നതിനും പറയുന്നതിനും ഒരു പരദേശിഭാഷകടംവാങ്ങാൻ ഇടവരുന്നതും പറയുന്നവനും കേൾക്കുന്നവനും ഓരോതർജിമക്കാർ ആവശ്യമായിവന്നിട്ടുള്ളതും കലികാലവൈഭവം എന്നല്ലാതെ എന്തുപറയട്ടെ. അതുപോലെ തന്നെ നമ്മുടെ കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലും ഒരു വിദേശീയത്വം ചുവയ്ക്കുന്നുണ്ടു്. കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു നമ്മുടെ നാട്ടിലെ കൃഷിയോടും കൃഷീവലന്മാരുടെ സാഹചര്യങ്ങളോടും സഹകരിക്കുന്നതിനു പകരം കൃഷിയും കൃഷിസ്ഥല

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ങ്ങളും കൃഷിവലന്മാരും ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ നിന്നും ഉരുപ്പിടിച്ചിട്ടുള്ള മൂശകളിൽ ഉരുകിവീഴണമെന്നാണ് സംഗതികളുടെ ഗതി. നമ്മുടെ കഷ്കന്മാരുടെ അഭിവൃദ്ധിക്ക് സർവ്വതടസ്സമായും ഇപ്പോഴും നിൽക്കുന്നത് അവരുടെ ധനമില്ലായ്മയും ഋണബാദ്ധ്യതയും ആകുന്നു. വസ്തുക്കൾ ഈടുകൊടുത്തു വാങ്ങിയ പലിശയ്ക്ക് കാലാവധിവെച്ച് പണം ലഭിക്കത്തക്കവണ്ണം വല്ല കൃഷിബാങ്കുകളും ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ഏർപ്പെടുത്തി നാട്ടിലെ കൃഷിക്കാരെ രക്ഷിക്കേണ്ട കാലം വളരെ കവിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്ന് ഒരു കർഷകൻെറ നിലയിൽ അനുഭവസ്ഥനായി ഞാൻ ഈ സഭയെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. കൃഷിയുടെ അഭിവൃദ്ധിക്ക് തടസ്സമായിനിൽക്കുന്ന വേറൊരു കാരണം റവന്യൂ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകാരുടെ തോന്ന്യാസങ്ങളാണ്. കൃഷിക്കുപയുക്തമായ വളരെ ഭൂമികൾ വെറും തരിശായിട്ടും റിസർവായിട്ടും കിടപ്പുണ്ട്. നാട്ടുകാർക്ക് ഭൂമിപതിച്ചുകിട്ടുന്നതിനുള്ള പ്രയാസങ്ങളും പ്രതിബന്ധങ്ങളും പുതുവൽ തിട്ടപ്പെടുത്തുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ അഴിമതികളും കൊണ്ട് കൃഷിക്കു വല്ലവരും ശ്രമിച്ചാൽ ഉള്ള പണവും ക്രടി കണ്ടവർ പിടിച്ചുപറിക്കുന്നതായിട്ടാണ് കാര്യങ്ങളുടെ കിടപ്പു. ഈ വക സർവ്വപ്രധാനങ്ങളും ജനക്ഷേമകരങ്ങളും ആയ കാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധപതിക്കാതെ സാധുക്കളായ ജനങ്ങളിൽനിന്നും ഞെക്കിപ്പിഴിഞ്ഞുണ്ടാക്കുന്ന പണത്തെ ഏതാനും വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു വീതിച്ചുകൊടുത്ത് സമുദായശക്തിയേയും ആത്മബലത്തേയും നോക്കി ഉദ്യോഗവിതരണം ചെയ്യുന്നത് ഒരു പ്രധാനതൊഴിലായി ഗവണ്മെൻറ് വർത്തിക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ നമ്മുടെ നാട്ടിൻെറ ഭാവിയെപ്പറ്റി വ്യസനിക്കാതെ ഗത്യന്തരമില്ല. ആയതിനാൽ മേൽപ്രസ്താവിച്ച സംഗതികളെപ്പറ്റി ഗവണ്മെൻറ് കാര്യമായിതന്നെ ചിന്തിച്ച് ആ വക ന്യൂനതകളെ പരിഹരിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

MR. MURUVELIL PACHU PILLAI (*Shertallai*): സർ, ഈ സഭ മുൻപാകെ ഫൈനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറി സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ആയവ്യയ കണക്ക് നല്ലപോലെ പരിശോധിച്ചെങ്കിലും ആയത് ഒട്ടുംതന്നെ ആശാജനകമൊ അഭിവൃദ്ധികരമൊആയിരിക്കുന്നില്ലെന്നതന്നെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഫാമിൻ ർ-ൽ ഈ രാജ്യത്തെ വരവു ഫാമിൻ ർ ലക്ഷം രൂപായായിരുന്നു. അടുത്ത കൊല്ലത്തേക്കു പ്രതീക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള വരവു പതിനൊന്നു ലക്ഷംരൂപായാണ്. ഈ കണക്കിനു കഴിഞ്ഞ ഫാമിൻ കൊല്ലങ്ങൾക്കിടയിൽ വരവിൽനിന്നു ലക്ഷംരൂപാ ഇവിടെ വർദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതായികാണുന്നു. ഇതു പക്ഷെ പലർക്കും സന്തോഷകരമായിതോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ ഈ വരവുഏതെല്ലാം ഇനങ്ങളിലായിട്ടാണ് വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു പരിശോധിക്കുമ്പോൾ അ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Muruvelil Pachu Pillai.]

തന്നെ സന്തോഷത്തിനു വകയുണ്ടായിരിക്കുമോ എന്നു സംശയമാണ്. വരവു ഇനത്തിലുള്ള ഒരു വലിയതുക എക്സൈസു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ നിന്നു കിട്ടുന്നതാണ്. ഈ വകുപ്പിൽ നിന്നും അടുത്ത കൊല്ലത്തിൽ ൪൯,൫൨,൪൦൦ രൂപാ കിട്ടുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ ൩൨,൦൪,൦൦൦ രൂപായും കള്ളു് ഇനത്തിൽ നിന്നാണു ലഭിക്കുന്നതു്. എക്സൈസുവകുപ്പിൽ നിന്നുള്ള മൊത്തം വരവു ൨൦൨൮-ൽ ൪൮,൩൬,൨൦൦ രൂപായായിരുന്നതു ൨൦൨൫-ൽ മേൽ വിവരിച്ച പ്രകാരം ഏഴു ലക്ഷത്തിലധികം രൂപാ കുറഞ്ഞതലായിരിക്കുമെന്നു കാണുന്നതു് ഗവണ്മെൻറു അങ്ങീകരിച്ചിട്ടുള്ള മധുവർജ്ജനനയത്തെ ആദരിച്ചു നോക്കുന്നതായാൽ ഒട്ടും തന്നെ അഭിനന്ദിക്കത്തക്കതായിരിക്കുന്നില്ലാ. മധുവർജ്ജനം പ്രായോഗികമാക്കുന്നതിനു ഗവണ്മെൻറു അങ്ങീകരിച്ചിട്ടുള്ള നയങ്ങളിൽ ഒന്നു ഓരോ ലേലകാലത്തും കള്ളു ഷാപ്പുകളുടെ എണ്ണം ഒരു നിശ്ചിതശതമാനം കുറക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. എന്നാൽ ഇതോടുകൂടി ഓരോ ഷാപ്പിലേക്കും ചെത്താവുന്ന വൃക്ഷങ്ങളുടെ പരമാവധി എണ്ണത്തെ സംബന്ധിച്ചു ഗവണ്മെൻറു ഇതുവരെ യാതൊരു ക്ലിപ്തവും ചെയ്തിട്ടില്ലാ. ഇതുകൊണ്ടു ഷാപ്പുകളുടെ എണ്ണം കുറച്ചാലും ഓരോ ഷാപ്പിലേക്കും ചെത്താവുന്ന വൃക്ഷങ്ങളുടെ എണ്ണം ക്ലിപ്തപ്പെടുത്താതിരിക്കുന്നിടത്തോളം ഗവണ്മെൻറു ഇപ്പോൾ അനുവർത്തിച്ചുവരുന്നനയം കൊണ്ടു ഗണ്യമായ പ്രയോജനമുണ്ടാകുന്നതല്ലെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലൊ. അതിനാൽ കള്ളുഷാപ്പുകളുടെ എണ്ണം കുറയ്ക്കുന്നതോടുകൂടി തന്നെ ആ ഷാപ്പിലേക്കു ചെത്തിവന്നിരുന്ന വൃക്ഷങ്ങളും കുറയ്ക്കേണ്ടതും ഓരോ ഷാപ്പിലേക്കും ചെത്താവുന്ന വൃക്ഷങ്ങളുടെ പരമാവധി എണ്ണം ഇത്ര എന്നു ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തേണ്ടതും ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു.

വരവിനുള്ള മറ്റു ഇനങ്ങൾ പുരാവൽ തറവില കസ്റ്റംഡ്യൂട്ടി, സ്റ്റാമ്പുഡ്യൂട്ടി, സാൾട്ടുഡ്യൂട്ടി, റജിസ്ട്രേഷൻഫീസ്, ആദായനികുതി, കോർട്ടു ഫീസ്, സ്റ്റാമ്പുഫീസ്, അഞ്ചൽക്കൂലി, ടോൾ, ലൈസൻസ്ഫീസ്, മാർക്കറുഫീസു, മൻസിപ്പൽകരം മുതലായവയാണ്. ഇവയിൽ പലതും പ്രതിനിധി സഭകളുമായി ആലോചിക്കയൊ അവയുടെ അഭിപ്രായം അറിയുകയൊ ചെയ്യാതെ ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്നു അപ്പോഴപ്പോൾ നടപ്പാക്കുകയും വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി പൊതു ജനങ്ങൾക്കുള്ള വൈപരീത്യം നിയമസഭമുഖേന പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടാലും, ഗവണ്മെൻറു ഇവരുടെ അഭിപ്രായത്തെ ആദരിക്കുന്നതായി കാണുന്നില്ലാ. ടോൾ നിറുത്തുകയും അഞ്ചൽ കൂലി കുറക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

നെപ്പററി ഈ സഭ അംഗീകരിച്ച പ്രമേയങ്ങളേസംബന്ധിച്ച ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്നും ഇതേവരെ യാതൊന്നും പ്രവത്തിച്ചിട്ടില്ലെന്ന കാണുന്നതു തന്നെ ഇതിലേക്കു മതിയായ ഉദാഹരണമാണ്.

ഇപ്രകാരം നികുതിഭാരങ്ങൾ ഈ രാജ്യവാസികൾക്കു ന്യായമായി വഹിക്കാവുന്നതിലധികം ഇപ്പോൾ വർദ്ധിച്ചു പോയിരിക്കുന്നു. ൪൦ ലക്ഷം ജനങ്ങൾ അധിവസിക്കുന്ന ഈ രാജ്യത്തു മുൻപറഞ്ഞ കണക്കുകൾ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുന്നതായാൽ ഒരാൾക്കു ശരാശരി ൩൦ രൂപാവീതം ഇപ്പോൾ നികുതി വരുന്നുണ്ടെന്നു കാണാം. ഇവിടെ ഒരാൾക്കു ആണ്ടിൽ എന്തു വരുമാനമുണ്ടെന്നു ശരിയായി അറിയുന്നതിനു ഔദ്യോഗികമായ കണക്കുകൾ ഒന്നും ഇതേ വരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ലാ. എങ്കിലും ഉദ്ദേശം ഇവിടെ ഒരാൾക്കു ആണ്ടിൽ ൪൦ രൂപാ ശരാശരി വരുമാനമുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു അനുമാനിക്കാം. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഒരാളിന്റെ വരവു പ്രതിവർഷം ൬൪൦ രൂപായും കാനഡായിൽ ൩൨൦ രൂപായും അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിൽ ൧,൦൮൦ രൂപായും ആണെന്നു കാണുന്നു. ഇതിനോടു സാമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കിയാൽ ഈ രാജ്യത്തെ ജനങ്ങളുടെ ദാരിദ്ര്യസ്ഥിതി ആർക്കും ബോധപ്പെടാവുന്നതാണ്. ഈ നിലയിൽ ഇവിടുത്തെ ജനങ്ങളുടെ ധനസ്ഥിതി ശരിയായി അറിയുന്നതിനും അതിനെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടു പിടിക്കുന്നതിനും ഉപയുക്തമായി തീരത്തക്കവണ്ണം ഇവിടെ ഒരു സ്റ്റാറ്റിസ്റ്റിക്കൽ സർവ്വേ നടത്തേണ്ടതു എത്രയും ആവശ്യമാണ്.

ഇനി ചിലവു ഇനങ്ങളിൽ ചിലതിനെ പരിശോധിക്കാം. ഈ ഇനത്തിലുള്ള ഒരു വലിയ തുക ബഡ്ജററിൽ ചേർത്തു കാണുന്നതു പൊതുമരാമത്തു പണികൾക്കുള്ളതാണ്. ഇതിലേക്കു ൧൦൮-ൽ ൪൦,൫൦,൩൦൦ രൂപാ ബഡ്ജററിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇതിനു പുറമെ മൂലധനത്തിൽ നിന്നും ൫൪ ലക്ഷം രൂപാ, റെയിൽവെ, വാട്ടർ വർക്സ്, ഏലക്ടിക്ക് ലൈറ്റ്, ടെലിഫോൺ, നീണ്ടകരപ്പാലം മുതലായവകൾക്കായും ബഡ്ജററിൽ ചേർത്തുകാണുന്നുണ്ട്. ഇപ്രകാരം പൊതുമരാമത്തു പണികൾക്കു മൊത്തത്തിൽ ൩൦ ലക്ഷം രൂപാ അടുത്ത വർഷത്തിൽ ചിലവു ചെയ്യുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതു അഭിനന്ദനീയമായിരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ ൧൦ വർഷങ്ങളായി ഇവിടെ പൊതുമരാമത്തു പണികൾക്കു ആണ്ടിൽ ശരാശരി ൨൦ ലക്ഷത്തിലധികം രൂപാ ചിലവു ചെയ്തു വന്നിരുന്നതായി കാണുന്നില്ലാ. എന്നു മാത്രമല്ലാ ഈ കാലത്തിനിടക്കു ചില ആണ്ടുകളിൽ അധികചിലവിനെ നിരോധിക്കുന്നതിനും

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Muruvelil Pachu Pillai.]

നീക്കിഇരിപ്പു കുട്ടികാണിക്കുവാനും വേണ്ടി പൊതുജനോപകാരപ്രദങ്ങളായ മരാമത്തു പണികൾക്കുള്ള സംഖ്യയിൽ സാരമായ കുറവുകൂടി വരുത്തീട്ടുണ്ടെന്നും മുൻ ആണ്ടുകളിലെ കണക്കുകൾ പരിശോധിച്ചാൽ കാണ്മാൻ കഴിയും. ഈ നയത്തെ നിശേഷം പരിത്യജിച്ചു, ഇപ്പോൾ ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്നും ജനങ്ങളുടെ സഞ്ചാരസൌകര്യത്തെയും സുഖജീവിതത്തെയും വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചുകാണുന്നതു് സന്തോഷപ്രദമായിട്ടുള്ളതാണു്. ഈ കൃത്തിൽ അനേകകാലമായി ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടുകിടന്നിരുന്ന ചേത്തല താലൂക്കിലേക്കും ഗണ്യമായ ഒരു സംഖ്യ ബഡ്ജറ്റിൽ ചെത്തുകാണുന്നതിൽ, ഫ,ന്യ ൦,൦ ൦ ൦ ജനങ്ങൾ അധിവസിച്ചു വരുന്ന ആ താലൂക്കുകാർക്കു ഗവണ്മെൻറിനോടുള്ള കൃതജ്ഞത അവരുടെ പ്രതിനിധി എന്ന നിലയിൽ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഞാൻ ഇവിടെ പ്രകാശിപ്പിച്ചു കൊള്ളുന്നു. പൊതുമരാമത്തു വേലകൾക്കു നീക്കിവയ്ക്കുന്ന സംഖ്യ മുഴുവനും അതാതാണ്ടിൽ തന്നെ ചിലവാക്കുന്നതിനു ഇവിടെ അധികൃതന്മാർ ഇതിനുമുൻപു അത്ര തന്നെ ശ്രദ്ധിക്കാറുണ്ടായിരുന്നില്ലാ. ഈ നയത്തിനു വിരോധമായി ഈ വകുപ്പിലേക്കു ഈ കൊല്ലത്തിൽ അനുവദിച്ച മുഴുവൻ സംഖ്യയും ഇതിനു പുറമെ രണ്ടു ലക്ഷത്തിൽ പരം രൂപാ കൂടുതലായും ഇയ്യാണ്ടിൽ ചിലവുവരുമെന്നു കാണുന്നതിൽ ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു മേലധ്യക്ഷനെ പ്രത്യേകം അനുമോദിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

രാജ്യഭണ്ഡാരത്തെ ശോഷിപ്പിക്കുന്ന മറൊരു പ്രധാനവകുപ്പു ഇവിടത്തെ വിദ്യാഭ്യാസഡിപ്പാർട്ടുമെൻറാണു്. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലേക്കു വരുന്ന കൊല്ലത്തിൽ ർ ഒ ട്ടീ ലക്ഷത്തിലധികം രൂപാ ചിലവു ചെയ്യുവാൻ നീക്കിവച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. ഇൻഡ്യയിലുള്ള നാട്ടുരാജ്യങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു തിരുവിതാംകൂർ വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ വളരെ മുന്നിട്ടുനിൽക്കുന്ന ഒരു രാജ്യമാണെന്നു നമുക്കു അഭിമാനിക്കുവാൻ വകയുണ്ടെങ്കിലും, ഈ ഇനത്തിലുള്ള ചിലവു നമുക്കു വഹിക്കുവാൻ നിവൃത്തി ഇല്ലാത്തവിധം ആണ്ടുതോറും വളരെ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ചിലവു വർദ്ധനയെപ്പറ്റി ഫ ഫ ൦ ഫ-ലെ ബഡ്ജറു പ്രസംഗത്തിൽ ഫൈനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറിഇപ്രകാരംപ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു.

"Before I conclude I must refer to one important subject which I think should engage our early attention. I refer to the staggering growth of our expenditure on Education. In 1085 our gross expenditure on education amounted to Rs. 7·55 lakhs the receipts to Rs. 1·71 lakhs and the net expenditure was Rs. 5·84 lakhs. In 1091 our gross expenditure was 20·03 lakhs and the net expenditure after deducting the receipt was Rs. 15·69 lakhs. For 1101 our gross expenditure is estimated at Rs. 38·9 lakhs, the receipt at Rs. 8·08 lakhs and the net expenditure at Rs. 30·87 lakhs. Thus within the last 16 years the expenditure on education has increased by 528 per cent. This disproportionate growth cannot but be viewed with serious misgivings."

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഫൈനാൻഷ്യൽസെക്രട്ടറിയുടെ അഭിപ്രായം ഇപ്രകാരമാണെന്നിരുന്നാലും ഒരു രാജ്യത്തെ ജനങ്ങളുടെ സാമൂഹ്യവും സന്മാർഗ്ഗികവും ആയ സകല അഭിവൃദ്ധിയും ആ രാജ്യവാസികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥിതിയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുമെന്നുള്ളതിനാൽ ആ വിഷയത്തിൽ വരുന്ന അധികച്ചിലവുഎന്നുതന്നെ ആയിരുന്നാലും അതിനെ പരിഗണിച്ചു ആവക ചിലവുകളെ കുറക്കുകയൊ ഉപേക്ഷിക്കുകയൊ ചെയ്യുന്നതു ഒരു പരിഷ്കൃത ഗവണ്മെൻറിനുയോജിച്ച നയമായിരിക്കുകയില്ലാ. ഈ തത്വത്തെ ആസ്പദമാക്കി ഈതവണയും വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിലേക്ക് വേണ്ടിടത്തോളം പണം ബഡ്ജറിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ടെന്നു് കാണുന്നതിൽ ഞങ്ങൾ സന്തോഷിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും ഇവിടെ നടപ്പിലിരിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം കേവലം സാഹിത്യപരമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു മനുഷ്യന്റെസുഖജീവിതത്തിനു ആവശ്യമായ തൊഴിലും ആദായവും ലഭിക്കുന്നതിനു് അതു് വേണ്ടുവോളം പ്രയോജനപ്പെടുന്നില്ലെന്നു് പറയാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാ. ഈ രാജ്യത്തു് ഇപ്പോഴും അധികംപേരും വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യുന്നതു് ഉദ്യോഗലാഭത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു മാത്രമാണു്. എന്നാൽ ഉദ്യോഗങ്ങളുടെ എണ്ണം പരിമിതമാകയാൽ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യുന്നവർക്കുഎല്ലാപേർക്കും ഉദ്യോഗം ലഭിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണു്. ഇതുനിമിത്തം വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവരുടെ ഇടയിൽതന്നെ തൊഴിൽ ഇല്ലാത്തവരുടെ എണ്ണം സീമാതീതമായി വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. തൊഴിലില്ലായ്മകമ്മിറ്റിറിപ്പോർട്ടിൻപ്രകാരം വി. എസ്സ്. എൽ. സി. പരീക്ഷയിൽ പാസായിട്ടുള്ളവർ ഉഠപ്പെടെ പ്രതിവർഷം ഇവിടെ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഉദ്യോഗാർത്ഥികളിൽ പുരുഷന്മാർ ൫,൫ ൦ ൦-ം സ്ത്രീകൾ ൫ ൫ ൦-ം ആണു്. ഇവരിൽ ഉദ്യോഗം കിട്ടുന്നവരുടെ എണ്ണം കഴിച്ചു് തൊഴിലില്ലാതാകുന്ന ബി. എ. ക്കാർ ൧൨ ൦-ം ഇ. എസ്സ്. എൽ. സി. ക്കാർ ൧൫൨ ൦-ം വി. എസ്സ്. എൽ. സി. ക്കാർ ൩൫൨-ം ഉണ്ടെന്നു കാണുന്നു. വക്കീലന്മാരുടെഇടയിലും തൊഴിലില്ലായ്മ നാൾക്കുനാൾ വർദ്ധിച്ചുവരികയാണു്. കഴിഞ്ഞ ആറുവർഷങ്ങൾക്കിടയിൽ കേസുകളുടെ എണ്ണം ൧൨ ശതമാനമെ കൂടിയിട്ടുള്ളൂ എങ്കിലും വക്കീലന്മാരുടെ എണ്ണം ൫ ൦ ശതമാനമായി വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പരീക്ഷാവിജയികളല്ലാത്തവരുടെ ഇടയിലും തൊഴിൽ ഇല്ലായ്മ നാൾക്കുനാൾ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ ഇരിക്കുന്നു. ജീവിതമത്സരത്തിൽ വിജയം നേടുന്നതിനു നിവൃത്തിയില്ലാതെ അലഞ്ഞുതിരിയുന്ന ഇവരുടെ ഉരവസ്ഥക്കു് തക്കതായ നിവാരണോപായങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടതു് ഗവണ്മെൻറിന്റെ ചുമതലയാണു്. അതിനാൽ ഇന്നത്തെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Muruvelil Pachu Pillai.]

വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തെ ആകമാനം പരിശോധിച്ച് കാലോചിതമായ പരിഷ്കാരങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുവാൻ ഒരു കമ്മിറ്റിയെ നിയമിക്കേണ്ടതു് എത്രയും അത്യാവശ്യമാകുന്നു.

ഈ രാജ്യത്തെ തൊഴിൽ ഇല്ലായ്മയെ പരിഹരിക്കുന്നതിനും ജനസാമാന്യത്തിന്റെ സുഭിക്ഷമായ ജീവിതത്തിനും ഉത്തമമായ ഏകമാർഗ്ഗം കൃഷിവ്യവസായങ്ങളെ കാലോചിതമായി പരിഷ്കരിക്കുകയും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുകയാകുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ ഗവണ്മെൻറു് അതിന്റെ ഗൌരവത്തിനു തക്കവണ്ണം ശ്രദ്ധ പതിക്കുന്നില്ലെന്നതന്നെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ രാജ്യത്തു ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളുടെയും കാലക്ഷേപത്തിനുള്ള പ്രധാന തൊഴിൽ കൃഷിയാണു്. ഇവിടെ ജനസംഖ്യ ക്രമേണ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നതെങ്കിലും അതിനനുസരണമായി കൃഷിസ്ഥലങ്ങളുടെ വ്യാപ്തി വർദ്ധിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ ഉള്ള സ്ഥലത്തുനിന്നുതന്നെ കൂടുതൽ വിളവുകിട്ടത്തക്കവണ്ണം ശാസ്ത്രീയമായ കൃഷി നടത്തേണ്ടതു് ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. ഇതിലേക്കു വേണ്ടുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുകയും മാതൃകകൾ കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതു് കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിന്റെ ചുമതലയാണു്. ഇപ്രകാരം കൃഷിചെയ്യുന്നതായാൽ ഈ രാജ്യത്തെ ജനങ്ങൾക്കു ആവശ്യമുള്ള ആഹാരസാധനങ്ങൾ ഇവിടെതന്നെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണു്. എന്നാൽ ഇവിടെ കഴിഞ്ഞവർഷത്തിൽ രണ്ടുകോടിരൂപാക്കുള്ള നെല്ലും അരിയും ഇറക്കുമതി ചെയ്യേണ്ടിവന്നു എന്നു് കാണുന്നതു് ശോചനീയമായിരിക്കുന്നു. ഇതിനെ പരിഹരിക്കുവാൻ Experimental, Demonstration Irrigation മുതലായ എല്ലാവകയ്ക്കും കൂടുതൽ പണം അനുവദിക്കേണ്ടതാണു്. കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലേക്കു് ൧൦൮൮-ൽ ചിലവുചെയ്യുവാൻ നീക്കിവച്ചിട്ടുള്ളതു് ൨,൫൫,൪൦൦ രൂപായാണു്. എന്നാൽ ൧൦൯൫-ൽ ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലേക്കു് ൩൭,൪൪൦ രൂപാ അനുവദിച്ചിരുന്നതായി കാണുന്നു. അതിനുശേഷം ൧൨ കൊല്ലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടും പ്രധാനപ്പെട്ട ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലേക്കു് കൂടിവന്ന തുക ൧,൬൬,൭൦൦ രൂപാമാത്രമാകുന്നു. ജനസംഖ്യ മുതലെടുപ്പു മുതലായവയെ സാമ്യപ്പെടുത്തിനോക്കിയാൽ കർഷകപ്രധാനമായ ഈ രാജ്യത്തു നവീന കൃഷിസമ്പ്രദായങ്ങൾ ജനങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കുവാനും വിളവു വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനും വേണ്ടി ചിലവുചെയ്യുന്ന തുക തുലോം തുച്ഛമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കൃഷിപോലെതന്നെ വ്യവസായവും ജനങ്ങളുടെ തൊഴിലില്ലായ്മ യെ പരിഹരിക്കുന്നതിനും സാമ്പത്തികസ്ഥിതിയെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തു ന്നതിനും ഉപയുക്തമായ ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറാണ്. ഈ ഡിപ്പാർട്ട മെൻറിലേക്ക് ആണ്ടുതോറും അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുന്ന പണംകൊണ്ടു ഗ ണ്യമായ യാതൊരു പ്രയോജനവും സിദ്ധിക്കുന്നില്ല. ഇതിനെ യഥോ ചിതം പരിഷ്കരിച്ച് പൊതുജനങ്ങൾക്കു പ്രയോജനകരമായും രാജ്യക്ഷേ മത്തിനു നിദാനമായും നടത്തുവാൻ ഗവണ്മെൻറു വിചാരിക്കുന്നില്ലെ ങ്കിൽ ഈ വകക്ക് ഇപ്പോൾ ചെലവുചെയ്യുന്ന സംഖ്യ വൃഥാ നഷ്ടപ്പെടാ തെ ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു നിറുത്തൽചെയ്യുന്നതു നന്നായിരിക്കും.

ഈ വകക്ക് എല്ലാം ഇപ്പോഴത്തേതിൽ കൂടുതലായി പണം ചെല വുചെയ്യുന്നതിന് ഗവണ്മെൻറിൻെറ കോശസ്ഥിതി അനുവദിക്കുന്നി ല്ലെന്ന് സമാധാനം പറയുമായിരിക്കും. എന്നാൽ അനാവശ്യമായി അനവധി പണം ഇപ്പോൾ ഗവണ്മെൻറു പല കാര്യങ്ങൾക്കും ചെലവു ചെയ്തുവരുന്നുണ്ട്. ഈ രാജ്യത്തെ മുതലെടുപ്പിൽ എത്രയും ഭീമമായ ഒരു തുക സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളംവകക്കായി ചെലവാക്കുന്നു. പ്രതിവർഷം വ 0 ലക്ഷം രൂപായോളം, ഇപ്പോൾ ഈ വകക്ക് ചെലവാ കുന്നുണ്ട്. ര 0 ലക്ഷം ജനങ്ങൾ അധിവസിക്കുന്നതും ക കോടിരൂപാ മു തലെടുപ്പുള്ളതും ആയ ഈ രാജ്യത്ത് ഇതു വൻപിച്ചതുക ശമ്പളംവക ക്കു ചെലവുചെയ്യുന്നതു സാഹസമാണ്. എന്നിരുന്നിട്ടും പ്രാഥമികവിദ്യാ ലയങ്ങളിലെ അധ്യാപകന്മാർ തുടങ്ങിയുള്ള ജീവനക്കാർക്കു ശമ്പളം കൂട്ടി കൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. ഇതു് ഈ ഇനത്തിൽ അധികഭാഗവും ഉയന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളംവകക്കായി ചിലവുചെയ്യുന്നതുകൊ ണ്ടാണ്. ഉദ്യോഗങ്ങൾക്ക് ആളുകളെ നിയമിക്കുന്നതിനു പകരം ആളുകൾക്ക് വേണ്ടി ഉദ്യോഗങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുക ഇവിടെ ഒരു സാധാരണ നയമായി തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ജനപ്രതിനിധികൾക്ക് അ വർ അർഹിക്കുന്ന അധികാരങ്ങളും അവകാശങ്ങളും നൽകി ഉത്തരവാദി ത്വഭരണം സ്ഥാപിക്കുന്നതോടുകൂടിയല്ലാതെ ഇതിനു ഒന്നിനും സമാധാ നമുണ്ടാകുന്നതല്ല. അചിരേണ എങ്കിലും ആ സ്ഥാപനസൃഷ്ടിയിലേക്ക് ഗവണ്മെൻറിൻെറ ശ്രദ്ധ പതിയുമെന്നതന്നെ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്ക ട്ടെയൊ?

MR. THAMARAPALLIL KOCHUTOMMAN (*Pattanamtitta*): ഞാൻ അത്യ ന്തമായി പ്രജാക്ഷേമതല്പരയും ഐശ്വര്യവതിയുമായ മഹാറാണിറീജൻറ് തിരുമനസ്സിലെ തൃപ്പാദങ്ങളെ ഭക്തിപൂർവ്വം പൂജിക്കയും സ്വദേശസ്നേഹി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Thamarapallil Kochutomman.]

യും രാജഭക്തനുമായ അവിടത്തെ നേക്ക് എനിക്കുള്ള സ്നേഹബഹുമാനത്തെ പ്രദർശിപ്പിക്കയും എന്നെ വരണംചെയ്തയച്ചിട്ടുള്ള നിയോജകമണ്ഡലത്തിന്റെ ദാക്ഷിണ്യത്തെ നന്ദിപൂർവം അനുസ്മരിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ.

രാജ്യത്തെ മുതലെടുപ്പ് അങ്ങേ പൂർവ്വീകന്മാരുടെ ഭരണകാലങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു വളരെ ക്രുതഗതിയായി വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു എന്നു് ആയവ്യയഗണപത്രികയിൽനിന്നും മനസിലാകുന്നതിൽ രാജ്യത്തിന്റെ ഭാവി നന്മയെ ആകാംക്ഷിക്കുന്ന ജനപ്രതിനിധികളായ ഞങ്ങൾക്കു വളരെ ആഹ്ലാദത്തിനു വകയുണ്ടു്.

ദിവാൻ നാണുപിള്ള അവർകളുടെ ഭരണശേഷം സ്വദേശിയായ അങ്ങയുടെ ഈ ഭരണകാലത്തു രാഷ്ട്രീയമായും സാമ്പത്തികമായും കാർഷികമായും അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാകുമെന്നുള്ള ജനങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം അസ്ഥാനത്തിലാകയില്ലെന്നു ഞങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കട്ടെയാ. ൧൦൯൫ മുതൽ ൧൧൦൫ വരെ രാജ്യത്തിനുണ്ടായിരുന്ന ക്രമാഗതമായ വരവു പോലെതന്നെ ൧൧൦൫-ലെ വരവും വർദ്ധിച്ചതന്നെ കാണുന്നു. ഈ വർദ്ധമാനമായ വരവിൽ ഞങ്ങൾ സന്തോഷിക്കുന്നു എങ്കിലും ജനങ്ങൾക്കു വഹിക്കത്തക്ക രൂപത്തിലാണൊ ആയതു വർദ്ധിക്കുന്നതെന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഈ രാജ്യത്തു ആകെ ഒന്നുകൂ ആണ്ടിൽ പല ഇനങ്ങളിലായി ശരാശരി ആറുരൂപായോളം നികുതികൊടുക്കേണ്ടതുണ്ടു്. ഈ വിധം കരം ചുമത്തി രാജ്യത്തെ വരവു വർദ്ധിപ്പിച്ചു കാണിക്കുന്നതിനു ഭരണാധിപന്മാർക്കുറെക്കാലമായി ത്രമിച്ചുവരികയാണു്. ജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികമായ അഭിവൃദ്ധിക്കു കായ്മായി എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടാണൊ ഉഗ്രഹമായ കരം അവരുടെമേൽ ചുമത്തുന്നതു്.

കാർഷികപ്രധാനമായ ഈ രാജ്യത്തു കൃഷിയെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനു ഉദ്ദേശിച്ചു ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു പ്രത്യേകം ഉണ്ടാക്കുകയും ആ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിന്റെ ആവശ്യത്തിലേയ്ക്കു ൧൧൦൭-ൽ ൭,൦൩,൪൫൫ രൂപായും ൧൧൦൬-ൽ ൬,൫൦,൦൦൦ രൂപായും ൧൧൦൩-ൽ ൭,൬൪,൭൦൦ രൂപായും ചിലവായിട്ടുണ്ടു്. ൧൧൦൫ലേക്കു ൬,൪൩,൪൦൦ രൂപായും ചെലവിനത്തിൽ കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇതു വമ്പിച്ച തുകകൊണ്ടു ചിലവാക്കുന്ന ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ നിന്നും ജനങ്ങൾക്കു പ്രായോഗികമായി കാർഷികാഭിവൃദ്ധിക്കുപയുക്തമായി എന്തെങ്കിലും ചെയ്ത ഫലത്തിൽ വരുത്തിയിട്ടുണ്ടോ? കൃഷിഡിപ്പാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ർട്ടുമെൻറുതുടങ്ങിയതിൻെറശേഷമാണ് ഈ രാജ്യത്തെ ധനാഗമമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ സർവപ്രധാനമായ തെങ്ങുകൃഷി നിർദ്ദോഷം നശിക്കാറായനിലയിൽ എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നതു്. തെങ്ങുകൃഷിക്കു പറ്റിയിരിയ്ക്കുന്ന ഈ നാശകരമായ രോഗത്തെ രാജ്യത്തുനിന്നും പാടെ വിവാടനംചെയ്യുന്നതിനു കൃഷിഡയറക്ടർ അവർകൾ ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രയത്നം കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെപ്പറ്റി ജനങ്ങൾക്കു വിശ്വാസം വർദ്ധിക്കുന്നതിനു മതിയായിട്ടില്ല.

൧൯൦൨-൦൩, ൨൦,൦൦,൫൦൦-ത്തോളം രൂപായ്ക്കു് നെല്ലും അരിയും നമ്മുടെ രാജ്യത്തു ഇറക്കുമതി ചെയ്തിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. ഇതിനുംപുറമെ മുതിര, ഉഴുന്നു, പയറുമുതലായ നമ്മുടെരാജ്യത്തു ധാരാളമുണ്ടാകാവുന്ന ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും ഇറക്കുമതിചെയ്യുന്നുണ്ടു. ഇപ്രകാരംഇറക്കുമതി വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതു് രാജ്യത്തിൻെറ കാർഷികാഭിവൃദ്ധിയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നില്ല. ഇതിനു ഉടനെ പരിഹാരമാർഗ്ഗം ഉണ്ടാക്കേണ്ടതു അത്യന്താപേക്ഷിതമാണു്.

ജനസംഖ്യയിൽ ഭൂരിഭാഗത്തിൻെറയും ഒരു പ്രധാന ആഹാരസാധനമായിരിയ്ക്കുന്ന മരച്ചീനിയ്ക്കു് നാട്ടിൽ പലയിടങ്ങളിലായി ഒരുമാതിരി രോഗം ബാധിച്ചുതുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്. ഇതിനും വേണ്ട പരിഹാരമാർഗ്ഗം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു പണ്ഡിതനായ കൃഷിഡയറക്ടർ അവർകളുടെ ശ്രദ്ധ പതിയുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

അടുത്തതായി എനിക്കു പറയാനുള്ളതു വ്യവസായഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെപ്പറ്റിയാണു്. ഏകദേശം ൫ ലക്ഷം രൂപയോളം ചെലവിടുന്ന വ്യവസായഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു എന്തുചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു ജനങ്ങൾക്കു് അറിയാൻ ഇടവന്നിട്ടില്ല.

രാജ്യത്തു വ്യവസായപരമായ അഭിവൃദ്ധി ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം എന്തെല്ലാം ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നോ ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ വിദഗ്ധന്മാരുടെ വൈദഗ്ധ്യം ഏതുവിധത്തിലാണു ജനങ്ങൾക്കു് ഉപകാരപ്രദമായി പ്രയോഗിക്കുന്നതെന്നോ ആർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാതെയാണിരിക്കുന്നതു്.

൧൯൦൮-ലേക്കു് ൧,൫൦,൯൦൦ രൂപാ വ്യവസായഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ ചെലവിലേക്കുദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. ഇപ്പോകാരം വമ്പിച്ച ഒരു തുക നിരുപയോഗമായി ചെലവിടുന്നു എന്നല്ലാതെ വ്യവസായഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകൊണ്ടു ജനങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്ന യാതൊരുപ്രയോജനവും ഉണ്ടായിക്കാണുന്നില്ല. വെള്ളനാട്ടിൽ മണ്ണെണ്ണയുണ്ടെന്നു വ്യവസായഡയറക്ടറെ അറിയിച്ചിട്ടും അതു ശരിയാണോ എന്നു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Thamarapallil Kochutommman.]

പരീക്ഷിച്ചുനോക്കീട്ടില്ല. എന്നതന്നെയുമല്ല ഈ അറിവുകിട്ടിയതിനു ശേഷം ൧൯൦൨-ൽ വ്യവസായഡയറക്ടർതന്നെ ആ സ്ഥലം പരിശോധിക്കുന്നതിനു ഉത്സാഹിച്ചിട്ടുള്ളതായും റിപ്പോർട്ടിൽ കാണുന്നില്ല. ഇതുപോലെതന്നെ മീനച്ചൽതാലൂക്കിൽ ചിലയിടങ്ങളിൽ അഭ്രം ധാരാളമായിഉണ്ടെന്നു വ്യവസായഡയറക്ടർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതിനെ ഒരു വ്യാപാരസാധനമാക്കി തീർക്കത്തക്കവിധത്തിൽ എടുക്കുന്നതിനുള്ളമാർഗ്ഗം അദ്ദേഹം ആലോചിച്ചിട്ടുള്ളതായി റിപ്പോർട്ടിൽ കാണുന്നില്ല.

വിദ്യാഭ്യാസഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ്. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലേക്ക് ൧൯൦൨-ൽ ൩൯,൪൯,൪൦൨ രൂപയും ൧൯൦൩-ൽ ൪൫,൫൩,൪൦൦ രൂപാചെലവായിരിക്കെ ൧൯൦൪-ൽ ൪൫,൩൯,൪൦൦, രൂപാചെലവാകുമെന്ന് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കേവലംസാഹിത്യപരമായ നമ്മുടെവിദ്യാഭ്യാസം ആഹാരസമ്പാദനത്തിന് അപര്യാപ്തമായിതീർന്നിരിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചവരുടെയിടയിൽ തൊഴിലില്ലായ്മ ഭയങ്കരമായി വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ ഇപ്പോഴത്തെ വിദ്യാഭ്യാസം ഉദ്ദേശസാധ്യത്തിന് പര്യാപ്തമല്ലെന്ന് സ്പഷ്ടമാണല്ലൊ.

അല്പശമ്പളക്കാരായ മലയാളംസ്കൂൾ അധ്യാപകന്മാരുടെ ശമ്പളം വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്ന് കമ്മിറ്റി അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടും ഗവണ്മെൻറു യാതൊരു ഭയവും കാണിക്കാതിരിക്കുന്നതിൽ ഞാൻവളരെ അതിശയിക്കുന്നു. നാട്ടിലുള്ളുയർന്ന വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ഈ നാട്ടിലുള്ള വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് മുഴുവൻ പ്രവേശനംലഭിക്കാതെ അന്യരാജ്യങ്ങളെ അഭയംപ്രാപിക്കേണ്ടതായിട്ടുവരുന്നു. അതെ അവസരത്തിൽതന്നെ അന്യനാട്ടു വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഇവിടത്തെ ചിലകാളേജുകളിൽ ധാരാളംപ്രവേശനം നൽകിവരികയും ചെയ്യുന്നു. ഈ നയംവളരെ ആക്ഷേപാർഹമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ഈ ആണ്ടുകാളേജിൽ പ്രവേശനം കിട്ടാതെ മഹാറാണിറീജൻറു തിരുമനസ്സിലെ പ്രജകളായ എത്രവിദ്യാർത്ഥികൾആണ് തിരിയെപ്പോകാൻ ഇടയായിട്ടുള്ളത്? ലാക്കാളേജിൽ വിദേശികളായഎത്ര വിദ്യാർത്ഥികൾ പഠിക്കുന്നുഎന്നും, തിരുവിതാംകൂർകാരായ സകലഅപേക്ഷകന്മാർക്കും ലാക്കാളേജിൽ പ്രവേശനം കൊടുത്തതിൻറശേഷമാണൊ വിദേശീയർക്കു പ്രവേശനം അനുവദിച്ചതെന്നും ഗവണ്മെൻറു പ്രത്യേകം അന്വേഷിക്കേണ്ടതാണ്.

ലാക്കാളേജു് ഹോസ്റ്റലിൽ തിരുവിതാംകൂർ വിദ്യാർത്ഥികളെക്കാൾ വിദേശീയരായ വിദ്യാർത്ഥികൾ അധികം താമസക്കാരായിവരാനുണ്ടായ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കാരണമെന്താണെന്ന് അന്വേഷിക്കുകയും നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് അവിടെ താമസിക്കുന്നതിനുള്ള തടസ്സത്തെ നീക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതു് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. മദ്രാസിലുള്ള ഇഞ്ചിനീയറിംഗ്, മെഡിക്കൽ, ഈ കാളേജുകളിൽ പ്രവേശനം കിട്ടാൻവളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടെന്നു് മാത്രവുമല്ല പ്രവേശനം കിട്ടുന്നവർക്ക് മറ്റുള്ളവിദ്യാർത്ഥികളെക്കാൾ കൂടുതൽ ഫീസ് കൊടുക്കേണ്ടതായും വരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ നമ്മുടെ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ വിദേശികൾവന്നാൽ അവർക്ക് തൻനാട്ടിലുള്ളവരെപ്പോലെതന്നെ സർവ്വവിധസൗകര്യങ്ങളും ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതു് ഗവൺമെൻറിന്റെ മഹാമനസ്കത കൊണ്ടെന്നാണൊ ഞങ്ങൾമനസ്സിലാക്കേണ്ടതു്. മദ്രാസിലുള്ള ഇഞ്ചിനീയറിംഗ്, മെഡിക്കൽ ഈ കാളേജുകളിൽ നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് കൂടുതൽപ്രവേശനം ലഭിക്കുന്നതിനും ഇപ്പോഴുള്ള അസാദ്ധ്യങ്ങളെ മാറ്റിക്കൊടുക്കുന്നതിനും ഗവണ്മെൻറ് വേണ്ടവിധം പ്രവർത്തിക്കുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു.

പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം ഫീസില്ലാതെആണ് നടത്തുന്നതെങ്കിലും ഉൾനാടുകളിൽ സ്ഥലവും കെട്ടിടവും ഉണ്ടാക്കി ഗവണ്മെൻറിലേക്കു വിട്ടുകൊടുത്തെങ്കിൽമാത്രമേ ഒരു ഗവണ്മെൻറ്സ്കൂൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു അനുവാദം ലഭിക്കുന്നൊള്ളൂ. ഇങ്ങനെയുള്ള കെട്ടിടങ്ങൾ ജീർണ്ണോദ്ധാരണം ചെയ്യുന്നതിനു വേണ്ടവിധത്തിൽ ധനം അനുവദിക്കാതെ രാജധാനിയിൽ രമ്യഹർമ്മ്യങ്ങൾ പണിയിക്കുന്നതിന്നായി ചിലവിടുന്നധനം ഗ്രാമവാസികളുടെ വിയർപ്പു തുള്ളികളിൽനിന്നും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതാണെന്നുള്ളവസ്തുത ഗവണ്മെൻറ് ധരിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണു്. നാട്ടിൽതൊഴിൽ ഇല്ലായ്മപരിഹരിക്കുന്നതിനും വ്യവസായവിദ്യാലയങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും ഗവണ്മെൻറ് കൂടുതൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കേണ്ടതാണു്. മലയാളം ചുരുക്കെഴുത്തുവകുപ്പു വ്യവസായപാഠശാലയിൽനിന്നും കുറച്ചിരിക്കുന്നതായികാണുന്നു. ഇതു വ്യവസായ വിദ്യാഭ്യാസത്തോടു ഗവണ്മെൻറിനുള്ള അനാസ്ഥയെസൂചിപ്പിക്കുന്നതായിസംശയിച്ചേയ്ക്കാം. സാങ്കേതികവിദ്യാലയങ്ങൾ നാട്ടിൽവർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു ഗവണ്മെൻറ് കൂടുതൽ ധനം വിനിയോഗിക്കേണ്ടതാണു്.

ഭൂനികുതി. ലാൻറ്റവന്യൂ സർവ്വെഇനത്തിൽ ൧൯൩൫-ൽ ചെലവു ചെയ്യേണ്ടിവരുമെന്നുദ്ദേശിച്ചിരുന്ന ൩൫,൫൦൦-രൂപായിൽ പുതുക്കിയ കണക്കിൻപടി ൧,൩൯൫-രൂപാകൂടുതൽ ചെലവുവരുമെന്നുകാണുന്നു. എന്നാൽ ൧൯൩൬-ൽ, ൪൫,൧൦൦-രൂപാചെലവാകുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ജനങ്ങൾക്കു തൃപ്തികരമാകത്തക്കവിധത്തിൽ ജോലി നടത്താതിരിക്കുന്ന ലാൻറ്റവന്യൂ സർവ്വെഡിപ്പാർട്ട്മെൻറിനു കൂടുതൽ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Thamarapallil Kochutomman.]

പണംനീക്കി വച്ചിരിക്കുന്നത് തൃപ്തികരമായവിധം ജോലിനടത്തുന്നതിനു വല്ലഏർപ്പാടുകളും ചെയ്തതിനുശേഷം ആണോ?

ജനങ്ങളുടെ അത്യാവശ്യ സംഗതികൾക്കു ചെലവിടാൻ പണമില്ലെന്നു പറയുന്ന ഗവണ്മെൻറു പെർസനൽ അലവൻസു മുതലായതു നൽകുന്നതിനു പണം അനുവദിക്കുന്നതിൻെറ രഹസ്യം എന്തായിരിക്കാം. ൨൦൨൰-ൽ ൪൯ ലക്ഷം രൂപായ്ക്കും ൨൦൨൱-ൽ ൫൯ ലക്ഷം രൂപായ്ക്കും ൨൦൨൲-ൽ ൪ ലക്ഷത്തിൽ ചിലപാതം രൂപായ്ക്കും, ഗവർമെൻറു ഭൂമിപതിച്ചു കൊടുത്തതായികാണുന്നു. രാജ്യത്തിൻെറ രാഷ്ട്രീയമായും സാമ്പത്തികമായും ഉള്ള ഭാവിനന്മയ്ക്കു ഭൂമി പതിച്ചു കൊടുക്കുന്നവിഷയത്തിലും പതിച്ചുകൊടുത്ത ഭൂമി കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്ന വിഷയത്തിലും ചില പ്രത്യേകവ്യവസ്ഥകൾ ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഭൂമി വിദേശികൾക്കു പതിച്ചുകൊടുക്കയൊ, കൂടികൂടി ഭൂമി വിദേശിയക്കു കൈമാറ്റം ചെയ്യുകയോ ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതിനു ചില നിയമങ്ങൾ വേണ്ടതാണ്. നിയമംമൂലം നിയന്ത്രണം ചെയ്യാതിരിക്കുന്നപക്ഷം രാജ്യത്തിൻെറ ഒരു വലിയഭാഗം വിദേശിയക്കു അധീനപ്പെട്ടുപോകയും തൻമൂലം നമ്മുടെ ഭാവിസന്താനങ്ങൾ നാശാഗത്തത്തിൽ പതിക്കയും ചെയ്യുന്നതായിരിക്കും.

കൃഷിവായ്പ. ൨൦൧൫-ൽ ൧൯൩ രൂപായും ൧൬-ൽ ൧൬,൪൯൫ രൂപായും ൧൭-ൽ ൨,൫൬,൭൯൫ രൂപായും ൨൦൨൦-ൽ ൫,൬൪,൩൫൦ രൂപായും ൨൦൨൧-ൽ ൩൪,൫൪൪ രൂപായും ൨൦൨൨-ൽ ൧൦,൦൦൦ രൂപായും ൨൦൨൩-ൽ ൨,൪൦,൦൦൦ രൂപായും വായ്പകൊടുത്തതായികാണുന്നു. ൨൦൨൰-ലും ൨൯ ലക്ഷം രൂപാതന്നെ കൃഷിവായ്പ കൊടുക്കാനായി നീക്കിവച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ കൃഷിക്കാരായിട്ടുള്ളവക്കു എന്തു തുക കിട്ടീട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു അന്വേഷിക്കുന്നതു രസാവഹമായിരിക്കും. കൃഷിയ്ക്കായി ഗവർണ്മെൻറു നൽകുന്നവായ്പകൾ കെട്ടിടം പണിക്കായും കടം വീട്ടുവാനുമാണു ഉപയോഗിക്കുന്നതു് ഒരു പരസ്യമായരഹസ്യമത്രേ. ഗവർമ്മെൻറു നല്ല ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി കൊടുക്കുന്ന ഈ കൃഷിവായ്പ യഥായോഗ്യം ഉപയോഗിക്കുന്നുവോ എന്നറിയുന്നതിനു് ഇപ്പോൾ ചെയ്തിരിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥകൾകൊണ്ടു മതിയാകാതെ ഇരിക്കുന്നു. തൽ പരിഹാരാർത്ഥം ഉദ്യോഗസ്ഥാനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരടങ്ങിയ കമ്മിറ്റികൾ താലൂക്കുതോറും ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടതാണു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഗതാഗതമാർഗ്ഗങ്ങം. വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന വ്യാപാരാവശ്യങ്ങൾക്കായി ഗതാഗതസൌകര്യങ്ങൾക്കു ഗവൺമെൻറു ക്രമേണ പണം ചിലവാക്കേണ്ടതാണു്. ക്ഷ ൦ ൨-ൽ ൨൫൭ ലക്ഷം രൂപായും ക്ഷ ൦ ൩-ൽ ൩൩൭ ലക്ഷംരൂപായും ചിലവിട്ടിരിക്കെ, ക്ഷ ക്ഷ ൦ ൪-ൽ ൪ ൦ ലക്ഷത്തിമുപ്പത്തി ഒൻപതിനായിരത്തിഒരുന്നൂറു രൂപാ ചിലവിനത്തിൽ കൊള്ളിച്ചുരിക്കുന്നതായികാണുന്നു. ഇതിൽ ഒരു വലിയ ഭാഗം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളച്ചിലവു്, സഞ്ചാരപ്പടി, മുതലായ ഇനങ്ങളിൽ ചിലവാക്കിയതു നീക്കി ബാക്കിയുള്ള സംഖ്യയിൽ ഏറ്റവും തുച്ഛമായ ഒരു സംഖ്യമാത്രമേ സഞ്ചാരസൌകര്യാർത്ഥം നാട്ടുകളിൽ ചെലവാക്കുന്നുള്ളൂ. മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിലേയും ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിലേയും ജനങ്ങൾതന്നെ പല റോഡുകളും വെട്ടിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇവയെ പരിരക്ഷിക്കുന്നതിനു അവരാൽ അസാദ്ധ്യമായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്. കൂടികൾതന്നെ അവിടെ വെട്ടിച്ചിട്ടുള്ള റോഡുകൾ ഗവൺമെൻറു ഏറെറടുത്തു പരിരക്ഷിക്കുന്നതിനായി ക്ഷ ക്ഷ ൦ ൪ വരെ ഗവൺമെൻറു നീക്കിയിരിപ്പുള്ള ക്ഷ൩ ൦ ലക്ഷം രൂപായിൽ ഒരു നല്ല അംശമെങ്കിലും ചെലവാക്കേണ്ടതാണു്. വിദ്യാഭ്യാസം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ ഉൾനാടുകളിൽ ഗതാഗതമാർഗ്ഗവും വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതു് രാജ്യശ്രേയസ്സിനു അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. പുതിയ തീവണ്ടിപ്പാതകൾ ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ചിലലൈൻ സർവ്വേചെയ്തു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലൊ. സർവ്വേ ചെയ്തിരിക്കുന്ന ലൈൻ പണിആരംഭിക്കുന്നതിനു മുൻപു ഭാവിയിൽ രാഷ്ട്രീയമായി രാജ്യത്തിനു എന്തുപ്രയോജനമാണു് ഈ ലൈൻ കൊണ്ടുള്ളതെന്നു നമ്മുടെ ഒരുവിദഗ്ദ്ധനേകൊണ്ടു് പരിശോധിപ്പിച്ചു അഭിപ്രായം അറിഞ്ഞതിനു മേൽ മാത്രമേ പണം ചെലവിടാവൂ. തീവണ്ടിപ്പണിക്കു് ആവശ്യമായ പണം അന്യരാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നു് കടം വാങ്ങുകയോ കൊല്ലം-ചെങ്കോട്ട തീവണ്ടിപ്പാതപണിയിച്ചതുപോലെ കരാറിന്മേൽ പണിയിക്കയോ ചെയ്യാതെ ആവശ്യമായ പണം നാട്ടിൽ നിന്നും തന്നെ കടം വാങ്ങിയോ മറു വിധത്തിലോ ഉണ്ടാക്കി തീവണ്ടിപ്പാത പണിയിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ തീവണ്ടിവേലക്കാരുടെ പണിമുടക്കുനിമിത്തം നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലുള്ള ഗതാഗതങ്ങൾക്കു സാരമായ കുഴപ്പം നേരിട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇപ്രകാരമുള്ള കുഴപ്പം മേലിൽ വരാതിരിക്കുന്നതിനും തൊഴിലില്ലായ്മയെ കുഴിയുന്നതും പരിഹരിക്കുന്നതിനുമായി ഗവൺമെൻറുഇപ്പോൾ ഉള്ള റയിൽവേ, സ്റ്റേറുവകയായി എടുത്തു നടത്തേണ്ടതാകുന്നു.

ഫോറസ്ട്ട്. വിദേശിയരാൽ ഭരിക്കപ്പെട്ടവന്ന നമ്മുടെ വനം വകുപ്പു ഒരു നാട്ടുകാരനായ മേലദ്ധ്യക്ഷനാൽ ഭരിക്കപ്പെടാൻ ഇടയായതിൽ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Tamarapallil Kochutomman.]

നമുക്കു സന്തോഷത്തിനു വകയുണ്ട്. തന്റെ ഏതാനും മുൻഗാമികളെപ്പോലെ വരവു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുമാത്രം ശ്രമിക്കാതെ വന്നതെ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നതിനും ഗതാഗതമാർഗ്ഗങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും കൂടുതൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കേണ്ടതാണെന്നുമാത്രം തല്ക്കാലം പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

അവസാനമായി എനിക്കുപറയാനുള്ളതു് രാജ്യഭരണവിഷയത്തിൽ ജനങ്ങൾക്കുനൽകിയിട്ടുള്ള അവകാശാധികാരങ്ങൾ സങ്കുചിതമാക്കി തീർക്കത്തക്കവിധത്തിൽ ഗവണ്മെന്റു പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണു്. കൌൺസിലിൽ കൂളിംഗ്സ്സുകൊണ്ടു് മെംബറന്മാർക്കുള്ള അവകാശത്തെ പലപ്പോഴും തടഞ്ഞിട്ടുള്ളതായിക്കാണുന്നു. നിയമസഭയിൽ പാസ്സാകുന്ന വിഷയങ്ങൾ വേണ്ടവിധം നടപ്പിലാക്കുന്നതിനു ഗവണ്മെന്റു് ശരിയായിപ്രവൃത്തിച്ചുകാണുന്നില്ല. രാജ്യത്തിൽ എവിടേയും വളർന്നുവരുന്ന ഉത്തരവാദിത്വഭരണം ഏർപ്പെടേണ്ടതിനെപ്പറ്റിയുള്ളക്ഷോഭങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി ഗവണ്മെന്റു വേണ്ടതു് പ്രവൃത്തിക്കണമെന്നു് ഞാൻ ഈ അവസരത്തിൽ ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. D. C. JOSEPH (*Agastiswaran*): Sir, let me be permitted to make a few observations on the Budget statement for 1104 submitted by the Financial Secretary. I should say at the very outset that the success of the administration depends upon a sound financial policy. It is therefore the duty of the House to examine if the Budget is prepared with careful wisdom.

A comparison of the figures of revenue and expenditure for the last few years shows unmistakably that both these are rising slowly but steadily, apparently showing that all if not most of the sources of income of the State are intensively tapped in order to find the wherewithal to meet its growing expenditure. But it does not require a deep mind to recognise that these operations fall as heavy burden upon the people. To instance a few of the recently included sources of income I might mention the sale of tank beds, market tolls, road tolls, income tax, and enhancement of registration fees. While some of these such as income tax and the enhancement of registration fees are intrinsically legitimate and not attended by any serious direct hardship others cause to the poor man untold inconvenience and hardship. By the sale of tank beds the Government, no doubt, is obtaining some revenue but its effect on the present irrigation in South Travancore is likely to assume an alarming magnitude. The ryots are as a rule, ignorant men and one can excuse them for their miscalculations engendered of their expectation and high hopes. But what can be said of these Engineers who mathematically proved beyond the shadow of a doubt that the reservoir once filled would hold more water than it is required to irrigate all the old ayacut wet lands and all the convertible dry lands available in the commanded area. They were so cocksure of their calculations that

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

hesitating ryots were practically compelled to convert dry lands into paddy cultivable fields, cutting down all the valuable and yielding trees standing on them. By this vain assurance poor ryots were deluded into the hope of getting a regular and plentiful supply of their staple food at the risk of losing trees that yielded fruits only when it suited their whims. Taking advantage of the gullibility of the poor ryots and relying on the arrogant assurance of departmental officers, the Government began and continued the suicidal policy of disposing of all extensive tank beds. Was it the temptation of adding a few thousands of rupees to the Government exchequer that made those in power turn a deaf ear to the insistent and ever-repeated protests against the disposal lodged by all shrewd agriculturists? Or was it the selfishness of certain officers into whose possession these tank beds ultimately came that encouraged the Government to pursue this most harmful policy in spite of the ryots' cries and loud protestations of many a member of the Sri Mulam Popular Assembly and of the Legislative Council? What is the result? The economic condition in South Travancore demands immediate redress. Few of the highly placed understand to how much extortion and oppression the market tolls have thrown open the door. Any one who disregards the fact that the great bulk of our people are sunk in abject poverty commits an unpardonable political crime. Not a few carry into the market nothing but a few handful of drum stick leaves from the trees growing in their backyard or a few casted fruits for sale hoping to buy what they could get out of them some tapioca or jaggery to appease the hunger of a number of individuals. But he or she is confronted by the unscrupulous tolls collector at the gate to satisfy whose demands she has often to put with a portion of her little commodity, very often the major portion. But after all, to what extent does the State benefit by it? The meagre sum of Rs. 80,000 is budgeted as the income from the markets, and I think a good portion of this will be expended in putting up walls and in repairing those already built, making the net receipt considerably smaller.

Tolls on vehicles making use of roads is of course not peculiar to our State and it is perhaps based on the principle that he who wears out the road should pay for its repairs. Apart from the fact that it is an extreme application of the underlying principle, it shows a lack of appreciation of the real condition of the Travancore country cart man. Often for want of an anna in hand, the cart man even pledges his knife or lantern or gunny bag to pass beyond the line, and promises to redeem it on his way back. He may or may not be able to get back. The case of the car owner is different. Tolls paid by him is just another form of income tax. Land should, and would, yield more revenue if its development is taken up more seriously. The intensive cultivation in such countries as England and Japan is unknown to our ryots. Is it because all our ryots are unable or unwilling to follow the methods of these countries or has the reason to be sought for elsewhere? If the proper lead is given to the ryots and if the indispensable facilities are afforded they will make more profit and the Government will be fully justified

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. D. C. Joseph.]

in demanding more from him. A lot of productive land still remains to be brought under cultivation. The land revenue is naturally inelastic and there is little difference between the actuals of last year and the estimates of next year. The forests of our State are not made to yield as much as their extent and fertility make one expect from them. The bulk of the revenue of the State ought to be derived from the land; but land including the forests yields only about Rs. 56 lakhs out of a total revenue of over Rs. 239½ lakhs or 23 per cent of the entire revenue. Instead of improving the revenue from these sources, other sources are called in to help, such as Excise which yields to the State more than land and forest put together.

Having said so much about revenue let me be permitted to make a few remarks on the expenditure budgeted for. The Government have to be congratulated on the liberal provision made for education and public works. The Dewan's bold and liberal policy in regard to the improvement of communication and the consequent expenditure on it of about 2¼ lakhs of rupees over and above the budgeted amount this year is in my opinion unprecedented. As a rule P. W. D. surrendered amounts given to it for expenditure. But this year Mr. Vipan imbibing the spirit of the head of the administration has courageously spent more than 2 lakhs of rupees over and above the amount sanctioned in the Budget and if on the extension of the railway and water works in the capital all the money sanctioned at the beginning of this year is not being expended, it is, we can understand, because the works have to be done in a limited area which does not admit of extensive operations at one and the same time. By the same liberal policy the Capital City will soon take its place among the Capital Cities of other States with its electricity, water and telephonic convenience.

But here again our attention is drawn towards the ryot. While it is said that money is provided for culverts and bridges over ryots' roads I find no mention of it in the detailed budget of the P. W. D., at least so far as the south is concerned. What I find in my taluk is that in the interest of the agricultural population the institution of a special approach roads scheme is an imperative need.

The amount set apart for education would strike any one as liberal being a little over one fifth of the revenue of the State. Though it has not been possible for the Government to pass orders on the report of the Committee appointed 2 years ago to suggest ways and means for increasing the salaries and grants-in-aid of Vernacular School teachers, the provision for additional sum of Rs. 1½ lakhs under Vernacular School education and Rs. 83,000 under grants-in-aid indicates that such recommendations of the Committee as will be accepted will take effect in the course of the year. The Committee has made some helpful suggestions for retrenchment in certain directions and increase by certain other ways which deserve the most careful consideration of the Government.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

With highly commendable watchfulness the Government have noted the move in British India to establish a health centre under the Rockfeller Foundation and have decided to establish a similar one in Travancore with aid from the same Foundation. This and the new dispensaries opened last year and proposed to be opened this year will no doubt place the people under a debt of obligation to those immediately concerned.

In conclusion, I congratulate the Financial Secretary in his having been able to place before the House a budget which will result in the advancement of the State in several directions.

MR. T. C. KESAVA PILLAI (*Kalkulam* cum *Vilavankod*): Sir, As usual the Financial Secretary has placed the budget for the year for the consideration of this House. Before entering into a discussion I should like to place before you, Sir a few facts for your deliberation. His Highness the Maha Raja has been pleased to give us a Legislative Council with a non-official majority granting some scope for the public to participate in Government affiairs. Limited as the scope and powers of this House are, it is regrettable to note that even such powers are not properly exercised and utilised for the benefit of the people. Constructive criticisms of the budget were made by the members of this House on previous occasions, but in spite of that, the budget was passed with very little changes as suggested by the House and it seems to me that even this year's budget has not been shaped in the light of the criticisms made on the previous occasions. This, in my opinion, is due to the system adopted in the preparation and presentation of the Budget.

Unless some radical changes are made in this direction, I am afraid that no substantial benefit would accrue out of the discussions. Therefore, I would suggest that the budget should be prepared in the light of the criticisms and discussions made in the House as well as in the S. M. P. Assembly for the preceding years so that the real need of the people may be really gauged and satisfactory provisions for the same be made in the budget. In this connection, due attention should also be given to the criticisms and suggestions made by the press.

The Financial Secretary in his report has in full satisfaction given us a glowing account of the balance budget that he hopes to have in the next year: "In fluid balance and gilt-edged securities". For my part I do not think it is a matter much to be congratulated upon, unless his Budget also provides sufficient scope for the investments of such amounts in reproductive directions. There is no sanctity in hoarding wealth and holding it fast like a miser. The policy of the State should always be to utilise all its available wealth in such directions as would afford facilities to the people to improve their economic condition by exploiting the natural resources of the country. In spite of a balance budget, it is regrettable to note that but a trifling amount is provided for irrigation. Agriculture being the mainstay of the people of this country, I do not see why the Government should be so very unwilling to make liberal provisions in the budget especially when we see constant failure of crops in the Southern Taluqs of Kalkulam and Vilavankod owing to the want of proper irrigational improvements and facilities.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): He may also include Chirayinkil.

MR. T. C. KESAVA PILLAI (*Kalkulam* cum *Vilavankod*): I beg pardon. It may also be included.

An expert irrigation engineer should be appointed to investigate irrigational schemes.

Compared with the income of the State, we see from the budget that a highly disproportionate amount is being allotted as the salary of the officers of the State. This is not desirable. We have hands more than necessary and they are paid more than what we could afford. A cut in both directions is desirable. This has been brought to the notice of the Government in this House and elsewhere by the representatives of the people but with little benefit. I do understand that there are practical difficulties in the path of the Government in meeting these demands of the people but those difficulties are not insurmountable. In this connection, I would suggest that a solution for this difficulty lies in handing over some of the Departments such as Education, Sanitation, Medicine and P. W. D. to the management of the representatives of the people. Local Boards such as Village Panchayats, Taluk Boards and District Boards may be formed, and the management of such of the Departments as referred to above may be handed over to these Boards.

Within the last few years, expenses on higher education have assumed such enormous proportion that it is high time to stop short and find out a remedy to curtail such expenditure. Higher education in itself is good but the question is whether the State can afford to invest about a fifth of its income in this direction. And with all these investments what is the result? We find throughout the State a large number of educated young men without work hoping in vain to get themselves employed in Government service. You will agree with me, Sir, when I say that these educated unemployed have become the greatest problem with us today. As such the policy of Government hereafter should be to discourage higher education. Institutions for higher education should be made self-supporting by making such education costly. Primary education must be made compulsory and agricultural and industrial education should also be imparted to the pupils in such schools. These institutions should be left to the control of the Local Boards. If the co-operative societies of Travancore which are only money lending concerns now co-operate with such boards to revive the agricultural and industrial activities of the State, it is possible to make the pupils even when they are undergoing training to be earning members of the society. Such Local Boards may be entrusted also with the management of the P. W. D. within their limits for the petty construction, maintenance and such other minor works.

Medicine and sanitation also could be left to such Local Boards. Rural medical aid could be encouraged through such Boards having central hospital with highly qualified doctors in the head-quarters?. If this is accomplished, a reduction of a large number of hands in all these

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Departments would be possible such as Inspectors and Assistant Inspectors of Schools, Sub-Division Officers and some of the Division Officers of the P. W. D.

The Government may make equitable distribution of its allotment through these Boards. This would also help the Government and avoid the constant complaint that one part of the State is preferred to the other in such matters.

I do not think that there is any necessity to have two departments like Agricultural and Industrial. Both could be amalgamated and placed under one Director. Much beneficial results would accrue if both the Departments are put under the control of one. Plantation on large scale and industrial concerns could be started by the Department with the co-operation of the people and sufficient funds will have to be provided in the budget for such schemes.

Tolls and markets are two items of indirect taxation which, in my opinion, are to be done away with. Instead of collecting tolls, it is better a charge is imposed on the vehicles so that every motor vehicle whether going through main roads or village roads, will have to pay annual dues to the Government. Provision should also be made for the supply of drinking water in markets, The system of selling water now prevalent in some of the markets in South Travancore is to be put a stop to.

Yet another point which I wish to bring to the notice of the Government in this connection is about the system of giving big contracts such as stationery, railway work, supply of medicines etc. In the interests of the State, Government should, as far as possible, make it a point to prefer citizens of the State to foreigners in entering into such contracts.

A word about the *Desa Kavalkars* of South Travancore working under the Police Department. These people are not paid-servants of the Government but they are appointed by the Police Inspector and are left in charge of a group of villages. Instead of being a help, they are a source of trouble to the villagers under colour of authority. I would suggest that the appointment of these *Desa Kavalkars* should be made by some responsible non-official, like the members of the Legislative Council or S. M. P. A.

Before I conclude, I should like to speak a few words on the change introduced in this year's budget in taking the sale proceeds of land from Land Revenue and putting it under a separate head "Receipts of a capital nature". Under the Proclamation, 40 per cent of the land revenue which includes *Sanchayam* is to be set apart for Devaswoms By the present change introduced in the budget, the Devaswoms are deprived of a big amount of Rs. 1,25,000 which ought legitimately to go to the said trusts. The sale proceeds of land being Land Revenue as per the Proclamation, it is illegal to classify the same under a separate head and deprive the Devaswoms of their share of such funds. I would therefore request Government to put the sale proceeds of land under the head of Land Revenue as of old.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara* cum *Karthikapalli*): I take this opportunity to thank the Dewan President for extending our short recess by one day. We would not have asked for the concession if we were supplied with a copy of the Preliminary Budget at least a week before the date of its presentation to the Council. The necessity of this was pointed out by our elders even at the first Council and, since the Financial Secretary promised to do all that was possible in the matter, it was not pressed further. I wish that it be made obligatory on the part of the Financial Secretary to supply us with the preliminary budget at least a week before the date of its presentation to the Council so that any dislocation of affairs may not result in the future working of the Council.

Sir, I am sorry to note that the present order of moving demands does not offer sufficient opportunity to the members on this side of the House to make fair criticisms and constructive suggestions on some of the most important departments. The voting on about 65 per cent of the amounts which require the sanction of this Council, is to take place on the last day and it will be humanly impracticable to efficiently discuss the policy of the Government on all those items within the short time allowed to us. These demands include, all the larger items of our expenditure on the "*directly beneficial services*" and it is but fair to allot a larger share of the time of this House for the demands. I hope that this suggestion will be borne in mind in furture.

It must be admitted that this is an era of surplus budgets. If the preparation of a surplus budget at any cost is a matter for congratulation, the Financial Secretary is entitled to the congratulations of this House. But the collection of taxes, the abolition of which has been demanded by this Council, the refusal to allot money according to the recommendations of this House and showing surplus budgets of inexcusable magnitude are insults to this House which should be condemned in the strongest terms. By taxing the people to the breaking point and by starving the nation-building departments, the Government hoard large surpluses which are likely to produce a violent temptation and launch them into extravagant schemes of little practical utility. I think that this House has got a right to protest against it, because extravagant schemes into which Government usually enter, are either Ports or Railways on which we are not allowed to speak. That a surplus budget is a bad budget is a proposition on which all statesmen and administrators are agreed. Even in the first Session of our first Council when the Financial Secretary was accused of having presented a practically deficit budget, Professor K. V. Rangaswami Aiyangar, a high authority on Economics came to the rescue of the Financial Secretary with the following observation :

"A financier who provides for larger and recurring surpluses must be regarded as having signally failed in his duty even more than one who can only budget for recurring and large deficits".

So my suggestion is that the Government should take immediate steps to invest large amounts at the command of the Government on

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

communications, irrigation works and educational institutions in the villages of the country which have contributed the largest share to the revenues of the Government.

The Financial Secretary seems to claim some credit for the fact that our Revenue has increased by 60% during the last fifteen years. If the increase is mainly due to the development of the resources of the State by the beneficial acts of Government, the Financial Secretary could legitimately be proud of it. But we see that this increase is caused by the institution of tolls, the abolition of which has been recommended by this Council, the increase in the price of Anchal stamps and cards, the reduction of which was the subject of a resolution passed in this Council, the levy of fees on markets, the policy of which was condemned by us, and the larger consumption of intoxicating drugs, the prevention of which is advocated by all the enlightened States (Mr. S. Piraviperumal Pillai. *Hear, hear*). The Government thinks that the duty on imports and exports is a tax levied on the people who want to trade with Travancore. I believe that since our resources are limited, since we have to depend even for our chief food crop on the merchants of Rangoon and since we are not sufficiently advanced in our Industries to convert our raw materials into finished articles the prices of articles, imported and exported, have to be fixed by the merchant princes of wealthier nations. This shows that even our income on customs is a constant drain on our country. Viewed from this standpoint, the Interportal Convention entered into about half a Century ago when our trade was in its infancy appears to be an arrangement by which the British Government could deprive our State of a fair share of the tax payers' money. It is high time for revising this Convention and I hope that the present head of the administration, a born Travancorean, with the interests of Travancore at heart and holding no sort of allegiance to the other party, will boldly put forward our claims at this critical time when the question of the claims of Native States is under the consideration of the Imperial Government.

Now I will deal with the expenditure side of our budget. The first point, I have to remark about the preparation of the budget is, the careless manner in which the budget is drafted. The Anchal Department claims Rs. 20,000 for the revision of staff. Sir, this House is entitled to know for what purpose this amount has to be sanctioned and in what manner it is going to be utilised. So a detailed account has to be given by the Government before we are called upon to vote for that amount. Similarly a sum of Rs. 7,000 is placed for controlling traffic throughout the State. There also, particulars are wanted in regard to its expenditure. In future, I hope, the Financial Secretary will take a note of this and see that all details are given for the expenses of the lump sum provision.

It has been the opinion of the members on this side of the House, ever since its constitution, that our administration is top heavy. Though the pay of the Government servants at the bottom of the services is extremely low, we find that the percentage of exenditure on salaries and

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. S. Damodaran Asan.]

establishments is comparatively high. In the Land Revenue Department our expenditure on these items is about 27% of our revenues while in Mysore it is only 22 per cent and in Cochin it is less than 20 percent. In our State we are spending about 13·5 percent of our outlay on works for salaries and establishments in the P. W. D. while in Cochin the corresponding figure is only 10. Our Forest Department consumes about 60 percent of its revenue while in Cochin the corresponding figure is only 42. The pity of the whole situation is that even in the face of these figures some of the officers at the top of the ladder desire to get their salaries increased and hesitate very much to grant a corresponding increment to those at the bottom of it.

It could be seen from the statistics that about 90 percent of our population live in villages and it will be admitted that a lion's share of the revenues of the State is contributed by agriculturists of these villages. These people who form the back-bone of our country and on whose wealth and contentment the prosperity of our country mainly depends, get only a proportionately small share of the benefits of the expenditure of our Government. When the Village agriculturist asks for a few thousand rupees for communication or irrigation in his village it is no consolation to him to be told that the Government have to spend lakhs for railway extension into the heart of the metropolis or for constructing magnificient buildings or for opening roads in the High Ranges. Such an answer naturally evokes righteous indignation in him. Unless the needs of the villages are readily and willingly attended to in the matter of communications, irrigation works and educational institutions, the resources of the State could not be adequately developed to meet the growing poverty of the country.

The attention of the Government has been drawn to the urgent necessity for spending large amounts on irrigation works by two resolutions in the last Session of the first Council. The principles contained in those two resolutions moved by two of the ablest members of this House at that time on the 25th November 1922 and on 19th April 1923, were accepted by the Government and no earnest endeavour has yet been made to put the principles accepted by them into practice even though five years have elapsed since the passing of those resolutions. This could be seen from the figures supplied by my friend Mr. K. P. Nilakanta Pillai. The disinclination of the Government to invest any amount on unreproductive Irrigation works could be made clear by the following instances.

The only original work which has been executed in my village during the last half a century is the repair of a fertilisation canal at the cost of about Rs. 13,000. This amount, it will be noted is less than the land revenue realised from the village annually and it was executed on the representation of the people that as an old canal had silted up and the fertility of the lands had diminished it was inequitable to realise the taxes on the rates of assessment fixed before the silting up of the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

old canal. A proposal to levy an irrigation cess on the lands benefited by this work was justified by the Dewan on the ground that the work was done at the request of the ryots who were benefited by it. Sir, I wish to know whether the Government have executed any considerable number of works in the Public Works Department except at the request of persons to be benefited by such works. Is it not highly inequitable that a Government after realising taxes for about half a century from a village asks for an irrigation cess on a minor work executed in the village at a cost not exceeding the annual land revenue of the village?

Another instance is the case of Vettiyar canal in the Mavelikara taluk for draining the *Punja* fields which are about 400 acres. In his reply in the last Assembly to a representation on this matter, the Dewan stated that the estimate for the work was ready and the Government wanted to know whether the ryots benefited by the work would be prepared to pay a small cess. Sir, why should the Government who profess to be "trustees of the people of Travancore for the lands of the State" proceed with a policy of profit and loss account of a capitalist? Unless the Government alters this policy they need not be afraid that there will be many requisitions for more irrigation works.

So if Travancore is to be made self-sufficient at least as regards her chief food crops and if the natural resources of the State are to be developed to improve the economic condition of the people, the Government should unstintedly and unreservedly spend at least 10 per cent of the land revenue collected from each village for meeting its necessities. For carrying out these works I would propose the establishment of Village Panchayats and Taluk Boards about which I will speak later on.

Another important subject on which stress has to be laid is education. By education I do not mean the present kind of education which enhances the number of the unemployed in the State and which is a great strain on the brains and the wealth of our country. It is not a compliment to our educational system that a planter, in his deposition before the Unemployment Committee went so far as to remark that "the less 'educated' a man was the better character he had". Though nobody would testify to the accuracy or veracity of the planter's remarks, Government should see that the level of our education which consumes more than 20% of our revenues and for the obtaining of which the most precious and impressionable part of the best brains of our youth are spent should be revised to a sufficiently high level as to make such remark grossly impertinent. The Committee itself makes the following remarks about our education "Its sins of omission are many and its sins of commission are a good few. The British Indian system of education which our own system resembles closely in essentials has been pronounced to be the worst educational system in the world". The education which I refer to is not this much-condemned one, but which will tend to the mental, moral, and material advancement of the country. It is highly necessary that in a country like ours, agriculture should be made a compulsory subject and practical training should be given to students of higher classes in scientific and intensive cultivation.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. S. Damodaran Asan.]

This will be an earnest attempt "to relate educational policy to the economic needs and resources of the State." The educated man will not hesitate to resort to work with his hands if he finds that agriculture is an honourable profession from which a decent return for his work could be obtained. I hope that the Government will appoint an Education Committee to go into the whole question and suggest the necessary measures.

Sir, it is with great timidity that I propose the appointment of committees. The treatment meted out to the reports of some of our committees by the Government is most discouraging to the advocates of committees. I am extremely surprised to see that the Government are still hesitating to accept the recommendations of the Vernacular School teachers' Committee which proposed only a nominal increment in the pay of low paid teachers. I believe that this House whose opinion on the matter is invited by the Government will reiterate the opinion of this House that the modest recommendation contained in the resolution of Mr. C. P. Tarakan should be accepted without any qualification and I believe that they will completely reject any proposal to increase the fees in Vernacular Schools. The proposal to raise fees in schools is asking only our sanction for additional taxation which is absolutely unjustifiable when we boast of surplus budgets and affluent circumstances.

The proposal for improving communication, irrigation and education of the villages could be easily brought into operation by constituting Village Panchayats and Taluk Boards. The Village Panchayat Regulation, the third reading of which was passed in the last session of the first Council and which was declared by the President of that Council to be a "Legislative measure pregnant with great possibilities" has not been brought into effect even after the lapse of three years. It is regrettable that the Government have not found sufficient time even to pass rules for the working of this Regulation.

DEPUTY PRESIDENT: Village Panchayat Rules have been drafted and published in the Gazette for criticism.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara cum Karthikapalli*): Only after three and a half years!

The constitution of the Village Panchayat must not be framed with the object of assessing higher taxation in the Villages but must be started with the object of conferring benefits on them to the satisfaction of the Government and the people.

A subject on which too much emphasis could not be laid is the starting of Land Mortgage Banks. If the Government care to utilise their immense resources, if the Government have at heart to relieve the indebtedness of the agricultural population they should immediately take steps to start Land Mortgage Banks. I have dwelt at length on the needs of the Villages as it is high time to remind the Government the memorable lines of the poet:

"A bold peasantry, a country's pride, when once destroyed, can never be restored."

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. V. CHELLAM PILLAI (*Tovala*) : It is with great pleasure that I rise to make a few observations on the budget presented before us. Though the time at our disposal does not permit of any close scrutiny of the items under the various heads, yet I shall endeavour to place before this House some points which deserve our consideration.

The budget for the next year which forms the topic of our present discussion is, I admit, mathematically correct and is a surplus one. A surplus Budget easily lures one to form the conclusion that the people are in a prosperous condition and hence the State. I have my own doubts as to how far the above conclusion is true. One need not strive too hard to prove that the budget placed before us does not reveal the real state of the people or if it does, it reveals only their hopeless condition. A State with its half-starved population, virulent epidemics, and discontented unemployed cannot hope to have a surplus revenue unless it be by extortion from the already suffering or by cutting short of necessary expenditure. And what more is necessary to substantiate the above statement than the alarming rise of income under the head 'Excise' on the one hand, and the poor allotments to the Development Departments on the other? Now I shall deal with the provisions made in the various departments and point out how people have been hard-pressed under heavy taxation and how they go without adequate compensation for all their financial burden.

The income under Land Revenue amounts to Rs. 41 lakhs. This huge sum which is second only to Excise Revenue is derived from the owners of lands mainly under cultivation. In spite of repeated attempts at improvement of land with the resources at the disposal of the ryots, the land is getting poorer and poorer with the result that the cultivator forsakes his time-honoured occupation and turns to other walks of life. The facilities offered to him are not in proportion to what he is contributing to the State exchequer. At this time when it is widely felt that the land-tax itself is a heavy burden on the poor cultivators, additional levies in the form of tolls and duties often prove to be the last straw. To make matters worse, there is a variety of unauthorised weights and measures in use throughout the State which makes the peasant an easy prey to the vily acts of middle-men. I will be failing in my duty to my constituency if I do not in this connection refer to an additional drain upon the scanty resources of the ryots in Nanjanad. Annually, a sum of nearly one lakh of rupees is being extorted as a result of a miscalculation made in the commutation rate. It is never more opportune than at present to consider the constitution of a committee to study the real state of affairs among the poor ryots, and to report the feasibility of a reduction in land tax.

Now I shall pass on to 'Excise'. I do not propose to make a vain cry here by repeating what has already been over-emphasised on the floor of this House. May I ask whether it does not reflect badly upon the authorities who declare from house tops that the Government are slowly but systematically pursuing the policy of prohibition to come forward with a report showing an increased consumption under all heads?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. V. Chellam Pillai.]

Foreign liquor	...	5169 Gallons.
Country ,,	...	2817 Gallons.
Cocoanut trees tapped	...	6842
Chundapana	...	1655
Palm trees	...	293
and Ganja	...	175 Seers.

This increase in consumption means extortion from the poor. If the Government mean what they say, I would earnestly request the Excise Authorities to preach temperance, and to reduce the number of shops, the quantity of manufacture and import of intoxicants by at least 15% a year. If the income from an utterly un-wholesome and ruinous source as liquor trade is thus increasing year by year, that under salt is quite unsatisfactory. Many alloms in South Travancore, where the hard-earned money of the poor has been invested, are now in a state of lethargy. The *'Kudivaram'* allowed to the licensees of some of the alloms is not proportionate to the expenditure they incur and as a result there is much dissatisfaction among them. The inadequate supply of brine has contributed in no small measure to the neglected condition of these alloms. The Thattaripu and Colachel Alloms have been in a deserted condition for a long time, and the Government's reluctance in rendering some help to them is causing untold hardship to the poor licensees, and a serious loss to the State revenue. It is a matter for some satisfaction that the Government have made provision for some reclamation work in the Colachel allom. Such works of reclamation if continued, would add to the standing assets of the State, and I foresee a time when the salt production in the State will be self-sufficing.

Coming on to education I think I need not point out that the present system of education, not being vocational, has brought in its train a noble army of the unemployed. Of course it is a matter for congratulation that the Government were kind enough to constitute a committee to deal with the problem of unemployment among the educated people. The report of the committee has already been published. But it remains to be seen how far the Government would be able to work out their recommendations. Let me not forget on this occasion to draw the attention of the House to the fact that it does not speak well of the financial experts of the Government to have presented a surplus budget and yet not provided for the increment in the pay of Primary School teachers. It would have been better if their anxiety to provide for electric fans and lights for the already luxurious had been partly exhibited in helping the half-starved teachers.

The Agricultural Department in an agricultural country like Travancore must engage our concentrated attention. Rice being the staple food of the people our aim must be to produce at least as much as is needed for the state. But we find that in spite of departmental exertion, the yield is day by day decreasing. With an experience of nearly 25 years in the field of agriculture, I can confidently say that

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the peasantry is rather slow to grasp the principles of intensive cultivation and that no substantial result can be achieved until the department is prepared to do door to door propaganda. No kind of intensive cultivation carried on within the four walls of a farm, can attract public attention in a District where the Officers are feared rather than loved. The ryot population or at least the interested and enterprising amongst them, should be taken into confidence and made to participate in the activities of the Department. As one interested in the welfare of the ryot population of Nanjanad I have to say that no demonstration that would stand fair criticism has been conducted in the ryots' land. If giving away of manure, leaving the ryot to his fate and calling for a report after a long interval would amount to demonstration as understood and practised by the Department, it is high time that I call halt to such kind of demonstration work.

The scheme of village reconstruction devised and successfully worked out in the Chingelpet District may be usefully tried in some agricultural villages of our country. As long as the Government is not prepared to enquire into the economic condition of the ryots, to give timely and adequate pecuniary aid with proper control and to offer proper facilities to cultivate as well as dispose of the produce, we cannot hope to find the peasants in a prosperous condition. It is quite disappointing that in spite of appalling cattle mortality no provision has yet been made to prevent further attack of diseases; and what little has been done, during the last epidemic was done in the most unsatisfactory way.

With the completion of the Kodayar Project, the lands that once served as pastures for cattle have turned out to be their grave yard and we now stand in dire need of pasture ground for our cattle. To add to the woes of the farmers the lands that once supplied leaf manure have been converted into paddy lands. Thus with the increase of cultivable lands and the proportionate decrease of manure, the farmers find at their wit's ends to find suitable remedies. Their only source of consolation is the forest where the restrictions are too rigorous. I appeal to the Conservator of Forests not only to meet the demands of the ryots with sympathy, but also to see that whenever possible and in suitable places, plantation of leaf manure trees and fodder crops is effected.

Coming to the financial aspect of the question of agriculture, I wish to draw the attention of the House to the potentiality of the Co-operative movement. The Government is viewing the Department with a step-motherly attitude and it is no wonder if the movement is making but slow progress. The present deplorable condition of the Agriculturists, is to be attributed to the deception practised by the sowcars. Without well regulated and adequate financial help, the agricultural population cannot find redemption from their present critical situation. I can authoritatively say that with the advent of the co-operative movement the grip of the sowcar is slowly relaxing. With the consolidation of the credit side of the movement and the development of non-credit activities, one can hope to see in the near future a day of prosperity and contentment to the ryots.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. V. Chellam Pillai.]

As to the achievements of the Public Works Department I have to say that the much boasted of Kodayar Reservoir is failing day by day. But it seems to me that the authorities concerned are not seriously considering the problem of adequate and timely water-supply. It is at this critical moment that we recollect the services rendered by such eminent Engineers as Mr. Horsley of revered memory. His schemes, the result of intelligent and searching enquiry, for the construction of minor Reservoirs have become a thing of the past. Time is long overdue for us to reconsider those schemes and bring them to a successful termination.

Agriculture is the main-stay of the people of Travancore and it contributes to a great extent to swell up the State Exchequer. The treatment it receives at the hands of the Development Departments is not at all encouraging. To add to the heavy land tax and a variety of tolls which the half-starved ryot is labouring under the Excise Department is making a severe drain upon him. The ryots who were the sole proprietors of lands are losing ground and are slowly drifting from poverty to pauperism. The Nanjanad lands, the once boasted of granary of Travancore, are getting poorer and poorer and the agricultural population thereof thinner and thinner. It is high time for the Government to take stock of the situation and rush forward with a helping hand lest it dwindles into obscurity. I may conclude with sounding a note of warning that " the bold peasantry their country's pride, once destroyed can never be revived ".

MR. D. FRANCIS (*Nominated*): I listened with great interest to the speech of the Financial Secretary when he presented the budget for 1104. It was a clear statement of the financial position of our State with a small surplus of about 5 lakhs. I feel inclined to congratulate the Financial Secretary and the Government on their proposal to bring in more items under votable head.

On perusing the budget the small surplus of about Rs. 5 lakhs as compared with the revised estimate of the current year forecasts a heavy programme of expenditure. I am glad to note that Rs. 104·3 lakhs is proposed to be spent on directly beneficial services as education, public works, medical and sanitary, agricultural and industrial.

In the matter of expenditure on education it is desirable that the Government turn their attention more to Secondary and Vernacular Education than to the Collegiate, the latter of which consumes an amount of money not quite commensurate with its general utility to the people.

I may say in this connection that though the Government is sympathetic towards private institutions the same cannot be said of the Department generally.

The Fee Concession is a great boon to the backward classes, but the policy of the Government in not meeting [illegible]

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

but only 75 per cent of it as at present involves a great burden of 25 per cent on schools under private management. But in Government Schools they bear the whole deficit on that account. In my opinion there ought not to be any differential treatment between Government and private schools if private management is sought to be encouraged. It is an admitted fact that by encouraging private enterprise in education, the Government is a great gainer. And I may say that the policy of leaving education in the hands of private management should be aimed at by a progressive handing over of the Government institutions one by one, to private bodies and increasing the grant-in-aid to private institutions. Then alone will private management not fight shy of the responsibility to run such institutions. So also in the matter of grant to teachers in the private Eementary Schools, the Government may well adopt the policy of increasing the grant to at least 14 annas in the Rupee of salary paid as in the State of Cochin. The practice now obtaining of making private school managers to pay for the medical inspection of school children should be discontinued, the Government taking it upon themselves.

Turning to the item of land revenue, it is true that it contributes as much as 20 per cent of the total receipts from the principal heads of revenue. The periodical realisation falls but a little short of the estimate which speaks well of the work of the Department. But I am doubtful if the process of attaining it is so easy as it appears. For instance, during the periods of drought in South Travancore the ryots of Nanjanad lose heavily in their crops for want of timely water supply. I know personally that large acreage of paddy cultivation has become greatly affected this year in view of conversions and the Department will have to pay sympathetic attention in the matter of remissions.

The Public Works Department has got before it a heavy programme for the next year which I hope will be accomplished by the energetic head of the Department. I may take this opportunity to dispel the prevalent notion among some of our friends that South Travancore consumes more than its due share. It is true that Government has invested a large capital on the Reservoir, but it could not be helped, the reservoir being so indispensable for paddy lands requiring to be irrigated in South Travancore which is the most heavily taxed portion in the State. As I desist from going into further details I will only say that now-a-days the interests of South Travancore seem to suffer by default. But I hope the Government will of themselves come to the rescue and provide more money for public works in that part of the State.

The proposed scheme of giving relief to low-paid servants is highly imperative.

Finally, Sir, the budget for the next year provides suitable solutions for many problems brought to the attention of Government and I need not say that this is a sure indication of the dictum a good Government exists for the people.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. P. S. MAHOMED (*Nominated*): കഴിഞ്ഞ നാലഞ്ചു വർഷങ്ങളായി തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെൻറിന്റെ ധനസ്ഥിതി ഒരു നല്ലനിലയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുവരുന്നു എന്നു കാണുന്നതിൽ സന്തോഷിക്കതന്നെ ചെയ്യുന്നു. ൧൯൦൦-ൽ ൨൦ ലക്ഷം രൂപായും ൧൯൦൧-ൽ ൨൧-ലക്ഷം രൂപായും, ൧൯൦൨-ൽ ൨൨,൭൫,൦൦൦ രൂപായും മിച്ചംകാണുന്നുണ്ട്.

DEPUTY PRESIDENT: Members are not in order if in entering the Hall or leaving it they come between the Chair and the member who is addressing the House.

MR. P. S. MAHOMED (*Nominated*): ൧൯൦൫-ലെ റിവൈസ്ഡ് എസ്റ്റിമേറ്റ്പ്രകാരം ൨൩,൨൫,൦൦൦ രൂപായും മിച്ചമുണ്ടെന്നു ഫിനാൻഷ്യൽസെക്രട്ടറി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ കൊല്ലാവസാനം വരെയുള്ള മഴവൻ കണക്കുകളും വെളിക്കു വരുന്നഅവസരത്തിൽ ൧൯൦൫-ൽ ൧൯൦൨-ലെപോലെ തന്നെ മിച്ചമുണ്ടാകുമെന്നു ആശിക്കാൻ പലന്യായങ്ങളും കാണുന്നുണ്ട്. ൧൯൦൪-ലെ ബഡ്ജറ്റ് എസ്റ്റിമേറിൽ ൪,൨൯,൦൦൦-രൂപാമാത്രമെ മിച്ചമായി കാണിച്ചിട്ടുള്ളു. ൧൯൦൨-ലെ ബഡ്ജറ്റ്എസ്റ്റിമേറു നോക്കുന്നപക്ഷം മിച്ചമുണ്ടാകുമെന്നു കാണിച്ചിരിക്കുന്ന സംഖ്യ ൩,൫൦,൦൦൦-രൂപാ മാത്രമായിരുന്നു. എന്നാൽ ആ ആണ്ടവസാനത്തിൽ യഥാർത്ഥമായകണക്കു തയ്യാറാക്കിയപ്പോൾ ൨൨,൭൫,൦൦൦-രൂപയാണ് മിച്ചമുണ്ടായിരുന്നതു്. ൧൯൦൪-ലെ ബഡ്ജറിൽ ൪,൨൯,൦൦൦-രൂപാ മിച്ചമായികാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ൧൯൦൨-ലെ അനുഭവത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി നോക്കുന്നപക്ഷം ൩൯,൫൦,൦൦൦-രൂപാ മിച്ചമുണ്ടാകണം. ഇതിൽ നിന്നും ഒരു സംഗതി നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാൻസാധിക്കുന്നതാണ്. അതായതു ൧൯൦൦ മുതലുള്ള ബഡ്ജറ്റ്എസ്റ്റിമേറുകളിൽ വരവിനങ്ങളിൽ കുറവായും, ചെലവിനങ്ങളിൽ കൂടുതലായും സംഖ്യകൾ കൊള്ളിച്ചു വരുന്നുണ്ടെന്നു കാണാം. ൧൯൦൯-മുതൽ ൧൯൧൯-വരെയുള്ള ധനസ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചു ആലോചിക്കുന്നപക്ഷം അന്നത്തെ ഫിനാൻഷ്യൽ സിക്രട്ടറിയുടെ എസ്റ്റിമേറു തയ്യാറാക്കൽ നേരെ വിപരീതമായ രീതിയിലായിരുന്നു എന്നു മനസ്സിലാകും. വരവു കുറയുന്നതുകൂട്ടിയും ചെലവു കുറയുന്നതു കുറച്ചുമായിരുന്നു അന്നത്തെ എസ്റ്റിമേറുകൾ. അതിനുള്ള കാരണം അക്കാലഘട്ടത്തിൽ ഗവണ്മെൻറിന്റെ ധനസ്ഥിതിവളരെ ശോചനീയമായിരുന്നതാണ്. ൧൯൨൦-ലെകണക്കുപ്രകാരം ൨,൫൦,൦൦൦, രൂപാ കൂടുതൽ ചെലവായിട്ടാണ് കാണുന്നതു്. ൧൯൨൧-ലെ ബഡ്ജറിൽ നഷ്ടം

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ക്ഷം രൂപ മിച്ചമുണ്ടാകുമെന്ന് ഫിനാൻഷ്യൽസിക്രട്ടറി അഭിപ്രായപ്പെട്ട വെങ്കിലും ൩,൦൦൦-രൂപാ മിച്ചംവയ്ക്കുന്നതിനു അദ്ദേഹം വളരെ സാഹസപ്പെടുകയുണ്ടായി. ൯൨ ലെ വരവു ചെലവു മിക്കവാറും മുൻകൊല്ലത്തെപ്പോലെതന്നെ ആയിരുന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞസംഗതികളിൽ നിന്നും ധനസ്ഥിതി മോശമായിരുന്നസന്ദർഭങ്ങളിൽ ഒരു പ്രകാരവും ധനസ്ഥിതിസുഭിക്ഷമായിരിക്കുമ്പോൾ നേരെമറിച്ചും ആണ്ബഡ്ജറ് തയ്യാറാക്കുന്നതെന്നു കണ്ടുകഴിഞ്ഞുവല്ലൊ. ൧൦൮൫ ലെ ബഡ്ജറ് ധനസ്ഥിതി നല്ലനിലയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ളതാകയാൽ ൧൦൮൬ ലെ തോതനുസരിച്ചുള്ള മിച്ചം കണിശമായും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണു.

ആണ്ടുതോറും ഒരുവലിയ സംഖ്യ മിച്ചമുണ്ടാക്കിവയ്ക്കുന്നതു ധനശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം ഒരു ഗവണ്മെൻറിനു് അഭിമാനകരമായിട്ടുള്ളതല്ല. ജനങ്ങളിൽ നിന്നും ആവശ്യപ്പെടുന്നതിലധികം പണം പിഴിഞ്ഞെടുക്കുന്നതു് ജനദ്രോഹകരമായിട്ടുള്ളതാണെന്നുകൂടി യോഗ്യന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു. തൊഴിലില്ലായ്മെമറിയുടെ റിപ്പോർട്ടിൽ പലനൂനതകളും ഉണ്ടെന്നു വരികിലും തിരുവിതാംകൂർ നിവാസികളുടെ ദാരിദ്ര്യദുഃഖത്തെ അതു രേഖപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഇന്നത്തെ നിലയ്ക്കു അനാവശ്യമായിട്ടുള്ളതും സാധു ജനങ്ങളെ വല്ലാതെ പീഡിപ്പിക്കുന്നതുമായ ഡിമാൻറു നോട്ടീസ് പടി, അഞ്ചൽ സ്റ്റാമ്പു, കാർഡ് എന്നിവയ്ക്കു ക്രട്ടതലായി വെച്ചിട്ടുള്ളവില ഇവകഥം നിർത്തൽ ചെയ്യേണ്ടതു ജനക്ഷേമതല്പരമായ ഗവണ്മെൻറിന്റെ ചുമതലയാകുന്നു. ൯൭ കുക്കടകത്തിലെ നിയമസഭയിൽ മി: ജാർജ്ജിന്റെ പ്രസംഗത്തിലെ ഒരുഭാഗത്തു് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

"The fear is often expressed that we are drifting consciously or unconsciously into Bankruptcy" അന്നത്തെ കൌൺസിലിൽ മെമ്പറന്മാരുടെയും അഭിപ്രായം അങ്ങിനെതന്നെയായിരുന്നു. ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ സംസ്ഥാനത്തെ Bankruptcy യിൽനിന്നും രക്ഷിക്കുന്നതിനായിട്ടു പല വരവുകളെയും സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയതു തുടർന്നുകൊള്ളുന്നതിനു് ജനങ്ങൾ സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു് അവരുടെ മഹാമനസ്കതയെകാണിക്കുന്നതാണു്. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ നിലയ്ക്കു ഗവണ്മെൻറിനു ഐശ്വര്യമുള്ളതുകൊണ്ടു്, പൊതുജനങ്ങളെ ബാധിക്കുന്നതായ മുൻപറഞ്ഞ ഇനങ്ങളിൽനിന്നുമുള്ളവരവുകളെ ഗവണ്മെൻറു നിർത്തൽ ചെയ്തു ഗവണ്മെൻറിന്റെ മഹാമനസ്കതയേയും കാണിക്കേണ്ടതാണു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. P. S. Mahomed]

ൻന്നു-മുതൽ ൻൻ വരെയുള്ള ചിലവുകളെക്കുറിച്ചു നോക്കുന്നപക്ഷം ഫ ൻ ൦ ലക്ഷംമുതൽ ഫ ൦ ൦ ലക്ഷംവരെ ശ്രുപാവീതം ആണ്ടുതോറും ചിലവായിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നുണ്ട്. ഫ ൦ ൦-ലും ഫ ൦ ഫ-ലും ഫ ൦ ൦ ലക്ഷത്തിലും സ്വല്പംക്കൂടുതലായിട്ടുള്ള ചിലവു ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതായി കാണാം. ഫ ൦ ഫ-ൽ ചിലവുപൊടുന്നനവേ ഫ, ൦ ർ,ന്നു, ൦ ൦ ശ്രുപായായി വർദ്ധിക്കയുണ്ടായി. അതായതു് ർ, ഫന, ൦ ൦ ശ്രുപാ ഫ ൦ ഫ-ൽ ചിലവിനത്തിൽ കൂടുകയുണ്ടായി. ഫ ൦ ന-ലെ റിവൈസ്ഡ് എസ്റ്റിമേറ്റ് പ്രകാരം ഫ ൦ ഫ-ലെ സംഖ്യയെക്കാളും ഫ ർ, ൦ ന, ൦ ൦ ശ്രുപ കൂടുതൽചിലവുള്ളതായി കാണുന്നു. ആണ്ടവസാനംവരെയുള്ള കണക്കുകൾ വരുമ്പോൾ ചിലവു സ്വല്പമെങ്കിലും കൂടുകമാത്രമേ ചെയ്യുന്നുള്ളു. ഫ ൦ ർ-ൽ ഫന, ർൻ, ൦ ൦ ശ്രുപായാണു് ചിലവിനത്തിൽ കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളതു്. നീണ്ടകരപാലം, തിരുവനന്തപുരംജലസംഭരണം, എലക്ട്രിസിറ്റിസപ്ലൈ,റെയിൽവേ,എന്നീഇനങ്ങൾക്കായിനീക്കിവച്ചിട്ടുള്ള ന്ന ർ,വ ഫ,൦ ൦ ൦-ശ്രുപാ മേൽപറഞ്ഞ ചിലവിൽ ഉൾപ്പെടുത്തീട്ടില്ല. കഴിഞ്ഞ മൂന്നുകൊല്ലങ്ങളായി വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ചിലവു തിരുവിതാംകൂർജനങ്ങളെ വല്ലാതെ ഭീതിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടു്. ൦രം രീതിയിൽ ചിലവുവർദ്ധിച്ചു മുമ്പോട്ടുപോകുന്നപക്ഷം തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ഭാവിയെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുന്നതിനുപോലും ധൈര്യം ഉണ്ടാകുന്നില്ല. മേൽപ്രകാരമുള്ള ഭീമമായ ചിലവിന്റെ ഒരു വലുതായഭാഗം ഗവണ്മെൻറുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളത്തുകയും അലവൻസും ആകുന്നു എന്നു കാണിക്കുന്നതിനു ചില ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ ചിലവുകളെമാത്രം ഞാൻ ഇവിടെ ചൂണ്ടി കാണിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ലാൻറുറവന്യൂ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ്

ഫ ഫ ൦ ഫ-ൽ ആകച്ചിലവുശ്രുപാ ഫ ഫ. ൦ ന ലക്ഷം,ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളച്ചിലവു-ശ്രുപാ ൻ. ഫ ഫ ലക്ഷം.

ഫ ഫ ൦ ന-ൽ ആകച്ചിലവു ശ്രുപാ ഫ ഫ.ന ന ലക്ഷം, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളച്ചിലവു ശ്രുപാ ൻ.ന ഒ ലക്ഷം.

ഫ ൦ ർ-ൽ ആകച്ചിലവു ശ്രുപാ ഫ ഫ.വ ഒ ലക്ഷം, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെശമ്പളച്ചിലവു ശ്രുപാ ൻ. ർ ഫ ലക്ഷം.

നീതിന്യായകോടതികൾ.

ഫ ൦ ഫ-ൽ ആകച്ചിലവു ശ്രുപാ ഫ ൦ .ന ഫ ലക്ഷം, ശമ്പളച്ചിലവു ശ്രുപാ ൻ.ന ൭ ലക്ഷം.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഫ ൦ ന-ൽ ആകെച്ചിലവു രൂപാ ഫ ൦ . ൫ ൨ ലക്ഷം, ശമ്പള ച്ചിലവു രൂപാ ൻ. ൫ ൦ ലക്ഷം.

ഫ ൦ ർ-ൽ ആകെച്ചിലവു രൂപാ ഫ ഫ . ൦ ൯ ലക്ഷം, ശമ്പള ച്ചിലവുരൂപാ ൻ. ൯ ഫ ലക്ഷം.

മേൽകാണിച്ച എസ്റ്റിമേറുകൊണ്ടു ശമ്പളമായും അലവൻസായും ഒരു ഗണ്യമായസംഖ്യ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാക്കു വിതിച്ചുകൊടുക്കുന്നുണ്ടെന്നു നാം കണ്ടുവെല്ലൊ.

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): Is it not as it should be? In the department of Law and Justice should not the bulk of the expenditure be on salaries?

DEPUTY PRESIDENT: His view is you should cut down establishment charges. You need not quarrel with him for that.

MR. P. S MAHOMED (*Nominated*): വരവിനത്തിൽ ഒരു വലിയ ഭാഗവും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളച്ചിലവിലേയ്ക്കായി ചിലവാക്കുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ സാധുക്കളും പൊതുജനദാസന്മാരും അദ്ധ്വപട്ടിണിക്കാരുമായ താഴ്ന്ന ശമ്പളക്കാരുടെ ശമ്പളം കൂട്ടുന്ന വിഷയത്തിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ പതിയേണ്ടതാണു്. തലസ്ഥാനനഗരിയെ കൂടുതൽ മോടിപിടിപ്പിക്കാനും അവിടെയുള്ളവക്കു കൂടുതൽ സുഖമനുഭവിക്കുന്നതിനും മോട്ടാർ യാത്രക്കാക്കു കൂടുതൽ സൌകര്യമുണ്ടാക്കുന്നതിനും മറ്റുമായുള്ള വാട്ടർസപ്ലൈ, ഏലക്ട്രിസിറ്റി, നീണ്ടകര പാലം എന്നീ ഇനങ്ങൾക്കായി ഫ ൻ. ർ ർ ലക്ഷം രൂപാ,-വിവരമായ ചിലവിനങ്ങളെക്കുറിച്ചു പിന്നീടു ചിന്തിച്ചുകൊള്ളത്തക്കവണ്ണം ബഡ്ജറിൽ കൊള്ളിക്കാമെങ്കിൽ ഫ ൨, ൦ ൦ ൦ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ പകുതി പട്ടിണിയെ തീർക്കുന്നതിനു ആവശ്യമുള്ള സംഖ്യയെ കൂടി മൻപറഞ്ഞ രീതിയിലെങ്കിലും ബഡ്ജറിൽ കൊള്ളിക്കുന്നതിനു എന്തുകൊണ്ടു സാധിച്ചില്ലെന്നു എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

അദ്ധ്യാപകശമ്പളക്കമ്മിറ്റിയുടെ റിപ്പോർട്ടു് അതേ നിലയിൽ തന്നെ സ്വീകരിക്കുന്നതായാലും ൨, ൫ ൫, ൭ ർ ൻ രൂപയാണു് വേണ്ടിവരുന്നതു്. തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെൻറിന്റെ ഇന്നത്തെ നിലയ്ക്കു പൊതുജനങ്ങളും ഗവണ്മെൻറും ഐകകണ്ഠ്യേന ആവശ്യമാണെന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതിക്കുവേണ്ടി ൨. ൫ ൫ രൂപാ ആണ്ടുതോറും ചിലവാക്കുന്നതുകൊണ്ടു രാജ്യം ഒരിക്കലും നശിച്ചുപോകുന്നതല്ല. ഒരു നഷ്ടത്തെ പരിഹരിക്കുന്നതിന്നായി ഇന്നത്തെ നിലയ്ക്കു സാധുക്ക

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. P. S. Mahomed.]

ളായ 8-ം സ്-ം ക്ലാസിലെ വിദ്യാർത്ഥികളേയും, പൊതുവെ വിദ്യാർത്ഥിനികളേയും ക്ലേശത്തിൽ ഫീസ് കൊടുക്കുന്നതിനു നിർബന്ധിതർ ആക്കുന്നത് ഒട്ടും തന്നെ യോഗ്യമായിട്ടുള്ളതല്ല.

മലയാളം സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശമ്പളം കൂട്ടുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു് ഏർപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള കമ്മിറ്റിയുടെ റിപ്പോർട്ടിൽ അറബി മുൻഷിമാരുടെ ജോലി ദിവസം രണ്ടു മണിക്കൂർ മാത്രമായതിനാൽ അവർക്കു പത്തു രൂപാ ശമ്പളം നൽകിയാൽ മതി എന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. അവരും മനുഷ്യരാണെന്നും അവർക്കും വായും വയറും ഉണ്ടെന്നുംകൂടി ഓർക്കണം. അവർക്കു രണ്ടു മണിക്കൂർ നേരമേ ജോലി ഒള്ളൂ എങ്കിൽ അതു് അവരുടെ കുറവല്ല. ക്ലേശമില്ലാതെ ജോലി അവർക്കു കൊടുക്കാത്തതിനു അവർ ഉത്തരവാദികളുമല്ലല്ലൊ. ഒരു സംഗതിയെപ്പറ്റി ഗവണ്മെൻറു അവസാനതീരുമാനം ചെയ്യുമ്പോൾ അറബിമുൻഷിമാരുടെ കാര്യം കൂടി പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണു്.

വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള സ്കോളർഷിപ്പു് അധികമായിപോയി എന്നുള്ള കമ്മിറ്റിയുടെ അഭിപ്രായത്തോടു ഞാൻ യോജിക്കുന്നില്ല. വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധ പതിക്കുന്ന സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ ക്ലേശത്തിൽ മുന്നണിയെ അലങ്കരിക്കുന്ന തിരുവിതാംകൂറിൽ ഇന്നു നൽകുന്ന സ്കോളർഷിപ്പു വളരെ കുറവാണെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം.

വനം.—ഒരു ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറിലെ വരവിൽ സാരമായ ഒരഭിവൃദ്ധിയും കാണുന്നില്ല. കൃഷിക്കുപയുക്തമായതും ജനങ്ങളുടെ അനുഭവത്തിലിരിക്കുന്നതുമായ പല സ്ഥലങ്ങളേയും റിസർവിലേക്കു ചേർക്കുന്നതിനാണു് ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിന്റെ വാസന. തന്നിമിത്തം ഫോറസ്റ്റ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ സിൽബന്ധികളുടെ പല വിധമായ ഉപദ്രവങ്ങളെ ജനങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുന്നുണ്ടു്. കൃഷിക്കുപയുക്തമായ സ്ഥലങ്ങൾ റിസർവിൽ ഉണ്ടെന്നു കാണുന്ന പക്ഷം അവയെ ഇവിടത്തുകാർക്കു പതിച്ചുകൊടുക്കയൊ അല്ലാത്ത പക്ഷം കൃഷിചെയ്യുന്നതിന്നായി പാട്ടത്തിന്നു കൊടുക്കയൊ ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. കൃഷിക്കുപയുക്തങ്ങളായ സ്ഥലങ്ങൾ റിസർവിനകത്തുണ്ടോ എന്നന്വേഷിച്ചു റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യുന്നതിനു ഫോറസ്റ്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ പ്രത്യേകം ചട്ടം കെട്ടേണ്ടതാണു.

DEPUTY PRESIDENT: You have got only five minutes more.

MR. P. S. MAHOMED *(Nominated)*: ഹൈക്കോടതി മുതല്ലു കീഴ്പോട്ടു നോക്കുന്ന പക്ഷം കേസ്സുകളുടെ കടിശിഖ സംഖ്യ വർദ്ധിച്ചു വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി കാണാം. ടെമ്പററി കോടതികളും ടെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മറ്റി ജഡ്ജിമാരും കൂടിശിഖകും തീർക്കുന്നതിനു ധാരാളമായി നിയമിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ കൂടിശിഖ ഒരു വിധത്തിലും തീരുന്നില്ല. ഇന്നു ടെമ്പററിയായിട്ടുള്ള കോടതികളേയും അതിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരേയും സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്ന പക്ഷം കേസുകളുടെ കൂടിശിഖ സംബ്ധിക്കു ഗണ്യമായ ഒരു കുറവുകാണുമെന്നാണു് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്. കേസുകളുടെ ഡിസ്പോസൽ ക്രൂടുതൽ വേണമെന്നല്ലാതെ വിധിയുടെ മോഗ്യതയെക്കുറിച്ചു വലിയ ചിന്തകാണുന്നില്ല. തന്നിമിത്തം കീഴ്ക്കോടതികൾ കണ്ടമാനം കേസുകൾ തീർച്ചു ചെയ്യുകയും, അപ്പീൽ കോടതികൾ അവയെ റിമാൻറയക്കയും ചെയ്യുക എന്നുള്ളതു് സർവ്വസാധാരണമായി തീർന്നിട്ടുണ്ടു്. ഇതിനും പുറമെ ഡിസ്പോസൽ ധാരാളമായി വരുത്തുന്നതിനു് ഡഫ്ഫാൾട്ട പ്രകാരം കേസ് തീർച്ചചെയ്യുന്ന സമ്പ്രദായം ധാരാളമായി നടപ്പിൽ വന്നിട്ടുണ്ടു്. പ്രാസസ് ശിപായിമാർ കാണിക്കുന്ന അക്രമങ്ങൾ നിമിത്തം എല്ലാ എക്സ്പാർട്ടി വിധികളും മാറ്റി കേസ് വീണ്ടും ഫയലിൽ എടുക്കേണ്ടതായിട്ടാണു വരുന്നതു്. ഇങ്ങനെ ഫയൽ വലിച്ചുകൊണ്ടു വരുമ്പോൾ കൂടിശിഖ ക്രൂടാതെ നിവൃത്തിയില്ല. മുൻസിഫന്മാർ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടി ജോലി ചെയ്യുന്നതായി എനക്കറിയാം. പക്ഷെ മേൽപറഞ്ഞ പ്രകാരമുള്ള ന്യൂനതകളും വിധിനടത്തിൽ അവർ ചിലവു ചെയ്യേണ്ട സമയവും അലോചിച്ചു നോക്കുന്നതായാൽ അവരെ കുറ്റം പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു പ്രയോജനമില്ല. കേസ്സുകൾ തീർപ്പിച്ചുകിടക്കുന്നതുകൊണ്ടു ജനങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന സങ്കടം ചില്ലറയല്ല. അതിനാൽ നീതിന്യായകോടതിയുടെ പരിഷ്കരണത്തിന്നായി എന്തെങ്കിലും ഒരു ഏർപ്പാടു ചെയ്യേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാകുന്നു.

MR. N. K. KRISHNA PILLAI (*Neyyattinkara*): May I know whether there is time enough for a speech before the Council rises for lunch.

DEPUTY PRESIDENT: The House will rise at 2-30. It is now just 2.

MR. N. K. KRISHNA PILLAI (*Neyyattinkara*): Sir, let me begin by congratulating the Financial Secretary on the good luck that has attended his efforts in being able to present a Financial statement bearing the marks of a prosperity budget. Reviewing the finances of the past few years it will be noted that the Financial Secretariat was successful in manipulating the figures with such skill and foresight that at the close of the year we have had a plentiful surplus far beyond anticipations. It gives us great consolation that Government have been presenting such satisfactory accounts of their finances without imposing any additional impost on the already heavily burdened tax-payer. These features in the budgets of recent years should not lull us into a sense of false security; nor should they be treated as a true reflex of the real

[Mr N. K. Krishna Pillai.]

prosperity of the people. It may be that the Government are able to produce a series of budget surpluses in quick succession, but it does not necessarily follow from this circumstance that the Financial system is perfectly sound or that the incidence of taxation and appropriation of revenues is either equitable or beyond cavil. The matter deserves closer attention and deeper study in order to ascertain how the present financial arrangements affect the true well-being of the nation.

Sir, as has already been observed by me, the average ryot who forms the back-bone of Travancore should feel grateful to Government for not adding to the petty imposts which are a heavy drain on his domestic budget. While being thankful to Government for this negative mercy the people of Travancore expect Government to probe into his existing grievances and pray for immediate relief. We find a phenomenal growth in the revenues of the State between 1095 and 1099 and a fairly progressive increase from 1099 onwards. If you would only investigate the cause of such increase of the receipts it will become clear that such a result has been attained not by the natural expansion of the ordinary revenue resources of the State but by a course of action which has deeply affected the poor tax-payer. A series of new taxes which could well have been avoided were imposed by Government between 1095 and 1098 such as market fees, tolls, increase of anchal rates and school fees, registration fees and stamp duty and the notorious fines and penalties imposed by the Land Revenue laws. I need hardly state that such imposts mostly affect the average ryot and that he has been groaning under these exactions for some years past. Their voices are seldom heard for they have yet to learn the modern arts of agitation successfully employed by his more educated brother to arrest the attention of the Government, in the matter, say, of communal representation and other forms of activity with which the bulk of the agriculturists has no concern.

What I would emphasise upon Government is that they should not run away with the impression that all is well so long as they are able to successfully balance the budget. It is high time they pause to enquire whether the existing system of taxation is just and equitable, how the same has affected the well being of the several classes of people and how the Governmental system has contributed to develop or retard the earning capacity of the average individual who forms the asset of the country. A close examination of the Diagram of Receipts and Expenditure so kindly placed in our hands by the Finance Department reveals certain features which should not escape our attention. It is certainly satisfactory that there has been a remarkable increase in the Customs receipts a sign of trade activity in the State. In this connection we might reasonably expect a very large proportion of revenue if only the British Government would recognise the justice of our cause in the revision of the Interportal Convention; and if what we are told is correct, we trust your strong and able advocacy in our behalf in this matter will bring us the desired result. Our legitimate and natural expansion of revenue lies in this direction, and we fully believe in the sense of justice of the British Nation.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

It has however to be noticed with regret that the bulk of the increase in revenue has been contributed by the Abkari contractor. It is unfortunate that in spite of the repeated assertions from this side of the House and the assurances held out by the Treasury Branch that the aim of every one is to bring about a progressive decline in this item of revenue adopting a system to root out the drink evil, the monster is still glaring us in our face and there is no evidence of any active step being taken by Government to eradicate this evil. It is not yet known what action has been taken by the Government in regard to the proposals made in the Excise Committee's Report. It will be a blot on the good name of civilised Travancore that its drink revenue should have increased in such enormous proportion without any appreciable reduction in the quantity of liquor consumed by the people.

The receipts under Salt could not be deemed to be a stable item since they depend on the fluctuations in the sale price of salt fixed by the Legislative Assembly. The receipts under Stamps and Registration have shown a tendency to rise since the operation of the new Partition Laws, but it is almost certain that they will not stand at the same level when once the feverish rush for partition cools down. The Land Revenue has already reached almost its maximum and should never be regarded as an elastic source of revenue. The diagram shows that the increase under this item has been barely four lakhs of rupees during the last 14 years. In my own view the land assessment should be revised at an early date so as to lighten the burden of the peasantry. Thus it will be seen that the main sources of our revenues are in-elastic in character and, except under Customs and Income-tax, we should not legitimately expect any natural increase.

It is doubtful whether the recurring items of expenditure have been modelled, due regard being had to the above state of our revenues. The recurring charges under "Salaries and Establishment" have appropriated a very decent proportion of our total revenues. The question remains for consideration whether all possible avenues of retrenchment have been explored. One other feature that deserves mention in regard to expenditure on public services is the anomaly in the scale of pay of several superior services and the gross inadequacy of pay of the subordinate service. Speaking of the higher services, is it not anomalous and highly inexpedient that while a High Court Judge, the final judicial authority in the State should be drawing a salary of 900 Sirkar Rupees a Revenue Commissioner should draw Rs. 1,200, a Director of Public Instruction should draw B. Rs. 1,200, a Chief Engineer should draw B. Rs. 1,593 and as. 12 ? Is it because Government can find in Travancore men of ability and character fit to occupy the highest judicial office that they are evaluated so low when compared to officers imported from outside or to officers occupying posts which have been the monopoly of outsiders for some time past? This state of affairs will be found to exist nowhere else and I beseech Government to rectify this anomaly

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. N. K. Krishna Pillai.]

both to preserve the prestige of the officers and of themselves. If competent men are available to fill the post of the High Court Judges, it should be possible to find equally competent men for any other equally responsible post and for such scale of salary as is deemed reasonable for a High Court Judge or even for less.

Again, Sir, the salary of the Magistracy in the State compares most unfavourably with the pay of the Police Inspectors that appear before the Magistrates. It may be said that pay is no criterion of the prestige and authority of an office. But in Travancore the difference in salary counts for much, and it is absolutely necessary that the pay of the Magistracy should be revised to secure justice and greater efficiency.

I should not however be understood as advocating the claims of superior service men for enhancement of pay. Far from it, what I want to suggest is that pay has to be fixed, due regard being had to the nature of the office and the prestige attaching thereto. The charge is laid at the doors of the Government, and rightly too, that they often do not observe any sense of proportion in this respect. I would therefore urge upon you, Sir, that this is a matter to be looked into. That ours is a top-heavy administration cannot be gainsaid, and it is equally correct to say that the subordinate staff is insufficiently paid. In any era of surplus budgets it is the paramount duty of all discerning Governments to make honest attempts for the amelioration of the struggling subordinate service men. Here, schemes for revision of pay of such low-paid men when they are submitted for sanction before final authorities, are, more often than not, coldly received and lately considered. And after they are considered they, at last, come to light with considerable curtailments and manipulations with the result that practically no benefit is derived therefrom. For instance a scheme intended to better the prospects of the hard worked printers of the stamp manufactory, prepared by the officer on the spot, is understood to have met with such a fate at the hands of the Departmental Head, although the Budget Estimate for 1104 shows that a small amount has been budgeted in view of the proposed revision of pay of these printers. It is gratifying to note in this connection that under Excise a sum of Rs. 20,000 has been provided in the budget for revision of pay and for re-grading Petty Officers and peons, and a similar amount under Anchal for revision of staff which it is hoped is intended mainly to benefit the subordinate staff.

Speaking of the subordinate services, we were eagerly looking forward to some scheme of increment of the Vernacular school masters' pay. Sir, this should not wait any longer and I hope justice will be done to this host of service men who are undergoing great sacrifices for the welfare of the younger generation. The scale of pay provided by the Committee errs on the side of modesty. Sir, there was jubilation all over the country when some days back rumour reached us that the Government had proposed to allot a decent sum in this year's budget for the revision of pay of these poorly paid school masters. With the publication, however, of the Draft Budget the hope so anxiously cherished

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

was frustrated, although the Financial Secretary's statement, it has to be gratefully acknowledged, discloses the chance of some scheme materialising in the near future for this end. I am quite opposed to increasing the school fees especially Vernacular schools. To me it appears that Government should not hesitate to incur the additional expenditure required for the purpose from the existing ordinary revenues of the State. The system of collegiate education is very costly and it may be considered whether any savings could not be had out of the expenditure under collegiate education to be utilised for the cause of primary education. I find from the budget that from 1102 Government have adopted a system of grants-in-aid to private colleges. The private institutions intended for collegiate education should not be given any pecuniary assistance from Government. They do not deserve any such help and they should maintain themselves. The colleges run by the State are adequate enough for the needs of the people who desire to prosecute collegiate studies. The State is already incurring heavy expenditure on their own colléges and it is unnecessary to spend such large sums on account of grants for private colleges. From the budget figures of recent years the impression that one gets is that these grants are tending to become a recurring item of expenditure. It is observed that the Government have spent already nearly over Rs. 2 lakhs on such grants and they propose to spend another Rs. 1,02,000 in 1104. This should be diverted to feed the starving Vernacular school masters.

Sir, it is a matter of peculiar satisfaction that Government have of late, become alive to the necessity for allowing large funds towards the improvement of communications and minor irrigation and the people will ever be grateful to you for adopting such a bold policy in this direction. The increased allotments under Public Works have reached the record figure of Rs. 43 lakhs while it was only Rs. 28 lakhs a couple of years ago. It will however be seen that the bulk of the allotments are intended for use in the Northern Division and I do not grudge such allotments being made for this purpose. But I desire to disabuse the impression that is slowly gaining ground that South Travancore has already been pampered beyond their deserts and that they could well be starved for some years to come. I must bring to your attention that we have also got our needs and some of them of an urgent nature. I do not propose to deal with them in detail at this stage but would reserve my remarks for another occasion. Larger allotments should be made for minor irrigation, and more important than the allotment is the utilisation of allotted money for the completion of the schemes taken in hand. For instance, in my constituency a large sum has already been spent on improving the Kottukal channel, but the ryots derive no benefit on account of the fact that the western channel has not been taken in hand for improvement. A bridge at Poovar has been a desideratum and I shall be able to convince the Chief Engineer that the bridge is a necessity—a greater necessity than

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. N. K. Krishna Pillai.]

costly edifices for a High School like the Nagercoil High School which consumes lakhs—and that it will amply repay the expenditure it might involve.

Sir, it has been your good fortune, as also of the State, that we have had a series of surplus budgets without adding to the burdens of the people. This is an opportune moment for Government to re-examine its system of taxation and expenditure with a view to ascertain whether the incidence of taxation is just and equitable and devise the necessary ways and means to increase the earning capacity and economic efficiency of the agriculturist upon whose welfare mainly depends the welfare of the State.

MR. REVATHI NAL RAMA VARMA RAJA (*Edavagai*) : സർ, ഫൈനാൻഷ്യൽസിക്രട്ടറി സമർപ്പിച്ച ബഡ്ജറിൽ നിന്നും എല്ലാത്തവണത്തെപോലെ ഒരു വലിയതുക മിച്ചമായിട്ടാണ് കാണുന്നതു്. ഇങ്ങനെ വരുത്തിയതിച്ചം രാജ്യത്തെ സുഭിക്ഷംകൊണ്ടുണ്ടായതാണെന്നു് പറവാൻ എനിക്കു ധൈര്യമില്ല. തിരുവിതാംകൂർ ഒരു കർഷകരാജ്യമാണെന്നു എതുവാദമില്ലാത്തതാണു് ബഡ്ജറിൽ ഭൂനികുതി വരവായി കാണിച്ചിട്ടുള്ളതു് ൪൫,൫൩,൫൦൦ രൂപാ ആണു്. ഇതുയും പിരിച്ചെടുക്കുന്നതിനു് ചിലവു് ൧൧ ലക്ഷം രൂപായാണു്. നല്ല രൂപാ പിരിക്കുന്നതിനു ഒരു രൂപാ ചിലവിടുന്നതിന്റെ ഔചിത്യം എതുയുണ്ടെന്നു ധനശാസ്ത്രപണ്ഡിതന്മാർതന്നെ തീച്ചയാക്കേണ്ടതാണു്. എന്നാൽ കൃഷിയെ പരിഷ്കരിക്കുന്നതിനും മറ്റുമായി നിമ്മിച്ചിരിക്കുന്ന വകുപ്പിൽ ചിലവിലേക്കു് മാറിവെച്ചിരിക്കുന്നതുക ൨൯ ലക്ഷം രൂപാ മാത്രമാണു്. എതുമോ പ്രധാനമായ ഈ വകുപ്പിലെ ചിലവിനു ഇതു തുലമായ ഒരു തുക നിശ്ചയിച്ചു് ഒരു ബഡ്ജറു് ഉണ്ടാക്കിയ ആളിന്റെ മനസ്ഥിതി എന്തായിരിക്കും. മൈനർഇറിഗേഷൻ വകക്കു നിക്കിവെച്ചിരിക്കുന്ന തുകയും ഇതു പാലെ തുശ്ചമാണു്. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ഐശ്വര്യം മുഴുവൻ കൃഷിയിൽനിന്നും ഉണ്ടാകേണ്ടതാണു. എന്നാൽ ഗവണ്മെൻറിന്റെ നയം മദ്യപാനം വർദ്ധിപ്പിച്ചു് മുതൽക്കൂട്ടുകയാണൊ എന്നു എക്സൈയിസ്സു് തുറയിൽ വർദ്ധിപ്പിച്ചുവരുന്ന മുതലെടുപ്പുകൊണ്ടു് സംശയം തോന്നാതിരിക്കയില്ലാ.

DEPUTY PRESIDENT : All that income is not derived from drink.

MR. REVATHI NAL RAMA VARMA RAJA (*Edavagai*): കഴിഞ്ഞ മൂന്നുകൊല്ലത്തെ വരവു് ൪൨,൯൫,൫൩൭, ൪൩,൫൯,൫൫൭, ൪൫,൫൫,൫൫൫ ലക്ഷങ്ങളാണു്. ഇങ്ങനെ ഇരട്ടിയായിട്ടാണു ആദായം കൂടുന്നതു്. എന്നാൽ ഗവണ്മെൻറു് ആലോചിക്കുന്നനയം

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

"The policy of the Department has been to make it increasingly difficult for the consumer to obtain strong drink. The reduction in the number of shops, the raising of the liquor duties and other restrictive measures which the department has adopted are forces tending to control consumption—"

ഇതിൽ "ഫോർസ്" എന്നുള്ളതു "ഫ്ാർസു" എന്നാക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ കാര്യം വാസ്തവമായിരുന്നെനെ. (ചിരി). എന്തെന്നാൽഇതെല്ലാം ഒരു ഫ്ാർസായിതന്നെയിരിക്കുന്ന ഒരു എക്സൈസ് വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥനുമായിട്ടു ഞാൻ സംസാരിച്ചതിൽ ടെണ്ണിൽനിന്നും കള്ളുഷാപ്പുകഠം മാററിയാൽ വ്യാജവാററുകഠം കൂടുതലായി ഉണ്ടാകുമെന്നു് ആ മഹാപുരുഷൻ എന്നോടു സമാധാനം പറഞ്ഞു. വമ്പിച്ച ശമ്പളം വാങ്ങുന്നതു് വ്യാജവാററുകഠം കണ്ടുപിടിച്ചു് നിറുത്താനല്ലാ. കള്ളുഷാപ്പുകഠം കൂടുതലാക്കി വ്യാജംനിറുത്തുന്നതിനാണെന്ന ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉത്തരം കേട്ടാൽ തോന്നാതിരിക്കയില്ലാ. എക്സൈസ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ റിപ്പോർട്ടിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

"The consumption of arrack rose by 2817 proof gallons. Foreign liquor 5,169. Number of trees tapped by 68:2 etc."

ഇപ്രകാരമുള്ള കൂടുതലിന്റെ കാരണം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതാണു് ഏറവും വിശേഷം.

"The Excise Commissioner has stated that the increase in the consumption of arrack is mainly contributed by North Travancore where with the recent introduction of the independent shop system and the consequent improvement in the detection and prevention of malpractices, illicit arrack must have been replaced by licit liquor."

ഈ പുതിയ സൂത്രംകൊണ്ടു ഒളിച്ചുകടിച്ചു കാണ്ടിരുന്നവരുടെ കടി പരസ്യമാക്കി എന്നല്ലാതെ വേറെന്തെന്തംന്നു ഇതിൽ കാണുന്നില്ല! (ചിരി). ഇതുവരെയും ശമ്പളം വാങ്ങിയവർ ശരിയായ ജോലിചെയ്തില്ലാ എന്നുകൂടി അർത്ഥമാകുന്നില്ലയോ എന്നു സംശയമുണ്ടു്.

പ്രൊഹിബിഷ്യൽ സിക്രട്ടറിയുടെ പ്രസംഗത്തിൽ ഈ ആണ്ടിൽ അഞ്ചുശതമാനം കള്ളുഷാപ്പുകുറക്കുന്നതായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതു് ടെണ്ടുകളിൽ നിന്നുമാക്കിയാൽ കൊള്ളാമെന്നു ഞാൻ ഗവണ്മെൻറിനോടു ശുപാർശചെയ്യുകൊള്ളുന്നു.

ഇനി എനിക്കു പറയാനുള്ളതു വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിനെ പറ്റിയാണു്. വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ ചിലവു വളരെ വർദ്ധിച്ചു വരുന്നുവെന്നും അതു തടയേണ്ടതാണെന്നും ഫർഫ ലെ ബഡ്ജററു പ്രസംഗത്തിൽ മിസ്റ്റർ ജാർജ്ജു പറയുകയുണ്ടായി. ബ്രിട്ടീഷ്ഇൻഡ്യയിൽ ചിലവാക്കുന്നതുകനോക്കിയാൽ തീരുവിതാംകൂറിൽ വളരെ കൂടുതൽ ചിലവിടുന്നു എന്നു തന്നെ പറയാം. എന്നാൽ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിൽ ചിലതു് അതായതു ഭവനഗർ തിരുവിതാംകൂറിനെക്കാൾ വളരെ കൂടുതൽ ചില

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Revathinal Ramavarma Raja.]

വിടുന്നുണ്ടെന്നു കാണുന്നു. തിരുവിതാംകോട്ട ഒരുകുട്ടിക്കു വു രൂപായും ഭവനഗറിൽ ഒരു കുട്ടിക്കു ഫ വു രൂപായുമാണ് ചിലവിടുന്നതു. എന്നാൽ എനിക്കു പറയാനുള്ളതു ചിലവു കൂടുന്നു എന്നുള്ളതിനെക്കാൾ ചിലവു ചെയ്യുന്നതു ഉപയോഗപ്രദമായിട്ടു വരുന്നില്ലെന്നാണ്. ആണ്ടുതോറും ആയിരക്കണക്കായി സർട്ടിഫിക്കറു കൊടുത്തുവിടുന്ന മലയാളം സ്കൂൾ ലീവിംഗ് സർട്ടിഫിക്കറുകാക്കു എന്തു ഗതിയാണ് ഉള്ളതു? അവരെ കൊണ്ടു രാജ്യത്തിനു നാശമല്ലാതെ ഒരു ഗുണവും കാണുന്നില്ല. വല്ലപ തുങ്ങളിലും അനാവശ്യങ്ങൾ എഴുതി പിടിപ്പിക്കുക, സത്യാഗ്രഹം തുടങ്ങുക, (ചിരി) ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ വാതൽകാത്തു അവരെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുക (ചിരി) ഇതുകൾക്കല്ലാതെ അവരെക്കൊണ്ടു ഒരു ഉപയോഗവും ഈ നാട്ടിനില്ല. ഇങ്ങനെ ഒരു വകക്കാരെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതു എന്തിനാണെന്നു എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ലാ. ഭാഷയുടെ പോഷണത്തിനാണ് എന്നു ചിലർ വാദിച്ചേക്കാം. ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു പോഷണം ഭാഷയ്ക്കു വരുത്തണമോ എന്നു എനിക്കു സംശയമാണ്. ഒരു കുട്ടി നാലാംക്ലാസ്സുവരെ മലയാളം പഠിച്ചശേഷം ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂൾഫൈനൽ വരെ പഠിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ അയാൾക്കു മലയാള ഭാഷയിൽ ഒരു ഏഴാം ക്ലാസ്സുവരെപഠിച്ചിട്ടുള്ള വിദ്യാർത്ഥിയെക്കാൾ കൂടുതൽ അറിവുവരുന്നുണ്ടു. അതു കൊണ്ടു എന്റെ താഴ്മയായ അഭിപ്രായം ൪-ാം ക്ലാസുകൂടി പ്രൈമറി സ്കൂളിലേക്കു ചേർത്തു ന്യ-ം ൈ-ം വ്യ-ം ക്ലാസുകൾനിറുത്തികളയണമെന്നാണ്. ഇംഗ്ലീഷ സ്കൂളിൽ പ്രിപ്പറട്ടറി ക്ലാസു എടുത്തു അവിടെ മലയാളം കൂടിച്ചേർക്കുടി നിഷ്കൃഷ്ടയായി പഠിപ്പിച്ചു സെപ്പറെട്ടു മിനിമം എക്സാമിനേഷനിൽ കിട്ടണമെന്നും ആക്കണം.

ന്യ-ം ൈ-ംവ്യ-ം ക്ലാസുകൾ നിറുത്തുന്നതിനോടുകൂടി സാങ്കേതിക വിദ്യാശാലകൾ പല സ്ഥലങ്ങളിലും തുടങ്ങണം. ഇതുകളെപറ്റി ആലോചിച്ചു വേണ്ടതു ചെയ്യുന്നതിനു തൊഴിലില്ലായ്മ കമ്മറിക്കാരുടെ ശുപാർശപ്രകാരമുള്ള ഒരു കമ്മറി കാലതാമസം കൂടാതെ ഗവണ്മെണ്ടു ഏർപ്പെടുത്തുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

ട്രാഫിക്ക് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിന്റെ ശുപീകരണത്തിനു ൬,൦൦൦ രൂപാ നീക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ടു. എന്നാൽ പോലീസ് അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ റിപ്പോർട്ടിൽ നിന്നും മനസ്സിലാകുന്നതു ന൦൯൫ കേസുകൾ ചാർജ്ജു ചെയ്തതിൽ ഫന൭൫ കേസുകളെ ട്രാഫിക്ക് ഇൻസ്പെക്ടന്മാർ റിപ്പോർട്ടുചെയ്തിട്ടൊള്ളൂ എന്നാണു്. സ്റ്റേഷൻ ചാർജ്ജുള്ള ഇൻസ്പെക്ടന്മാരെക്കാൾ ഇവക്കു ശമ്പളവും അലവൻസും മറ്റുമായി കൂടുതൽ ആദായം കിട്ടുന്നുണ്ടെങ്കിലും ജോലി കൂടുതൽ ശമ്പളക്കുറവുള്ളവരാണു് ചെയ്യുന്നതു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ട്രാഫിക്ക് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ മോട്ടാർസൈക്കിളിലൊ, മോട്ടാറിലൊ കയറി തെക്കും വടക്കും അലഞ്ഞുനടന്നു ഓവർലോഡ് കയറുക മുതലായ കുറ്റങ്ങളെ കണ്ടിട്ടും കാണാത്തമാതിരി തിരിഞ്ഞു പോകയാണ് ചെയ്യുന്നതു്.

നോൺ കേസ് ചാർജ്ജ് ചെയ്യുതിൽ വളരെ കേസുകളും ശിക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതു കൂടുതൽ കേസുകളും ശിക്ഷയിൽ വന്നിട്ടും കുറത്തിനു കുറവില്ലാതിരിക്കുന്നതിന്റെ കാരണം കുറത്തിനു ശരിയായ ശിക്ഷ കൊടുക്കാത്തതാണെന്നു തന്നെ വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഗവണ്മെന്റും ഇതിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധവെക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

ടോളുകാരനിരുത്തണമെന്നു ഭൂരിപക്ഷപ്രകാരം കൌൺസിലിൽ ഒരു ടോക്കൻ മോഷൻമൂലം ഗവമ്മെണ്ടിനെ അറിയിച്ചുവെങ്കിലും ഗവമ്മെന്റ് അതിനെ നിസ്സാരമായി ഗണിച്ചു് ഇതുവരെനടപ്പിൽ വരുത്തീട്ടില്ലാ എന്നുമാത്രമല്ല മാസംതോറും ഓരോടോളുകാരൻ കൂട്ടുന്നുഎന്നു തോന്നത്തക്കവണ്ണം ഏതുറോഡിൽക്കൂടി പോയാലും ടോൾഗേറുകളല്ലാതെ വേറെ ഒന്നുംകാണാനില്ല. അതിനും പുറമേക്കൂടുതലായിട്ടു ഒരു പാലം കെട്ടുന്നതിനു ഒരു ടോൾകൂടി ഏർപ്പെടുത്തുമെന്നു് ഫിനാൻഷ്യൽ സിക്രട്ടറിയുടെ പ്രസംഗത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ടോളുകാരം കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന അസൌകര്യം ഗവമ്മെണ്ടു് മേലധികാരികാരിക്കു് അറിയാൻപാടില്ലാ. പണം പിരിവാകുന്നതിലുള്ള സങ്കടം മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ രാജപാതയിൽക്കൂടി സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ ഹെവേറാബേർസിനെ പോലെ മുളയും തടിയും ഇട്ടു് ആളുകളെതടഞ്ഞുനിത്തി (ചിരി) പണം പിടിച്ചു പറിച്ചു് സമയം നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതിലാണു സങ്കടമുള്ളതു്.

ഈ ടോൾ ഗേറിൽനിന്നും കിട്ടിവരുന്നതിനെക്കാൾ കൂടുതൽ ആദായം–വാഹനങ്ങൾ ആണ്ടുതോറും രജിസ്റ്റർചെയ്യണമെന്നു് വെച്ചാലും കിട്ടുന്നതാണു്. ഇങ്ങനെടോളുകാരം ഏർപ്പെടുത്തി ലക്ഷക്കണക്കിൽ ആദായം വരുത്തീട്ടും റോഡിന്റെഅവസ്ഥിതി വളരെ ഭയങ്കരമാണു്. പണ്ടു് കാളവണ്ടിപോകുവാൻ മാത്രം ഉണ്ടാക്കിട്ടുള്ള വതികുറഞ്ഞ റോഡുകളാണു് ഇന്നത്തെ മിക്കറോഡുകളും. ഈ ഇനത്തിൽ കിട്ടുന്നവമ്പിച്ചതുക റോഡുകളുടെ വീതിക്കൂട്ടുന്നതിനു മാറ്റിവെച്ചു് അതിലേക്കു് ഉപയോഗിക്കുന്നതായാൽ പ്രാണഭയമില്ലാതെ റോഡിൽക്കൂടി സഞ്ചരിക്കാമായിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ ആണ്ടത്തെ ബഡ്ജറ്റ് റിപ്പോർട്ടിൽ മിസ്റ്റർ വൈപ്പൻ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Revathinal Ramavarma Raja.]

"There is only one road maintained by the Government in Malaya, and that is he main central road and branch roads are neglected"

തിരുവിതാംകൂർ മെയിൻസെൻട്രൽറൊഡ് എങ്കിലും മലയാ സ്റ്റെററിലെപൊലെ നന്നാകുന്നുണ്ടൊഎന്ന് ഒരുചോദ്യം ചോദിക്കേണ്ടി യിരിക്കുന്നു. മെയിൻസെൻട്രൽറോഡിൽ കൊട്ടാരക്കരകഴിഞ്ഞാൽ (൪൯ മയിൽ) തിരുവനന്തപുരത്തുഎത്തുന്നതുവരെയുള്ള റോഡിൽകൂടി സഞ്ച രിക്കുമ്പോൾ റോഡിന്റെ കുറുകെയുള്ള ചിലവെട്ടുകളിൽ വാഹനങ്ങൾ വീണുകഴിയുമ്പോൾ വാഹനങ്ങളുടെ വില്ലും അതിനു് അകത്തുഇരിക്കുന്ന വരുടെ നടുവും ഒടിയും (ചിരി) ആണ്ടുതിയും മഴക്കാലവും ആകകൊണ്ട് ബഡ്ജററ് പണം എത്തിക്കുന്നതിനുള്ളശ്രമം വഴിയിൽ എങ്ങും കാണു വാനുണ്ട്. റോഡിന്റെ ഇരുപുറവും ക്ഷൌരം കഴിച്ചു് (ചിരി) ചപ്പു കുപ്പയും റോഡിന്റെ മധ്യത്തിലുള്ള കുഴികളിൽഇട്ടു് രണ്ടുചരലും വാരി ഇട്ടു് പണവും കെട്ടിവാങ്ങും. ഏതായാലും റോഡു് മെയിൻറനൻസി ന്റെ മേൽനോട്ടം ശരിയായിരിക്കുന്നില്ലാ എന്നു് പറയേണ്ടതായി രിക്കുന്നു. ഈ ഒരുതുറക്കുമാത്രം ആണ്ടവസാനം ഒന്നുമാററിവെച്ചാൽ നന്നായിരിക്കുമായിരുന്നു.

DEPUTY PRESIDENT: You have got only five minutes more.

MR. REVATHINAL RAMA VARMA RAJA (*Edavagai*): പുതിയ റോഡുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നസമയമെങ്കിലും മോട്ടാർ ഗതാഗതത്തിനുള്ള റോഡുകൾ ആണ്ടിനു് കുരുതിവീതിക്രട്ടിയുണ്ടാക്കിയെങ്കിൽ, അരിപ്പാട് തോട്ടപ്പള്ളി റോഡുപോലെ ഇരട്ടിചിലവിനും ജനങ്ങൾക്കു ബുദ്ധിമുട്ടിനും ഇടവരുകയി ല്ലായിരുന്നു.

ഗവണ്മെൻറു ഉദ്യോഗമാണു് ഈ നാട്ടിലെന്നല്ല ഇൻഡ്യ മുഴുക്കെ ജനങ്ങളുടെ പല വിഭാഗങ്ങളും തമ്മിൽ സ്പരചേർച്ചയില്ലാതാക്കുന്നതു്, ഇതിനിടകൊടുക്കാതിരിക്കാൻ വമ്പിച്ച ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ ആളു് എടുക്കു ന്നതു് തിരുവിതാംകൂർ സിവിൽസർവ്വീസ്, തിരുവിതാംകൂർ മെഡിക്കൽ സർവ്വീസ്, എന്നിങ്ങനെ കാമ്പററിറീവ് പരീക്ഷവെക്കുകയും അതിൽ ചേരുന്നതിനു് വയസ്സു് ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തുകയും, ആണ്ടുതോറും ആവശ്യമുള്ള എണ്ണം order of Rank പ്രകാരം എടുക്കുകയും ചെയ്താൽകൊള്ളാം. ഇ പ്പോൾ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു് പരീക്ഷ എല്ലാപേരേയും ജയിപ്പിച്ചതായി സ ർട്ടിഫിക്കെററുകൊടുക്കുന്ന പതിവു നിറുത്തണം. പരീക്ഷകളിൽ ജയ വും തോൽവിയും നിർണ്ണയപ്പെടുത്താതെ മുമ്പുപറഞ്ഞതുപോലെ ഓ ഡർ ഓഫ് റാൻക് പ്രകാരം എടുക്കണം.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

തിരുവിതാംകോട്ടുകാർ പഠിപ്പുകൊണ്ടു് വളരെ ഉന്നതനിലയിൽ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു് സർവ്വസമ്മതമാണു്. എങ്കിലും ഉയർന്തരം ജോലികഠം കൊടുക്കുന്നതിനു് ആളുകളെ പുറം ജില്ലകളിൽനിന്നും വലിയശമ്പളംകൊടുത്തു് വരുത്തുകയാണു്. ഈ പതിവു് തീരെ നിറുത്തേണ്ടതാണെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം. അധികകാലത്തിനുമുമ്പു് സുപ്രീംസിൽ യൂറോപ്യന്മാരെ നിയമിയുള്ളടത്തോളം കുറച്ചു അന്നും രാജ്യഭാരം ഇന്നത്തേപ്പോലെ നടന്നു എന്നുള്ളതു് എല്ലാപേക്കും അറിയാവുന്നതാണു്: ഒരു ദിവാന്റെ ശമ്പളത്തോളം കൊടുത്തു് ഒരു റെയിൽവേ എക്സ്പെർട്ടിനെ വെച്ചിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ ആവശ്യം എന്തെന്നു് അറിയുന്നില്ല. അങ്ങനെ ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽതന്നെ മറു തുറകളിൽ നാട്ടുകാരെ ശീമക്കയച്ചു പ്രത്യേകം ജോലികഠം പരിശീലിപ്പിച്ചു് വരുത്തുന്നതുപോലെ ഇതിനും ആയിരുന്നെങ്കിൽ ചിലവു കുറുക്കവും നാട്ടുകാരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കയെന്നുള്ളതും ഒരേസമയത്തു നടത്താമായിരുന്നു.

ഓരോ ആശുപത്രികഠംക്കും ഇപ്പോൾ കൊടുത്തുവരുന്ന ഔഷധം സാധാരണയായി ൪ അല്ലെങ്കിൽ ൫ മാസത്തേക്കല്ലാതെ കാണുന്നില്ല. അതിന്നുശേഷം ൫ മാസം കിരിയാത്തവെള്ളവും അന്നഭേദി വെള്ളവും കൊണ്ടാണു് ചികിത്സ ചെയ്തുവരുന്നതു് (ചിരി). ഇപ്രകാരം വരാതിരിക്കാൻ ഗവണ്മെൻറു് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധപതിക്കേണ്ടതാണു്.

പിന്നീടു ഒരു കാര്യം ഗവണ്മെൻറിന്റെ അറിവിൽ കൊണ്ടുവരണമെന്നെനിക്കു് ആഗ്രഹമുള്ളതു് ഹോമിയോപ്പതി, ആയുർവ്വേദ, യൂനാനി ചികിത്സ ഇതുകളെപറ്റിയാണു്. ഈ ഇനക്കാർ അലോപതിമരുന്നുകഠം എടുത്തു ഉപയോഗിച്ചു് എന്തെല്ലാം ദോഷങ്ങളാണു് വരുത്തുന്നതെന്നു് ഒരു വിധത്തിലും പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കുത്തിവെയ്പു് എന്നൊരു പുതിയ സമ്പ്രദായം ഉള്ളതു് ഇപ്പോൾ ഇവരും തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു (ചിരി) ഒരവസരത്തിൽ ഒരു കുട്ടിക്കു ഒരു ഹോമിയൊ ചികിത്സകൻ "എമിറ്റിൻ" എന്ന മരുന്നു കുത്തിവെച്ചു. അതു കുത്തിവെയ്ക്കുത്തക്കവണ്ണം ആ കുട്ടിയുടെ പ്രകൃതത്തിനും ശക്തിയുണ്ടോ എന്നു നോക്കാതെ കുത്തിവെച്ചതുനിമിത്തം ഹാർട്ട്സ്റ്റാപ്പുചെയ്തു ആ കുട്ടി മരിച്ചതായി എന്റെ അറിവിൽ പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു ഗവണ്മെൻറു ഇതിലേക്കു ഒരു ബിൽ കൊണ്ടുവന്നു ഇതിനെ തടയണം.

ഇടവക കാര്യങ്ങളെ പരിപ്പെടുത്തുന്നവകയ്ക്കു് മുമ്പു ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ഒരു ബിൽ തയ്യാറാക്കി ഗസറ്റിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അതു എന്തോ കാരണവശാൽ നടപ്പിൽവരുത്താതെ നിത്തിവ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Revathinal Rama Varma Raja.]

ച്ചു. ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നുതന്നെ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനു ലാമെംബർ അതു കൌൺസിലിൽ ഉടൻ കൊണ്ടുവരുമെന്നു ആശിക്കുന്നു.

The Council rose for lunch at 2-28 P. M. and reassembled at 3 P. M.

MR. A. G MENON (*Parur*): Sir, A perusal of the Budget estimate for the coming year shows that our reserve is still keeping up its steady growth and that it is more than sufficient, if properly utilised, to meet the demands of a progressive and enlightened administration. What those demands are and whether (*Mr. L. R. Raja Raja Varma Koil Tampuran Louder please*) they have all been satisfactorily met in framing the present budget, are questions to be primarily borne in mind in any serious consideration of the budget, but the proper stage for such a consideration is when the demands for grants under the several heads of administration are taken up for discussion in detail. Well recognised usage and practice in assemblies like this allow us, at this stage of the general discussion of the budget, the privilege not only of reviewing the financial position of Government but also of the policy which seems to guide them in the administration of the country. I would follow them and would make a few observations on the budget and on the administration as a whole.

It has been a standing complaint, both here and elsewhere that the budgets of this State are not framed in accordance with a well thought-out financial policy and that, though we possess in name almost all the paraphernalia of a constitutional Government, the finances of this country are manipulated according, practically, to the sweet will and pleasure of the head of the administration. Our Dewans come and go after a brief sojourn in this country and their one aim has been to utilise the resources of the State for carrying out such schemes and projects as would in their opinion, leave a mark on their administration. Exceptions there have been to this rule, but they have been rare. For this reason, there has been no steady and well-defined financial policy worth the name for this Government.

Inspite of this draw back, we have got a progressive administration and have met its needs more or less satisfactorily. This is due mainly to the progressive nature of the financial resources of the country and to the extreme solicitude in the progress and welfare of the people shown by our Sovereigns.

The conservation of the natural resources of a country like this for the benefit of its teeming population is one of the chief duties of its administration. Our present means are not adequate enough to exploit these resources and make them yield any appreciable amount by way of revenue to Government. But those who have eyes could see that a time would come, and that in the near future, when we shall be able to work them up by ourselves to our benefit. I am referring to the sales of lands in our upland regions to European Planters. It is time to put a stop to such sales. Otherwise, we shall have to face a serious situation at no very distant future.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

The Excise policy of this Government has, of late, been subjected to severe criticism at the hands of the people, both inside and outside of this House. I am fully aware of the financial risks Governmnet would have to incur, if any serious reform of the present policy were to be undertaken by them towards the attainment of the prohibitionists' ideal. But yet the phenomenon of a progressive Abkari Revenue is little comforting even to those who are not for a dry State. The explanations offered by the Financial Secretary on this head are not at all convincing. Increase of tree tax and of licensing fee may account in part only for the large rise in the Abkari Revenue; they do not cover the whole field. The promise of a reduction of 5 per cent in the number of shops would, if carried out, be an earnest of the real intentions of Government in this matter. A reduction, however, of a number of shops whose disappearance would not materially affect the revenue would be of no use. It is time for our Government to act seriously and to devise ways and means whereby the loss in the Abkari Revenue that will have to be incurred in the pursuit of a temperance ideal could be met from other sources.

The Forest Department is, as at present administered, mainly a revenue yielding department. The conservation of our forests is only a secondary consideration and even the interests of the people are sometimes sacrificed to ensure a good return. That such a policy would be ultimately ruinous goes without saying. A change of policy as regards this department is, therefore, highly necessary both in the interests of Government and of the people.

The Development Departments of the State do not receive at the hands of Government as much consideration and support as are necessary to make them adequately serve the ends for which they are created. Greater liberality is needed towards the equipping of these departments with the necessary ways and means to enable them to carry their help to the very doors of the industrial and agricultural populations of the country. Lakhs are spent outside the State for purchase of cattle by the ryot population. No serious effort has yet been made towards the cattle breeding in this State which alone would prevent this enormous depletion of the country's wealth.

As in agriculture so is in industries. No systematic attempt has yet been made towards the encouragement of what are called cottage industries. Small sums in the shape of industrial loans have been advanced of late to some people. It is doubtful whether even an appreciable portion of that sum has been really utilised for the purposes for which they were given. A well thought out scheme of industrial co-operation and co-ordination, with ample funds to carry it out, would alone make our Industrial department really useful and beneficial.

It is in the field of education that this State has made great and rapid strides in recent years. There also are found problems urgently awaiting solutions but with none making a serious attempt to solve them. The control and administration of the department has been for, many years, in the hands of officers possessing no intimate acquaintance with

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. G. Menon.]

the character, traditions and needs of the people with the result that we now find that our education has progressed not exactly on the lines best suited to the needs and requirements of the people and that the administration of the department has been carried on not exactly to the best interests of the people of this country. It is high time to remedy these defects and it is to be hoped that the present head of the administration would undertake the task with no hesitating steps in the near future.

A word now about the administration in general and I shall conclude.

The well-being of a State largely depends on its financial condition and judged in this light we have, I am glad to say, little to complain of. Our revenues have been growing, without the adventitious aid of any important item of fresh taxation. It is true that our expenditure too has risen proportionately with the growth of revenue and that the balance to our credit has not therefore been greatly benefited. This is perhaps as it should be. No Government is justified to take more from the people than what is necessary to carry on its functions. The peculiar circumstances in which Indian States are placed necessitate, in the opinion of well-informed critics, the keeping of an appreciable balance to their credit and this necessity too has, I see, been more than amply met by the amount that we have now to our credit. It is when we look at the expenditure side of the accounts that our opinions seriously differ. I have already indicated what seemed to me the defects in the present administration of our finances. More will be said about it when the demands for grants are made. I may, however, say that it is to the interests of good Government that its subordinate staff should be paid at least a living wage. In these times when at least Rs. 9 are required for two meals a day, not to speak of expenses in other directions, the phenomenon of the existence of a large number of Government servants getting not even a living wage is certainly not very creditable. The cries of the Vernacular school teachers, the constabulary and the peons of all departments for a living wage have been till now cries in the wilderness. It is high time to attend to their cries and to give them at least a living wage.

Last of all, I would call the attention of this House to the general tone of the present administration. Due to causes unknown, a sort of lethargy seems to have crept over the administrative body and to have made it incapable of effectually dealing with those evils of inefficiency, slackness, communal prejudice and corruption generally found among an appreciable portion of the officialdom. It is time for those in authority to shake themselves off of their lethargy and keep a steady and vigilant eye against the spread of these evils among the ranks of the public servants in the State. It is to be hoped they would do this in time and they would thus save their reputation, and the fair name of the State.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MRS. ELIZABETH KURUVILA (*Nominated*): Listening to the speeches made by the members, I am convinced of the necessity of having a woman representative in this Council. I have to compliment the Financial Secretary for the interesting document he has prepared for our study. It is gratifying to me to note that the following items have been provided for:

(1) additional nursing staff for our hospitals;

(2) additional grant for the supply of medicines in hospitals;

(3) a special course of manual training for women teachers.

But these are very small compared to the great needs that have yet to be met. I searched the budget closely to find whether any provision had been made for the development and improvement of the Women's Medical Service, but was disappointed to find that nothing has been done. Our Medical Department leaves a very great deal to be desired on the part of Government—I am thinking particularly of the Women's Medical Service. Apart from the two Women's Hospitals in Trivandrum and Quilon the Government has made no special provision worth speaking of for the medical treatment of women and children in our State. It can easily be imagined that of the patients who seek the aid of our hospitals more than half are women and children. I feel sure that I am voicing the feelings of all the women in the State when I say that all our District Hospitals should be equipped with efficient women's departments with lady doctors in charge.

DEPUTY PRESIDENT: I think they have it even now.

MRS. ELIZABETH KURUVILA (*Nominated*): Not in all of them.

And in places where there are no hospitals provided now, efficient midwives and nurses should be stationed with a view to opening new hospitals soon.

I would also in this connection suggest that more facilities be provided by adequate subsidies from Government for the efficient training of women doctors and nurses both in institutions in and outside Travancore and also, overseas.

In regard to sanitation—since health is a very important item, I consider the Sanitary Department to be very Important—the big omission that I notice in the budget is that no provision is made for propaganda work. No amount of inspection by sanitary officers and reports will really strike at the root of the evils of insanitation. Unless the people are educated to habits of order, cleanliness and rules of good health, overhead organisation and large schemes will do no permanent good. Therefore, propaganda work is of prime importance. It is greatly to be desired that the department will pay earnest attention to this and provide the needed staff and equipment and begin a regular campaign of educating the people along these lines. Money spent on this can never be wasted. I would also mention the need of a *Tubercular Sanatorium*. Tuberculosis seems to be spreading more and more in our State, and patients have to go outside the State for help and very often

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mrs. Elizabeth Kuruvila.]

Sanatoriums outside the State do not have enough accommodation. It is high time that we have one of our own. I understand that the matter is already under the consideration of Government.

Under the head of grants for education the most serious and painful omission to my mind is that no provision has been made for the raising of the salaries of that over-worked but under-paid section of our people known as the Vernacular School Teachers. The Committee that was appointed to go into the whole matter submitted their report, as I understand it, in June 1927. A whole year has elapsed since then, and it is indeed hard to find any excuses for the Government in that they have not yet seen that it is high time to make adequate provision for this need, a need that is a real blot on the fair name of the State. The recommendations of the Committee are on the whole fairly adequate although one would like to see some changes in the details. It is to be earnestly hoped that the earliest possible attention will be given to rectify this great wrong.

Again, in our Women's College I am aware that men professors have been appointed, not for the reason that women cannot be found. I do not know what exactly the reason is. The Department should entertain women teachers wherever possible in our Girls' Schools and Women's College. And if women cannot be found with the necessary qualifications, suitable provision should be made in the budget for affording facilities for women being given the necessary training abroad.

Beside this the whole educational system in Travancore needs a thorough overhauling. Times have changed, the mentality of people has changed, but our system has remained the same to all practical purposes. The attention of Government is to be called to this matter as it no doubt has been done before. Provision should be made for the appointment of an efficient education committee to go through the whole matter with women on the committee to look after the interests of girls.

When we have before us a budget which shows a large balance from year to year, I do not hesitate to present these suggestions with the hope that they will engage the interest and attention of this House and of the Government.

MR. K. N. KESAVAN NAMPUTIRIPAD (*Jenmies*): Sir, it is with great pleasure and pride that I begin to make a few observations and offer certain suggestions on the Budget for 1104 which the Financial Secretary has so clearly and concisely prepared and presented before this Council. I have scrutinised the figures given by the Financial Secretary in his statement and have carefully attempted to understand the explanation which he has offered to substantiate his position. I may mention at the very outset that the Government continue to believe in the efficacy of surpluses. A surplus budget is not a matter for congratulation. The fundamental principle of taxation is that the Government must take out just enough from the pocket of the people, just enough to

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

meet the actual demands of the administration. If any financier thinks that a budget without a surplus is not to his credit, I have only to point out that his view is not only untenable, but actually subversive of the excellent principle for which all civilized countries should stand up.

We in Travancore are in a peculiar position so far as public income is concerned. The land revenue, the main source of income is a permanent factor which is likely to increase with the extension of cultivation and scientific methods in agricultural improvements that have been ushered in by the inauguration of the Department of Agriculture. The officers of the Forest Department believe in the inexhaustible wealth of our Forest, and the Government have always endorsed their opinion. To any one who has made a correct observation of our Forest the proposition is bound to be easily acceptable. For, a fertile soil and an abundant rain-fall combine to keep up the reputation of our evergreen forests and of our wealth in valuable timber. A little more care in the collection and marketing of minor produce is also likely to increase our revenues. The Department of Co-operative Societies is forcing ahead and the Government appear to be anxious to encourage co-operation in all legitimate channels. I will venture to say that if the department of Industries deserves the credit which it takes for encouraging our industries, especially cottage industries, the time will not be far off when Travancore will obtain the full benefit of industrial regeneration and economic prosperity.

I am obliged to say however that all our development departments are capable of doing much more work, and if the best is exacted from our officers and new spheres of actions in life are opened up to the young men and women who come out of our schools and colleges, the taxable margin of wealth in Travancore is sure to rise. An optimistic Government need not, therefore, provide against a possible rainy day by heaping surplus upon surplus.

The figures of abkari revenue are appalling, the rate of increase being higher than that in the land revenue. Whether the income is obtained from arrack or toddy, opium or ganja or even tobacco, the money is equally tainted, and the figures unfold a tale of misery. The Financial Secretary may find relief in the phenomenal rise of the Abkari revenues and may grow jubilant over it, when the Government comes out with glowing colours year after year and when the financial statement is laid before the House, and the Excise Commissioner may take undue credit for having been able to collect this prodigious sum. But, I may say, Sir, that so far as I can remember, the Abkari revenue has been increasing by leaps and bounds irrespective of the personal qualities of the heads of the department. I feel, therefore, justified in saying that the Abkari revenue has its source not in the efficiency of the department or in the personal devotion of its officers, but in the unfortunate depravity of human nature. Men of light and learning inspired by noble ideas and ideals have often condemned the Government for their excessive devotion to excise policy and the Government have now devised a safe method of silencing the agitation. The Government would say that they are prepared to bring down the number of shops,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. N. Kesavan Namputiripad.]

But we do not care whether the number is 4,000 or 40,000; but we do care that the drinking habit among the people should decrease. The Abkari Revenue was Rs. 16·94 lakhs in 1089; it became Rs. 31·98 lakhs in 1102, while it is expected to be Rs. 37·29 lakhs in 1104. This shows that notwithstanding the smooth promises of the Government and despite their so-called efforts in bringing down the demon of drink, the Government is holding the candle to the devil. Forgive me, Sir, therefore, when I say that the policy of Government in reducing the number of shops is nothing more than an eyewash. I ask, seriously ask, has the Government cared to collect reliable statistics in respect of the decrease or increase of the drinking habit? Have they cared to investigate the causes of this moral degradation, and permit me Sir, to ask, have they raised their little finger to help the cause of reform and regeneration by giving encouragement to philanthropic or religious bodies or individuals in the performance of their noble duty? It is a dismal spectacle to see year after year the officers of Government come to this House in a complaisant attitude to maintain that our revenues are safe because the drinking habit of the people is growing abnormally.

Coming to the spending departments I propose to confine my remarks to three of them, viz., the Medical, Education and the Public Works Departments. The idea of a Medical Board has not been acceptable to the people even at the time of its inception. Successive Durbar Physicians have been receiving the approbation of the Government for the excellence of their work of supervision and control. Not a whisper has been heard about their inability to do their work. But when Dr. Lekshmanan retired from service, this noval expedient or experiment has been resorted to. It cannot be that there are no officers in the medical department who are able to do their work which their predecessors had been doing for about a century. People believe and believe with justification that the Board has been created to satisfy personal demands and to effect a cunning compromise of personal disputes. The Board needs an amount of money—some money at any rate,—and the Government are bound to explain what are the advantages which have been secured by the creation of the Board. I may in this connection mention a word about Ayurveda. The day is long gone by when the Ayurvedic science was considered by Westerners as the surviving symbols of superstition and credulity. A science which maintained its sway over a whole continent for 20 centuries is certainly one to be recognised and respected, and the Travancore Government has certified its efficacy by opening new Ayurvedic Hospitals, by encouraging the study of Ayurveda in Institutions financed by Government. One can understand the Government tabooing a system on the ground that it is useless; but when a system is appreciated by Government and sums of money are spent upon it for its maintenance and when the people are satisfied with the efficacy of Ayurvedic medicines and clamour continuously in the press and platform, in the Assembly and Council, I beg to say with all respect that the stepmotherly policy of Government towards the Department of Ayurveda i

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

as unjust as it is prejudicial to the permanent interests of the country and its people. There is no proportion between the number of Allopathic and Ayurvedic hospitals and dispensaries. The amount proposed to be spent on the former in 1104 is Rs. 10·79 lakhs, while that proposed to be spent for the latter is Rs 35,488. While the inspecting Medical Officer in the Allopathic hospital is paid Rs. 750 per month the Ayurvedic Inspector draws the magnificent salary of Rs. 50 a month. I trust, Sir, that the Government will have the imagination and wisdom to do what is right before it is too late, to maintain the prestige of the Department of Ayurveda and to enhance the usefulness of its work.

It is creditable that the Government do recognise the claims of the Public Works Department and have proposed several items of useful public works. The Trivandrum Water-works Scheme and the Electricity Scheme and the extension of Railway to Tampanur are no doubt costly but the capital belongs to all, and I think that the representatives of all taluks and of all interests will only be glad at the enlightened policy which the Government have adopted to make the capital city a comfortable dwelling place with all sorts of convenience and conveyances and to beautify it in such a manner as will be in keeping with the prestige of our State and the dignity of our Sovereign. I would, however, like to observe that the claims of the mofussil will enlist the growing attention of the Government. We want more roads, more canals, more bridges, and we do want more irrigational facilities. I take that the colossal expenditure on the Trivandrum schemes is but exceptional, and I trust that in future years the Government will adopt adequate measures to construct such works of public utility as will advance the permanent economic prosperity of the agricultural and industrial classes throughout the State.

Coming to the Education Department, I cannot help pointing out that our schools have accentuated the problem of unemployment. I have carefully gone through the report of the Unemployment Committee. It is a public document which is beautifully printed, on opaque paper and no fault can be found out as far as its external form is concerned. But the contents do very little credit either to the Committee or to the Government which appointed it.

Before closing I feel it my duty to mention the laxity of certain officers in the service of Government.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): Will the member be pleased to substantiate his statement that the contents of the report do little credit either to the Committee or to the Government, by making further reference to the report itself?

MR. K. N. KESAVAN NAMPUTIRIPAD (*Jenmies*): This is only a general discussion of the budget and I do not think it necessary to substantiate my statement by reference to particular instances.

There is, Sir, a current of lethargy and inactivity running through every department. Your financial position may be sound, your people may be enlightened, but unless the officers in charge of the work of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. N. Kesavan Namputiripad.]

actual administration put forth their whole energy in the discharge of their legitimate functions, the intentions of Government may never be translated into action. Especially so is the case when politics is based on communal self-interest. The Peishkars and other Revenue Officers ought to move freely with the people to ascertain their wants and wishes and initiate measures which are calculated to advance their welfare. I wish to say that their circuit has become more or less formal.

The rule sometimes adopted by Government in preferring junior officers to be put in charge of departments temporarily over the heads of their acknowledged seniors is bound to exercise a most disastrous effect on the sense of duty and enthusiasm for work of the officers thus passed over. It is regrettable that such shifts have been made in more than one department. When the heads of departments take long leave the junior man who happens to be on the spot and to whom the authorities extend a personal liking gets an undesirable benefit. (Hear Hear). People therefore feel that personal predilections loom more prominently in the eye of the Government, than seniority or efficiency for work. This will have a prejudicial effect on the whole administration.

It is regrettable that Government fill up certain vacancies while they keep others in long abeyance. The posts of 5 or 6 Head masters in High Schools have been lying vacant for several months and some of them for several years. The Government have not filled up those vacancies by permanent appointments. If the Director of Public Instruction is not able to find out suitable persons, the Government ought to take prompt and proper steps in the matter which would prevent recurrence of such a thing in future.

Before conclusion I wish to refer to the work of the Judicial Department which is unfortunately falling into arrears. In 1092 when the third bench was established in the High Court there were only 900 cases in arrears but after the establishment of the third bench the arrears have been increasing, and now there are more than 2,200 cases in arrears. This is due to the fact that there is a feeling among the client population that the judgments in the Lower Courts are far from satisfactory. The law's delays are a permanent source of evil. Sometime ago there was a proposal to appoint a Law's Delays Committee to go into the whole question and formulate definite proposals for reform. Somehow or other that scheme has been abandoned. The Law's Delays Committee in British India and Native States like Mysore have demonstrated the necessity for an enquiry in Travancore also. Before concluding Sir, I congratulate the Government on their proposal to push through the coming year some measures which are of immense public advantage.

MR. G. P. NILAKANTA PILLAI (*Karunagapalli*): I take this occasion to congratulate the Financial Secretary for presenting an optimistic budget after meeting enormous expenditure on certain big schemes,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Though we are gratified to find that there will be a surplus of 4·79 lakhs of rupees, it cannot but be stated that the budget as is presented to the House does not mention any undertaking which will enhance the financial stability of the country, or develop the resources of the State. Though the revenues of the State are estimated to be Rs. 239·69 lakhs in 1104, yet the Government are short of funds to entail expenditure which is absolutely necessary for the well-being of the State. The underpaid servants of Government are murmuring about their lot, a legion of unemployed educated men are disturbing the tranquillity of the country and the Government with all the boasted potential advancement in the country leave the natural resources of the State untapped. It is almost impossible to augment the revenues of the State by additional taxation. Now, the great problem for the Government and this House to tackle is how to increase the revenues without imposing additional burden on the people and how to develop the resources of the State so as to meet the growing expenditure.

I am glad to note that the present Dewan Mr. Watts has grasped the crux of the situation and is bent upon augmenting the income of the State. The revenues of the State have risen from Rs. 216·6 lakhs to Rs. 235·87 lakhs within 3 years. But as this increase is not regulated by any retrenchment in expenditure, no amount is available for schemes which will remove unemployment, reduce poverty, or improve the average financial condition of the people. If his rumoured representation to the Butler Committee on behalf of the Travancore Government is true—

DEPUTY PRESIDENT : I think you are not in order in making any reference to that.

MR. G. P. NILAKANTA PILLAI (*Karunagapalli*) : Papers are saying so much about that.

DEPUTY PRESIDENT : I am leaving it to your good sense—better not act on any rumours or newspaper reports in this matter.

MR. G. P. NILAKANTA PILLAI (*Karunagapalli*) : I submit that this Government ought to fight for a revision of the Interportal Convention and also for the control over our railways. This is a sure means of increasing our revenue without taxing the people. I earnestly wish that this will be done during the regime of the present Dewan who himself is said to be a Travancorean. The question of Interportal Convention, which was concluded in 1865 between this State and the Paramount Power, and which is depriving the State of a good deal of money which ought to have gone to our State Exchequer, has been discussed in this floor several times. If the Government of Travancore had its own way it would have been possible for us to collect at least Rs. 20 lakhs considering the quantity of articles imported into the State. Perhaps that Convention was a good bargain at the time. But conditions have changed. On behalf of the people, I wish to impress upon the Government the necessity of putting up a strong fight with the authorities concerned to grant fiscal autonomy to the State, so that the Government may embark upon schemes of urgent public utility.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. G. P. Nilakanta Pillai.]

It is gratifying to know that Mr. Watts has made a strong representation to the Butler Committee about British possessions in Travancore viz., Tangasseri, Anjengo and, I think, Manakodam also. Anybody can understand that these places were leased to the Dutch or English Companies on ground rent and the Government of Travancore have not relinquished the rights of sovereignty over these places. The existence of these foreign States in the midst of Travancore has created so many difficulties and so the people ought to warmly support Government in the endeavour to establish their right over these tracts.

Another project on which the attention of the Travancore Government is focussed is the expansion of railways in the State. I am at one with the Government in thinking that expansion of railways in the State is conducive to the development of trade and to relief of unemployment. But I agree to the proposal provided that railways are entirely controlled by the State. Sir, I must confess that this House is entirely in the dark as to railway matters. It is known that Government have incurred a large debt on the Quilon-Shencotta Railway and have been expending a large amount every year, thus increasing the liability of the State to the Railway Company. It is regrettable that though this Government have spent a large amount on railways, very few sons of the soil are entertained in Railway service. If the employees of the railway were under the control of our Government, we would not have been put to the necessity of sustaining a portion of the heavy loss consequent on the recent Railway strike. I believe that the Government should publish a blue book containing the terms of contract between the Company and the State, rules and regulations passed by Travancore Government regarding railways, agreements which have ousted the jurisdiction of the State in the railway lines and the financial statements of liability with a succinct history of the whole transactions from the very beginning. I must at the same time most respectfully impress upon the Government that the people entertain very grave misgivings about our railway policy and if the same policy is to be continued I must warn Government that they cannot carry with them popular approval for their undertakings.

It was also fortunate that we got the whole of tea duty for the State. It was due to the reason that the British Government abolished tea duty. It is a substantial addition to our revenues. I request Government to earnestly consider whether duty cannot be imposed on rubber also.

DEPUTY PRESIDENT: Not as conditions are obtaining at present.

MR. G. P. NILAKANTA PILLAI (*Karunagapalli*): The conditions may change. The price of cocoanut is also varying according to the rise and fall in the price of copra and oil. Still a duty is levied. So also the price of rubber may rise and fall. Almost all products of cocoanut are assessed to duty and the Government may be aware that the income from rubber cultivation per acre will be three times that from cocoanut cultivation. The rich are going for rubber cultivation and it will not be inequitable to realise a duty from

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Rubber kings for the benefit of the State. In this connection I like to suggest that special attention should be paid to the imposition of customs duties on certain articles so that the income of the Travancore labourer may not be deprived. For example, punnaka, mango timber, and jack timber are exempt from duty, while punnaka oil, and mango and jack planks are subjected to duty. Local enterprises can be encouraged and foreign competition can be discouraged only by a judicious imposition of customs tariff. We are glad to note that there has been an increase in the production of salt and we welcome the day when the whole of the salt that is required for our State would be produced in our State.

The development of industry and agriculture in the State is very poor and out of all proportion to the revenues of the State. It is ridiculous to find that a sum of Rs. 17,000 is provided in the budget for the development of industries while a sum of Rs. 18,000 is provided for the expenditure of the Director's office. The financial position of the State can be improved and unemployment can be relieved only by embarking on model industrial schemes by Government. The Government of Mysore during the Dewanship of Sir Visweswara Ayyah boldly embarked upon Krishnarajasagara and other works. There is ample scope for very many industrial undertakings in our State also. Rubber industry in Travancore will be a paying concern. Tyres, tubes and other rubber articles, if made in Travancore will be very cheap and the establishment of rubber industry here will also conduce to the exploration of unreserved and unsurveyed forest regions of our country. It is regrettable to note that in spite of the existence of the Industries Department for a long time, it has not been possible to start at least one model industry which is new and profitable. It is also regrettable to note that the Agricultural Department has practically done nothing of use to the country. Irrigation which is the hand maid of agriculture ought to be under the Agricultural Department and not under the P. W. D. and I submit that irrigation should be brought under the Agricultural Department if anything useful is to be done.

Sir, the question of temperance or prohibition has been engaging the attention of the Government and the people for a long time. The Government had promised to work for gradual promotion of prohibition and had appointed an Excise Committee with our Deputy Pesident as Chairman. The decision of the Government on the report submitted by that committee has not seen the light of day till now. Mr. Watts in his administration report of last year pronounced that the Government are inclined to adopt the policy of local option in certain places. But I find that in their solicitude for revenue, the Government are not bold enough to tread the path of temperance. Of course the Financial Secretary in his speech submitted that the increase under excise revenue was due to enhancement in duty. But reading of the administration report of the Excise Department for 1102 would clearly belie the statement because from there it would be seen that it was due to an increase in the consumption of toddy.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. G. P. Nilakanta Pillai.]

Sir, I wish to add a word about retrenchment in expenditure. I believe that retrenchment can be effected by abolishing certain posts and by Indianisation of certain others. It has become almost a custom to appoint Europeans as Police Commissioners and Education Directors. The appointment of Europeans for posts for which qualified persons are available in the country entails enormous expenditure by way of salary and travelling allowances and reflects badly upon the ability of educated Travancoreans. My suggestion is that all heads of big departments should be given the same and uniform salary and in that case, Europeans may be entertained if their appointment is dictated by absolute necessity. There is a general complaint that the administration is top heavy and the lower grade officers is very poorly paid. It is interesting to find that while the Excise Commissioner draws a salary of Rs. 500, the Police Commissioner is given a salary of nearly Rs. 2,000 of course, inclusive of allowances, though the departments are of the same importance to the Government and the people. About 50 per cent of the revenue is spent on the salary of officers and even then peons, constables, proverthikars, Vernacular School teachers, etc. are suffering from pangs of hunger on account of poor salary.

DEPUTY PRESIDENT: Your time is up. I can allow you a minute or two if you hope to finish in that time.

MR. G. P. NILAKANTA PILLAI (*Karunagapalli*): Sir, there is also complaint that officers are not given promotion according to their efficiency. This is the one cause of abnormal delay in all departments. Similarly as there are not grades of superior and inferior officers, persons of same qualifications get stranded in some department and in others they get rapid promotions. This is also another cause for dissatisfaction in service.

Another matter that I would refer to in this House is the inordinate delay that has been almost a constitutional weakness with this Government. Even in the appointment of officials considerable time is taken thereby inconveniencing the people. For example, for a vacancy in the Second Judge's post at Quilon, the court had to be closed for about two months. Similarly when the office of the Division Assistant at Quilon, fell vacant, the court had to be closed for a month. As yet no Second Judge is appointed in Alleppey. My friend Mr. Kesavan Namputiripad was referring to the fact that many of the teachers' posts are still unfilled. A stop-gap arrangement is made for the post of the Police Commissioner causing heart-burning to the several officers in the Department. I would also submit, Sir, that it is an insult to this House and a disgrace to the Government that the resolutions passed in this House have not yet been carried out by the Government. My friends Mr. K. P. Nilakanta Pillai and Mr. Damodaran Asan have referred to the fact of the abolition of tolls. But still we see that the collection of tolls every year is on the increase. My friends have been referring to the resolutions about Anchal cards and covers also. Though there was a resolution passed in this house that the value of the Anchal

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

card and cover should be reduced to 4 cash and 8 cash respectively, the resolution has not been accepted by the Government.

DEPUTY PRESIDENT : I am afraid I must ask you to close.

MR. R RAMAN PILLAI (*Kottayam*) :

ആയം ഇഷ്ടാ വ്യയംകൃച്ഛ്രാ
ദായാല്പതരോവ്യയഃ.

എന്ന ആപ്തവാക്യാനുസാരം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനായി രാജ്യത്തെ അടുത്തകൊല്ലത്തെ വരവുകളെ ഏകദേശമായി നിജപ്പെടുത്തി ചിലവുകളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനുദ്ദേശിച്ചുള്ള ബഡ്ജറവതരണമാണല്ലോഇത്. വർഷംപ്രതി വർദ്ധമാനമായ വരവുകാം ഉണ്ടാകത്തക്കവണ്ണം രാജ്യകാര്യങ്ങളെ നയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഭരണതന്ത്രനിപുണനായ ദിവാനേയും നീക്കിയിരിപ്പുണ്ടാകത്തക്കവിധം ബുദ്ധിപൂർവം ബഡ്ജറിനെ നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്ന വിദഗ്ധനായ ധനകാര്യദർശിയേയും അഭിനന്ദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

നമ്മുടെ ആലോചനയ്ക്ക് വിഷയീഭവിച്ചിരിക്കുന്ന ബഡ്ജറിൽ അടുത്തകൊല്ലത്തെ വമ്പിച്ച ചിലവുകൾ കഴിച്ചു ര്. ൻ ലക്ഷം രൂപാമാത്രം നീക്കിയിരിപ്പുണ്ടാകുമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും തല സ്ഥാനംവിട്ട് അകന്നു താമസിക്കുന്നവരുടെ അവശതകളേയൊ ആവശ്യങ്ങളേയൊ വേണ്ടപോലെ ഗണിക്കുന്നില്ല. വമ്പിച്ച തുകകൾ ചെലവുകൾക്കായി മാററിവയ്ക്കുന്നു. അകലെ താമസിക്കുന്നവർ വന്ന് അത്യാവശ്യപ്പെട്ട ഒരു കാര്യം സാധിക്കണമെന്നു ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ പണമില്ലെന്നുള്ള മറുപടി കേട്ട അവർ നിരാശപ്പെട്ട മടങ്ങുന്നു. ചിലവിനു നീക്കിവച്ച സംഖ്യകളുടെ ഭൂരിഭാഗവും ചിലവാകാതെ വർഷാന്ത്യത്തിൽ മിച്ചംവരുന്നു. നീക്കിയിരിപ്പു വർദ്ധിക്കുന്നു. അടുത്തകൊല്ലവും ഗതി ഇതുതന്നെ. ഈദൃശമായ നയം ഗവണ്മെൻറു സ്വീകരിക്കുന്നത്. അതു നീതിയാണോ എന്നു ഞാൻ ബലമായി സംശയിക്കുന്നു. ദേവികുളം കമ്മീഷണരുടെ ബംഗ്ളാവിനു ഫ്രണ്ട്-ൽ ൪,൦൦൦ രൂപാ അനുവദിച്ചിരുന്നു ൨,൦൦൦ രൂപാ ചിലവായി. ൮,൦൦൦ രൂപാ ബാക്കിവന്നു. ആറിങ്ങൽ മജിസ്ട്രേട്ടുകോടതി കെട്ടിടം പണിയുന്നതിനു ന,ൻ൪൦ രൂപാ അനുവദിച്ചിരുന്നു. ധ,൮൫൦ രൂപാ ചിലവായി. ൨,൪൫൦ രൂപാ ബാക്കിവന്നു. കൊല്ലം—ആലപ്പുഴ റോഡിനു ൨൦,൦൦൦ രൂപാ അനുവദിച്ചു. ൮,൦൦൦ രൂപാ ചിലവായി. ന്൦൦൦ രൂപാ ബാക്കിവന്നു. ഇങ്ങനെ അടങ്കൽ പാസാക്കുന്നതിനു മുമ്പായി അനുവദിച്ച അസംഖ്യം ഇനങ്ങളിൽ ബാക്കിവന്നിരിക്കുന്നു. അടങ്കൽ പാസായശേഷം അനുവദിച്ച ഇനങ്ങളിലും ബാക്കിവരുന്ന

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. R. Raman Pillai.]

തായി കാണുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ ബാക്കിവരുത്തുന്ന നയം നല്ലതല്ല. കഴിയുന്നതും ബാക്കിവരാത്തവണ്ണം ചിലവാക്കണം. അതിനു തക്കതുകമാത്രം അനുവദിക്കണം. ബാക്കി മറാവശ്യമുള്ള സംഗതികൾക്കു കൊടുക്കണം. അടങ്കൽ പാസാക്കാതെ തുകകൾ അനുവദിക്കരുതു്. അനുവദിക്കുന്ന പലസംഖ്യകളും ആണ്ടവസാനത്തിൽ പ്രയോജനപ്പെടാത്തവണ്ണം പാഴായി ചിലവാക്കുന്നു. വെറും ആഡംബരത്തിനായിമാത്രം തലസ്ഥാനനഗരിയിൽ രമ്യങ്ങളായ ഹർമ്മ്യങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിനായി ചിലവഴിയ്ക്കുന്നപണത്തിന്റെ തുക ദുസ്സഹമായി വർദ്ധിക്കുന്നു. നാട്ടെല്ലുപൊട്ടി കൃഷീവലന്മാർ കഷ്ടപ്പെട്ടുണ്ടാക്കുന്ന പണമെല്ലാം കുബേരന്മാരുടെ സുഖസൌകര്യങ്ങൾക്കായി ദുർവ്യയം ചെയ്യുന്നതു് നീതിയല്ല. "ശിശ്നോപസ്ഥവമഥോ കൊടുത്തുകൊണ്ടോക്കിലെത്രടിവസങ്ങൾ പോകിടാം" എന്നിങ്ങനെ ആഹാരത്തിനു വകയില്ലാതെ ക്ലേശിച്ചുകൊണ്ടു് എത്ര സാധുക്കൾ കുടിലുകളിൽ ഇരിക്കുന്നു. അവരെ സംരക്ഷിപ്പെടുത്താൻ രക്ഷകന്മാർ മത്തങ്ങയും ചേനയും പേറിക്കൊണ്ടു ചന്തയിലേക്കു് ഗമിക്കുന്നു. അവയെ ചന്തയിൽവിറ്റ് അരിയും ഉപ്പുംവാങ്ങി കുടിലുകളിൽ മടങ്ങി എത്തുന്നു. അങ്ങിനേയുള്ളവർക്കു സഞ്ചരിക്കുന്നതിനു മുൻകാലങ്ങളിൽ കാടുകളിൽക്കൂടി നേരെ ഊടുവഴികളുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോഴാകട്ടെ ജനങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചു കാടുകളെല്ലാം തെളിച്ചു അവയെ പുരയിടങ്ങളാക്കിതിരിച്ചു. കയ്യാലകൾ വച്ചു് ദേഹണ്ണങ്ങൾചെയ്തു. ചില വലിയ മുതലാളന്മാർ ആയിരക്കണക്കിനു ഏക്കർ വിസ്തീർണ്ണം വരുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ കൈവശപ്പെടുത്തി. ഒന്നാഞ്ഞു വെട്ടിയടച്ചു ദേഹണ്ണങ്ങളുറപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞു. നേരെ കടന്നുപോകുന്നതിനു നിവർത്തിയില്ലാതായി. ഇടവഴികളിൽക്കൂടി വളഞ്ഞുതിരിഞ്ഞുപോകണം. അവയാകട്ടെ, വെള്ളം കുത്തിയൊഴുകിയ കല്ലും മുള്ളും നിറഞ്ഞവയും കുന്നും കുഴിയും അന്ധകാരമയവും ആയിത്തീർന്നിരിയ്ക്കുന്നു. അതിനാൽ മുൻകാലങ്ങളിൽ നാലുനാഴികകൊണ്ടു എത്താവുന്നസ്ഥലങ്ങളിൽ ഇപ്പോൾ എത്തുന്നതിനു പന്ത്രണ്ടു നാഴികവേണം. ഈ കഷ്ടതകൾ വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരൊ ഗവണ്മെന്റോ കുബേരന്മാരൊ അറിയുന്നില്ല. വലിയ ശമ്പളംവാങ്ങി ഉപജീവിക്കുന്ന ഒരുദ്യോഗസ്ഥനെ എന്റെകൂടി അയച്ചുതരാമെങ്കിൽ ഞാൻ കാണിച്ചുകൊടുക്കാം. വേണ്ടേ വേണ്ട, വയ്യേവയ്യാഎന്നു് പറഞ്ഞുമടങ്ങും. ഇടവഴികളാകുന്ന ഗഹനാന്തർഭാഗങ്ങളിൽ കൂടിനടന്നും കാലു് തട്ടി വീണ് എല്ലു് തകർന്നും എത്രയോ പുക്കളാണ് വലയുന്നതു്. ഇതു് വല്ലതും ഗവണ്മെന്റു് അറിയുന്നുണ്ടൊ? വിദേശികളായ വലിയ മുതലാളന്മാരുടെ ഉല്പന്നങ്ങളെ സമുദ്രതീര

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ത്തിൽ ലാഭത്തിൽ എത്തിക്കുന്നതിന് സൗകര്യമായി മാറ്റങ്ങളുണ്ടാക്കാൻ എത്രഭീമതരങ്ങളായ സംഖ്യകൾ ഗവണ്മെൻറ് കണ്ടെടുത്ത ചിലവാക്കുന്നു. അവർ വലിയ സംഖ്യ കരമായിതരുന്നുണ്ടെന്ന് ഗവണ്മെൻറ പറഞ്ഞേക്കാം. സാധുക്കൾ പല പെറിയ സംഖ്യകളായി കുബേരന്മാരെക്കാൾ വലിയസംഖ്യതരുന്നുണ്ട്. പലതുള്ളി പെരുവെള്ളമാണെന്നു ഗവണ്മെൻറ വിചാരിക്കേണ്ടതാണ്. സാധുക്കളുടെ ഗതാഗതസൗകര്യാർത്ഥം വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കാൻ ഗവണ്മെൻറ സന്നദ്ധമാകേണ്ടതാകുന്നു. കൃഷിസേചനാർത്ഥം എത്രയോ വലിയ സംഖ്യകൾ തിരുവനന്തപുരം ഡിവിഷനിൽ ചിലവു ചെയ്തിട്ടുണ്ട്, ഇപ്പോഴും ചിലവുചെയ്തുവരുന്നു. ആ ഔദാര്യമേറിയ കരങ്ങൾ വടക്കൻ ഡിവിഷനുകളിലേക്കു നീട്ടാത്തതെന്താണ്? Capital revenue ഉൾപ്പടെ ക്ര ക്ര ൦ ൨-ൽ കോട്ടയം ഡിവിഷനിൽ നിന്നുള്ള ശ്രേനികൃതി ക്ര ർ,൨ൻ,൩-ന്യ ക്ര രൂപായാകിരിക്കെ തിരുവനന്തപുരം ഡിവിഷനിൽ നിന്നും ക്ര ൨,൪൩,൨൨൭ രൂപയായിരുന്നു. ക്ര ക്ര ൦ ർ-ലെ ശ്രേനികൃതികളിലും ഈ ദശമായ ഒരു വമ്പിച്ച വ്യത്യാസം ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതല്ലാ. ഗതാഗതമാർഗ്ഗങ്ങൾക്കും കൃഷി സേചനങ്ങൾക്കുമായി തിരുവനന്തപുരം ഡിവിഷനിൽ പ്രതിവർഷം ചിലവാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നസംഖ്യയുടെ ൨ ൫ ശതമാനംപോലും കൊല്ലം, കോട്ടയം, ഈ ഡിവിഷനിൽ ചിലവാക്കിവരുന്നില്ല. ജനസംഖ്യവിഷയത്തിലാണെങ്കിലും തിരുവനന്തപുരത്തെക്കാൾ കോട്ടയം ഡിവിഷനാണ് മുന്നിട്ട് നിൽക്കുന്നതു്. ക്രൻ൨ ക്ര-ലെ ക്യാനേഷുമാരിക്കണക്കുപ്രകാരം കോട്ടയം ഡിവിഷനിൽ ക്ര,൩൦൫,൫൯൦-ം തിരുവനന്തപുരം ഡിവിഷനിൽ ക്ര,ക്ര൫൩,൩൩൨-ം ജനങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ദരിദ്രന്മാരുടെ എണ്ണത്തിലും കോട്ടയം ഡിവിഷൻ മുന്നിട്ടുനിൽക്കുന്നു എന്നാണ് എന്റെ ബോദ്ധ്യം. കൊല്ലം ഡിവിഷന്റെ അവസ്ഥയും ഇതിൽനിന്നും വളരെ ഭേദപ്പെട്ടതായി കാണുന്നില്ല. കൊല്ലം കോട്ടയം ഈ ഡിവിഷനിൽ ഗതാഗതമാർഗ്ഗങ്ങൾക്കും കൃഷിസേചനത്തിനുമായി കൂടുതൽ സംഖ്യ വിനിയോഗിക്കേണ്ടതാകുന്നു അടുത്ത വർഷത്തിൽ നീക്കിയിരിപ്പ് കാണുമെന്ന് ഗവണ്മെൻറ് പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നസംഖ്യ ർ. ൯ൻ ലക്ഷം രൂപയാണല്ലൊ. "Capital Revenue" ഇനത്തിൽ ൫ ലക്ഷം രൂപാ അടുത്തകൊല്ലത്തിൽ കിട്ടുമെന്ന് ഊഹിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ സംഖ്യ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഇപ്പോഴുള്ളതും ഭാവിയിൽ ഉണ്ടാകാവുന്നതുമായ ജനതതിയുടെ ഉപയോഗത്തിനായി, ഇന്നുള്ളവരുടെ പൂർവികന്മാർ രക്തം ചൊരിഞ്ഞു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. R. Raman Pillai.]

സമ്പാദിച്ചു് ഗവണ്മെൻറിന്റെ കൈവശം ട്രസ്റ്റിയുടെ നിലയിൽ എന്ന വണ്ണം സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന ഭ്രസ്വത്തിനെ വിറുണ്ടാക്കുന്നമുതലാണല്ലൊ. ഇങ്ങനെ സമ്പാദിച്ചുവച്ചിട്ടുള്ള മുതലിനെ സ്വപ്രജകളുടെ ആവശ്യത്തിനായി വിനിയോഗിക്കണം. എന്നാൽ അവയെ അയൽക്കാക്കു് വിറ്റു് ദീപാളികുളിക്കുന്ന. അടുത്തു് സേവിച്ചു് നില്ക്കുന്നവരും സ്വന്തസമ്പാദ്യക്കാരുമായ ചുരുക്കം ചിലക്കുമാത്രം ബ്ലാക്കു് ബ്ലാക്കായികൊടുക്കുന്നു. ഇപ്രകാരംതുടരുന്നതായാൽ നായർ ഈഴവറാഷ്ട്രീഷൻസു് ഗവണ്മെൻറിനെക്കുടി ബാധിക്കണമെന്നു് ചിലർ വാദിച്ചേക്കും. തീരെദുർബ്ബലന്മാരായ ചിലർ കിടപ്പാനിടമല്ലാതെ കാന്ദിശീകന്മാരായേക്കാം. ഗവണ്മെൻറു് ഈ നയംസ്വീകരിക്കുന്നതു് നന്നല്ലാ. സ്വദേശിക്കാകട്ടെ വിദേശിക്കാകട്ടെ ഒരുക്കരിൽ കൂടുതൽസ്ഥലം പതിച്ചുകൊടുക്കരുതെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഈ അഭിപ്രായത്തോടു് എന്റെ സ്നേഹിതന്മാരെന്നല്ല ഗവണ്മെൻറു് കൂടിയും യോജിക്കുമെന്നു് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. കൂടുതൽ സ്ഥലം ഒറ്റ ബ്ലാക്കായി വിവിധജാതിക്കാരുപ്പെട്ട സാധുക്കൾക്കുചേർന്നുള്ള സിൻഡിക്കറേകൾക്കൊ, സാധുക്കളുടെ ഏകാവലംബമായി കരുണയേറിയ ഗവണ്മെൻറു് സദയം സ്ഥാപിച്ചുകൊടുത്തിരിക്കുന്ന ദേശീയപരസ്പരസഹായസംഘങ്ങൾക്കൊ അല്ലാതെ മേലാൽ പതിച്ചുകൊടുക്കരുതെന്നാണു് ഞാൻ പറയുന്നതു്. പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങൾ സാധുക്കളുടെ സങ്കേതസ്ഥാനങ്ങളാണു്. സമ്പന്നന്മാരായ മുതലാളന്മാക്കു് അവയെപ്പറ്റി വെറുപ്പാണു്. ദരിദ്രന്മാരെ ഒരുകാലത്തു മുതലാളന്മാരുടെ പിടിയിൽനിന്നും വിടുത്തും.അതിനാലാണു വെറുപ്പു്. ധാരാളം ഭ്രസ്വത്തുടമസ്ഥന്മാരായചിലമെമ്പറന്മാർ അവയെപ്പറ്റി ബഹുപുരമായി ഈസഭയിൽ മുന്നൊരവസരത്തിൽ അപലപിച്ചു സംസാരിച്ചതായി അന്നത്തെവർത്തമാനക്കടലാസുകളിൽനിന്നും അറിയാനിടയായതിൽ വ്യസനിക്കുന്നു. സമർത്ഥനായ ഇപ്പോഴത്തെ നേതാവിന്റെ ഭരണത്തിൽ പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങൾ ഉത്തരോത്തരം അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിച്ചുവരുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു് അവയെ അനുഭാവപൂർവ്വം വീക്ഷിച്ചുവരുന്ന ഗവണ്മെൻറും അനുഭവസ്ഥരായ ജനങ്ങളും വിശ്വസിക്കുന്നു.

റബ്ബറിന്റെ വിലക്കുറവു് നിമിത്തം കൃഷിക്കാർ വലഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ അതിനു കരം വയ്ക്കുന്നതിനു് തുനിയുന്നതു് ശൈശവസ്ഥിതിയിലിരിക്കുന്ന റബ്ബർ കൃഷിയെ നശിപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു. സെറി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ൽമെൻറുകഴിഞ്ഞിട്ട് ന. o കൊല്ലമായിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ പുതിയകരം ചുമത്തുന്നതു് സെറിൽമെൻറു് തിരുവെഴുത്തു് വിളംബരത്തിലെ ന. o -ാംവകുപ്പിനു് വിപരീതവും കരം ക്രട്ടുന്നതാണെന്നു് പട്ടയത്തിലെഴുതിയിട്ടുള്ളതിനു് നിയമസാധുതചമില്ലാത്തതും വ്യവഹാരങ്ങൾക്കും കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾക്കും കാരണമാകുന്നതുമാകുന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസ വിഷയത്തിലും വടക്കൻഡിവിഷനെസംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഗവണ്മെൻറു് ഏതാണ്ടൊരു ചിറ്റമ്മസ്ഥാനംതന്നെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നതായി പറയേണ്ടിവന്നതിൽ വ്യസനിക്കുന്നു. കാഴ്ചളജുകളെവിട്ടു കണക്കാക്കിയാലും തിരുവനന്തപുരം ഡിവിഷനിൽ ഗവർമ്മെൻറിൽനിന്നും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള ഉയന്നതരം വിദ്യാശാലകൾ കോട്ടയം ഡിവിഷനെ അപേക്ഷിച്ചു് വളരെക്കൂടുതലാകുന്നു. നാലു് ടെയിനിംഗ്സ്കൂളുകളും ഏട്ടു് ഇംഗ്ലീഷു് ഹൈസ്കൂളുകളും അഞ്ചു് ഇംഗ്ലീഷ് മിഡിൽസ്കൂളുകളും ന്യൂ വണ്ണാക്കുലർ ഹൈ സ്കൂളുകളും തിരുവനന്തപുരം ഡിവിഷനിൽ ഉണ്ടായിരിക്കെ കോട്ടയം ഡിവിഷനിൽ ന ടെയിനിംഗ്സ്കൂളുകളും ര ഇംഗ്ലീഷ്ഹൈസ്കൂളുകളും ൩ ഇംഗ്ലീഷ് മിഡിൽസ്കൂളുകളും ഒൻ മലയാളം ഹൈ & മിഡിൽസ്കൂളുകളും മാത്രമുള്ളതായികാണുന്നു. ഒരു കുറവു് പരിഹരിക്കുന്നതിനു് വേണ്ടതു ഗവർമ്മെൻറുചെയ്യുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ഗ്രാൻറു പള്ളിക്കൂടം മാനേജരന്മാരിൽ പലരുടേയും അക്രമം വളരെ ദുസ്സഹമായിരിക്കുന്നു. അവർ പള്ളിക്കൂടം നടത്തുന്നതു് സ്വന്തലാഭത്തിനു വേണ്ടിയാകുന്നു. ക്രമാതീതമായ ഫീസു് വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. ഫീസിനുമെകതുറച്ചുമില്ല. ക്ലാസ് ഫീസിനുംപുറമെ പലതരമായ ഫീസുകൾകൂടി പിരിച്ചുവരുന്നു. വാദ്ധ്യാന്മാക്കു ശരിയായ ശമ്പളം കൊടുത്തുവരുന്നില്ല. കള്ളക്കണക്കുകൾപോലും ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും മടിക്കാത്തവരുമുണ്ടു്. വാദ്ധ്യാന്മാരെ കാരണംകൂടാതെ പിരിച്ചയക്കുന്നു.

MR. MATTHEW MURIKKAN (*Vaikam*): Will the member be pleased to state whether it is conducted on communal lines ?

MR. R. RAMAN PILLAI (*Kottayam*): വർഗ്ഗീയ നിലയിൽ സ്കൂൾകൾ നടത്തുന്നു. പ്രൈമറി സ്കൂളുകളിലാകട്ടെ ഗവർമ്മെൻറിൽ നിന്നും കൊടുക്കുന്ന ഗ്രാൻറു തന്നെ മുഴുവനും വാദ്ധ്യാന്മാക്കു കൊടുക്കുന്നില്ല. ൪-൦ ൫-൦ രൂപാ വീതം മാനേജരന്മാർ അപഹരിക്കുന്നു. ചിലയിടങ്ങളിൽ ആവശ്യത്തിലധികവും മറു ചിലയിടങ്ങളിൽ ആവശ്യത്തിൽ കുറവും ആകുന്നു ഇപ്പോഴുള്ള പള്ളിക്കൂടങ്ങളുടെ എണ്ണം. ഈ വക ദോഷങ്ങളെല്ലാംപരിഹരിക്കുന്നതിനു കഴിയുന്ന വേഗം വേ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. R. Raman Pillai]:

സ്ഥകം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. എന്നാൽ മിഷനറിമാർ നടത്തുന്ന പള്ളിക്കൂടങ്ങളെ ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തീട്ടില്ല. അവരുടെ പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള അക്രമങ്ങൾ നടക്കുന്നതായിട്ട് എനിക്കറിവു കിട്ടിയിട്ടില്ല.

ഓരോതാലൂക്കിലും അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുൾപ്പെട്ട ഒരോവിദ്യാഭ്യാസ ബോർഡിനെ നിയമിക്കണം. അവർ അന്വേഷണം നടത്തി അനാവശ്യമായി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള പള്ളിക്കൂടങ്ങളെ നിറുത്തുന്നതിനും ആവശ്യമുള്ളയിടങ്ങളിൽ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും ഉതകുന്നതായ നിർദ്ദേശങ്ങളടങ്ങിയ റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ട വ്യവസ്ഥചെയ്യണം. ഗ്രാൻറു പള്ളിക്കൂടങ്ങളെല്ലാം ബോർഡിന്റെ ഭരണത്തിലാക്കണം. അതിനു സന്നദ്ധമല്ലാത്ത മാനേജരന്മാരുടെ ഭരണത്തിലിരിക്കുന്ന പള്ളിക്കൂടങ്ങളുടെ അംഗീകരണം കൂടി എടുത്തുകളയണം. ഇങ്ങനെ പള്ളിക്കൂടങ്ങളുടെ വർഗ്ഗീയത്വം നീക്കി ജനകീയമാക്കണം. ഇപ്രകാരം പ്രവൃത്തിക്കുന്നതായാൽ ഇപ്പോഴുള്ളതിൽ കൂടുതലായി പള്ളിക്കൂടങ്ങളുടെ എണ്ണം അധികം വർദ്ധിക്കാതെ തന്നെ ആവശ്യം നടക്കും. പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം സാർവ്വത്രികമാക്കി ക്രമേണ നിർബന്ധിതമാക്കണം. പരീക്ഷാവിജയികളെക്കാൾ, ആയതില്ലാത്തവരാണ് തനിക്കുവേണ്ടതെന്നും വിദ്യാഭ്യാസം കുറയുന്നവരാണു സൽസ്വഭാവികളെന്നും ഒരു തോട്ടക്കാരൻ ധരപറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മേലാൽ ആരും ഇപ്രകാരം പറയാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം വിദ്യാഭ്യാസരീതിയെ പരിഷ്കരിക്കണം. അതിലേക്കാവശ്യമായ അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തിവേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുന്നതിനും വിദഗ്ദ്ധന്മാരായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ഭൂരിപക്ഷം അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ഉൾപ്പെട്ട ഒരു കമ്മിറ്റിയെ നിയമിക്കണം. എല്ലാ വർണ്ണാക്യുലർ ഫൈ & മിഡിൽസ്ക്കൂളുകളിലും ഇംഗ്ലീഷ് നിർബന്ധിതമാക്കണം. സ്ക്കൂളുകളിൽ തൊഴിൽ പഠിപ്പിച്ചു തൊഴിലില്ലാത്തവരുടെ എണ്ണംകുറയ്ക്കണം. മലയാളംസ്കൂളുകളിലുള്ള അണ്ടർ ഗ്രാഡ്വേറുകൾക്കും തുല്യയോഗ്യതയുള്ള സെക്കൻഡിസ്കൂൾ വാദ്ധ്യാന്മാക്കു കൊടുക്കുന്ന ക്രമമനുസരിച്ചുതന്നെ ശമ്പളം കൊടുക്കണം. ഇംഗ്ലീഷ്ഹൈസ്ക്കൂൾ വരെയുള്ള അഭ്യസനം വർണ്ണാക്യുലർസ്കൂളുകളിൽ കഴിയണം. ഹൈമറിസ്കൂളുകളിലുള്ള വാദ്ധ്യാന്മാരുടെ ശമ്പളം കൂട്ടുന്നതിനു വേണ്ടമാർഗ്ഗം ഉടനെ ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്. ജനങ്ങളെ ഉന്മാർഗ്ഗത്തിൽ ചരിപ്പിച്ചു അവരുടെരക്തം ഊറ്റിഎടുത്തു വാറിക്കുന്ന

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

എക്സൈസ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ നിന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതിൽ കൂടുതലായി ആടുത്തകൊല്ലം ഉണ്ടാകാവുന്ന വരുമാനം മനുഷ്യരെ നന്നാക്കുന്നതിനു വേലചെയ്യുന്ന സാധുക്കളുടെശമ്പളം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന്നായി മദ്യവ്യാപാരം നിറുത്തുന്നതുവരെ ഉപയോഗിക്കണം. മദ്യവ്യാപാരം നിറുത്തുന്നകാലത്തു എക്സൈസ്, പോലീസ് എന്നീഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടേയും മജിസ്ട്രേട്ടും സെഷ്യൻസും കോടതികളുടേയും ആവശ്യം വളരെ കുറയും. ജയിൽപുള്ളികളുടെ ചിലവും ക്രിമിനൽ കേസിലെ സാക്ഷികളുടെ ചിലവുപടിയും കുറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഈ വകസംഖ്യയും കുറയുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളവും കൊണ്ടു വാദ്ധ്യാന്മാക്കുശമ്പളം കൊടുക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണു. വടക്കൻ ഡിവിഷനിൽ എക്സൈസ്കാരുടെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വമായ അന്വേഷണം നിമിത്തംകള്ളവ്യാപാരം കുറഞ്ഞതിനാൽ ആണു കള്ളും ചാരായവും വില്പനവർദ്ധിച്ചുവരുന്നതെന്നു കമ്മീഷണർ പറയുന്നതുശരിയല്ല. ശിപായിമുത്തസബ് ഇൻസ്പെക്ടർമാർ ഷാപ്പു ഒന്നുക്കു നാലുഉപഷാപ്പുകൾ കൂടികൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ടാണു മദ്യപാനം വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതെന്നു അനുഭവസ്ഥന്റെ നിലയിൽ തന്നെഎനിക്കുപറയാൻ കഴിയും. മദ്യവ്യാപാരത്തിന്റെ ലാഭവും ആ ലാഭം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും, അതുനിമിത്തം ഉണ്ടാകുന്ന കുറെങ്ങളെ അമർച്ച ചെയ്യുന്നതിനും നേരിടുന്നചിലവും തമ്മിൽ തട്ടിക്കഴിച്ചുനോക്കണം. അപ്പോൾ വലിയമിച്ചം കാണുകയില്ലെന്നാണു ഞാൻവിചാരിക്കുന്നതു്.

പ്രൈമറിസ്കൂളുകളിലെ ൨൨ ശ്രുപാക്കാക്കു ൨൫-൦ ൨൦ മുതൽ ഫർ വരെയുള്ളവക്കു ൨൦-൦ ശ്രുപാവീതം ശമ്പളം കൊടുക്കണം. കാലസ്ഥിതിക്കുവാദ്ധ്യാന്മാരുടെ കുറഞ്ഞശമ്പളം ൨൦ ശ്രുപായാക്കണം. അടിയന്തരമായി അസംതൃപ്തരും അദ്ധ്വാനിക്കാരുമായ അദ്ധ്യാപക സാധുക്കളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തിയാൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും കുറച്ചു കൂടിമെച്ചമുണ്ടാകും.

രജിസ്ട്രേഷൻ, അഞ്ചൽ ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളിലെ ഗുമസ്ഥാക്കൂട്ടുകാരും അഞ്ചൽ മാസ്റ്റർമാക്കും എക്സൈസ് പെറ്റിയാഫീസറാദിയായവക്കും ശമ്പളം കൂട്ടുന്നതിനും വേണ്ട മുതൽ ബഡ്ജറിൽ കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നു. അഞ്ചൽമാസ്റ്റർ ആദിയായവക്കു അദ്ധ്യാപകന്മാർ, പോലീസുകാർ സിവിൽകോട്ടിലെ ഗുമസ്ഥാക്കൂട്ടുകാരും, മുതലായവരെക്കാളും ശമ്പളം മുമ്പെ തന്നെകൂടുതലാണു്. സിവിൽ കോട്ടിൽ ൨൦ കൊല്ലം സർവ്വീസുള്ള ഒരു അണ്ടർഗ്രാഡുവെറിന്നു് ഇപ്പോൾ ൨൫ ശ്രുപാ മാത്രം ശമ്പളം കിട്ടുന്നു അയാൾ രജിസ്ട്രേഷൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലായിരുന്നെങ്കിൽ പന്ത്രണ്ടുതന്നെ ഒരു സബ്രജിസ്ട്രാരാകുമായിരുന്നു. ഹൈക്കോടതിയിലെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. R. Raman Pillai.]

പകപ്പ് ഗുമസ്ഥനു ഫസ്റ്റ്-ം മുൻസീഫ്കോട്ടിലെ പകപ്പ് ഗുമസ്ഥനു ഫ ൪-ം രൂപയാകുന്നു ശമ്പളം. ഹൈക്കോടതിയിലെ പകപ്പ് ഗുമസ്ഥനു് ബോണസ്സു കൂടിയുണ്ടു്. രണ്ടുകോടതികളിലേയും ജോലികളിലും ജോലിക്കാരുടെ പരീക്ഷായോഗ്യതയിലും വല്ലവ്യത്യാസവുമുണ്ടോ? ഒരേജോലിക്കും ഒരേയോഗ്യതയ്ക്കും ശമ്പളവ്യത്യാസം ന്യായമാണോ? പ്രൈമറിസ്കൂളുകളിലെ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെയും ഡിസ്ട്രിക്ട്മുൻസിഫ് കോടതികളിലെ താഴ്ന്നതരം ഗുമസ്ഥന്മാർ പകർപ്പു ഗുമസ്ഥന്മാർ ആയമ്മാർ ഇവരുടേയും, കാൺസ്റ്റബിൾമാർ, ഹെഡ്കാൺസ്റ്റബിൾമാർ. ഇവരുടേയും ശമ്പളം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതുവരെ വേറെ ഒരുഡിപ്പാർട്ട്മെൻറിലേയും ശമ്പളം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതുനീതിയല്ല.

ആഗ്രികൾച്ചറൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകൊണ്ടു് ഉദ്ദേശിച്ച ഗുണമുണ്ടാകുന്നുണ്ടോഎന്നു സംശയിക്കുന്നു. ആ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറും കോട്ടയം എന്നൊരു ഡിവിഷൻ തിരുവിതാംകൂറിലുണ്ടെന്നു വിചാരിക്കുന്നതായയാതൊരു ലക്ഷ്യവും കാണപ്പെടുന്നില്ല. ക്രമേണപ്രയോജനപ്പെട്ടുകാണുമെന്നു ആശിക്കാം. വ്യവസായഡിപ്പാർട്ട മെൻറിനെപ്പറ്റിയും മേൽ പ്രകാരം തന്നെ സമാധാനപ്പെടുകയല്ലാതെ ഗത്യന്തരമില്ല. കേരവൃക്ഷങ്ങളുടെ രോഗനിവാരണത്തിനു തക്കപ്രതിശാന്തി ഇതുവരെയും കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടതായി ജനസാമാന്യത്തിന്നറിവില്ല. രോഗങ്ങളേയും നിവാരണമാർഗ്ഗങ്ങളെയും കണ്ടുപറിച്ചു വരുന്നതിന്നായി ഒരുദ്യോസ്ഥനെ സിലോണിലേക്കയക്കാൻ ഗവർമെൻറുദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതായി അറിയുന്നതിൽ സമാധാനത്തിനു വകയുണ്ടു്.

ശീതോഷ്ണാവസ്ഥയ്ക്കും ശരീരസ്ഥിതിക്കും പറ്റുന്നതായി ഭാരതീയ മഹർഷിശ്രേഷ്ഠന്മാർ കണ്ടുപിടിച്ച നടപ്പിൽ വരുത്തിയിട്ടുള്ള ആയുർവ്വേദചികിത്സാക്രമം ഗവർമെൻറുകളുടെ പരിഷ്കാരഭ്രമങ്ങളിൽ പെട്ടകുങ്ങിനാശോൻമുഖമായ അവസരത്തിൽ നമ്മുടെ ഗവർമെൻറിൻറെ ദയാവീക്ഷണകടാക്ഷമേറ്റു പുനരുജ്ജീവിതലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടുതുടങ്ങിയെങ്കിലും ഉദ്ദേശസഫലതക്കുടാതെ വെറും 'കൺവാലിസൻറ്' യിതന്നെ ഇപ്പോഴും ജീവിച്ചുവരുന്നു. അനാട്ടമിയും, സർജ്ജറിയും കൂടി ആയുർവ്വേദകാളെജിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ട വ്യവസ്ഥചെയ്യണം. അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ നമ്മുടെ കരുണയേറിയ മഹാറാണി തിരുമേനിയുടേയും അവിടത്തെ സചിവോത്തമൻറേയും ഭരണകാലം ആചന്ദ്രതാരംസ്മരണീയ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മായിരിക്കുമെന്നതിൽ സംശയലേശമില്ല. ആയുർവ്വേദത്തിൽ ,,വൃക്ഷായുർവ്വേദ''മെന്ന ഒരു മഹാഗ്രന്ഥമുണ്ട്. അതിനെ ആസ്പദമാക്കി ഒരു പരീക്ഷണം നടത്തുന്നതായാൽ ഉഷ്ണമേഖലയിലെ വൃക്ഷമായ തെങ്ങിന്റെ രോഗശമനത്തിനു വേണ്ട പരിഹാരം കണ്ടുപിടിക്കാൻ സാധിക്കാതെവരുന്നതല്ല. അതിനാൽ ആയുർവ്വേദഡെയറക്ടരും കൃഷിഡയറക്ടരും കൂടി ,,വൃക്ഷായുർവ്വേദ''ത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി അന്വേഷണം നടത്തുന്നതിനു ഗവർണ്മെൻറു വേണ്ട വ്യവസ്ഥകൾചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

സാധുജനൈകാവലംബമായിരിക്കുന്ന പരസ്പരസഹായ സംഘവകുപ്പിനെ കൂടുതൽ ശക്തിപ്പെടുത്തി ദരിദ്രന്മാരെ മുതലാളന്മാരുടെ പടിയിൽ നിന്നും വിടുവിക്കുന്നതിനു വേണ്ടതു ഗവർണ്മെൻറു ചെയ്യണമെന്നു ഉപദേശിക്കയല്ലാതെ ആ വകുപ്പിനെപ്പറ്റി എനിക്കു കൂടുതലായി ഒന്നും പറയാനില്ല.

വിദേശികളെ സർവീസിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതു വലിയ നഷ്ടമാകുന്നു. ഈ രാജ്യത്തെ ധനം വിദേശങ്ങളിലേക്കു പോകുന്നു. അതിനെ കുറയുന്നതും തടയേണ്ടതു ഗവണ്മെൻറിന്റെ മുമതലയാകുന്നു. ദിവാൻജിയായി മേലാൽ സ്വദേശിയെ തന്നെ നിയമിക്കുന്നതിനു വേണ്ടതു ചെയ്യണം. സ്വദേശി ദിവാനാകുന്നതുകൊണ്ടു ഈ രാജ്യം അറബിക്കടലിൽ ആണ്ടു പോകുന്നതല്ല. ഈ വസ്തുത അടുത്തുകഴിഞ്ഞ മൂന്നു കൊല്ലത്തെ അവസ്ഥ കൊണ്ടു നമുക്കു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പ്രത്യേകം വൈദഗ്ദ്ധ്യം വേണ്ട ജോലികൾക്കു മാത്രമേ വിദേശികളെ നിയമിക്കാവൂയെന്നു നമ്മുടെ മഹാറാണി റീജൻറു തിരുമേനിയോടു ഉപദേശിക്കണം. മെസ്സേഴ്സ്, വൈപ്പൻ, രങ്കസ്വാമി അയ്യങ്കാർ മുതലായ സമർത്ഥന്മാരായ വിദേശികളെ നിയമിച്ചതിനാൽ നേരിട്ടിരിക്കുന്ന അധികച്ചിലവിൽ സങ്കടത്തിനു സംഗതികാണുന്നില്ല.

സർക്കാരുദ്യോഗവഴിക്കു വർഗ്ഗീയ വൈരത്തെ വളർത്തുന്നു. അതിനെ ഗവണ്മെൻറു തന്നെ തടയേണ്ടതാകുന്നു. ൫,൦൦൦ത്തോളം ജനങ്ങളുള്ള വാല സമുദായത്തിനു ഇതുവരെയും സർക്കാർസർവീസിൽ പ്രവേശനം കിട്ടിയിട്ടില്ല. ഡ്രായിംഗ് പരീക്ഷയിൽ വിജയം പ്രാപിച്ച ഒരാൾക്കു ഴിഞ്ഞ എട്ടു കൊല്ലങ്ങളായി ദിവാൻജി മുതൽ ഇൻസ്പെക്ടർ വരെ അപേക്ഷകൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

DEPUTY PRESIDENT: മിസ്റ്റർ രാമൻപിള്ള ഇനി മൂന്നു മിനിട്ടേയൊള്ളൂ.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. R. RAMAN PILLAI (*Kottayam*) : അപ്രകാരംതന്നെ ഏക ബി എ ക്കാരനായ ഒരു കോമരവും സ്ലൂംഫൈനൽകാരനായ ഒരു കല്ലാശാരിയും അപേക്ഷകരം കൊടുത്തുകൊണ്ടു നടക്കുന്നു. ഇവർക്കു മൂന്നാംക്കും ഇതുവരെയും സർവീസിൽ പ്രവേശിക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. അവരുടെ സമുദായങ്ങളിൽ നിയമനാധികാരമുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അവർക്കും സ്ഥാനം കിട്ടുമായിരുന്നുയെന്നു പറഞ്ഞു പിറുപിറുക്കുന്നു. ഈ സ്ഥിതി വർഗ്ഗീയവൈരാഗ്യവർദ്ധനവിനു കാരണമാക്കുന്നു. അതിനു വേണ്ട പരിഹാരം ഗവണ്മെൻറു ഉണ്ടാക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ഓരോകാലത്തു അനാവശ്യമായി പോലീസ് സൂപ്രണ്ടും ഇൻസ്പെക്ടർമാർ അസിസ്റ്റൻറു തഹശീൽദാർമാർ എന്നീ ഉദ്യോഗങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചു. അവയെ നിയമസഭോപദേശം അനുസരിച്ചു നിർത്തി. പക്ഷെ അവർ വേഷംമാറി അസിസ്റ്റൻറു സൂപ്രണ്ടന്മാർ റവന്യൂ സൂപ്പർവൈസർമാർ എന്ന പേരുകളിൽ വീണ്ടും രംഗപ്രവേശം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എക്സൈസു സബ് ഇൻസ്പെക്ടർമാർ എന്നൊരു കൂട്ടരെ സൃഷ്ടിച്ചു. നിയമസഭ സമ്മതിച്ചില്ല. പിന്നെ ഏതുപായേനയൊ നിയമസഭയെ സമ്മതിപ്പിച്ചു ഈ മൂന്നുവക ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ഈ രാജ്യത്തിൻെറ സ്ഥിതിക്കു ആവശ്യമില്ല. അവരെക്കൊച്ചു അവർക്കു കൊടുത്തുവരുന്ന ശമ്പളം അതാതു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലുള്ള താഴ്ന്നതരക്കാർക്കു വീതിച്ചുകൊടുക്കണം.

റവന്യൂ അസിസ്റ്റൻറ് കമ്മീഷണരും ന്യൂ കലക്ടർമാരും ന്യൂ അസിസ്റ്റൻറു കലക്ടർമാരും ഉള്ള സ്ഥിതിക്കു ദേവികുളം കമ്മീഷണരും ഡിവിഷൻപേഷ്കാരന്മാരും ആവശ്യമില്ല. അസിസ്റ്റൻറു തഹശീൽദാർ സൃഷ്ടിക്കുവേണ്ടി ഹെഡ അക്കൌണ്ടൻറു എന്ന വേഷം മാറിയപ്പെട്ടു. ഡിപ്പൂട്ടിതഹശീൽദാരും ദേവസ്വം, ക്രിമിനൽ ഈ ജോലികളിൽ നിന്നും വിമുക്തനായ തഹശീൽദാരും അവരുടെ കീഴിലുള്ള പാവ്വത്യകാരന്മാരും ക്രടിയാൽ കരം പിരിവും ലാൻറു റിക്കാർഡു മെയിൻറനൻസും ജോലികളും നടത്തുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണു്.

പാവ്വത്യക്കാർ മുൻകാലത്തു നിലയും വിലയുമുള്ള ഒരുദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്നു. വിദ്യാസമ്പന്നന്മാർ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ കാലത്തു വേണ്ടത്തക്ക വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത പാവ്വത്യകാരന്മാരുടെ വിലയും നിലയും കുറഞ്ഞതിൽ അതിശയിപ്പാനില്ല. ഉയർന്ന വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചവരെ പാവ്വത്യകാരന്മാരായി നിയമിച്ചു അവരുടെ സ്ഥിതിയെ ഉയർത്തേണ്ടതു കാംക്ഷമതയുള്ള ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതാകുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

സ്ഥിരമായ ഒഴിവുകളിൽ അഛ്ന്മാരെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തി നിയമിക്കാതിരിക്കുന്നു. ഇതു അവകാശപ്പെട്ടവക്കു നിരാശയെ ജനിപ്പിക്കുന്നു. പേർസനൽ അസിസ്റ്റൻറായ അസിസ്റ്റൻറു ഇഞ്ചനീയക്കു ചീഫ് ഇഞ്ചിനീയരുടെ ചാജ്ജ് കൊടുത്തു എക്സിക്യൂട്ടീവ് ഇഞ്ചിനീയർമാരെ സങ്കടപ്പെടുത്തുന്നു. ഹെഡ്മാസ്റ്ററുടെ സ്ഥാനത്തിൽ കവിയാത്ത നിലമാത്രമുള്ള പേർസനൽ അസിസ്റ്റൻറിനു ഡയറക്ടരുടെ സ്ഥാനം കൊടുത്തു് ഇൻസ്പെക്ടർമാരെ പരാജയപ്പെടുത്തുന്നു. പോലീസ് അസിസ്റ്റൻറുസൂപ്രണ്ടിനു കമ്മീഷണരുടെ ചാർജ്ജുകൊടുത്തു സ്ഥിരം ഡിസ്ട്രിക്ട് സൂപ്രണ്ടന്മാരുടെ അവകാശത്തെ അവഹേളിക്കുന്നു. സെക്രിട്ടറിയേറ്റിൽനിന്നും വെളിക്കു എക്സിക്യൂട്ടീവ് ലൈനിൽ പോയവക്കു ബി. എൽ പാസ്സായതു ഒരു വലിയ ന്യൂനതയായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. ബി. എൽ പാസാകാഴികനിമിത്തം ഹജൂരിൽതന്നെ കിടന്നവർ പുറത്തുപോയവരേക്കാൾ ഗ്രേഡിൽ ഉയർന്നിരിക്കുന്നു. ഇവയെല്ലാം സർവ്വീസിൽ ഇരിക്കുന്നവരെ നിരാശപ്പെടുത്തി സർവീസിനെ മലിനപ്പെടുത്തുന്നതാകുന്നു.

അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻറിപ്പോർട്ടു കാലേക്കൂട്ടി കിട്ടിയില്ല. ബഡ്ജറും കുറച്ചുദിവസങ്ങൾക്കുടി മുൻകൂട്ടി കിട്ടേണ്ടതായിരുന്നു. ബഡ്ജറു് വിഷയത്തിനു ശരിയായിപഠിച്ചു തയ്യാറാകത്തക്കവണ്ണം ഈ വക റിക്കാർഡുകൾ നേരത്തേ മെമ്പറന്മാക്കു തരുന്നതിനു മേലാലെങ്കിലും വേണ്ട വ്യവസ്ഥചെയ്യുന്നതു നന്നായിരിക്കും.

MR MATTHEW MURIKKAN (*Vaikam*): Sir, I shall begin where my friend Mr. Raman Pillai left. While thanking the Dewan President for having allowed us an additional day to study the budget, I am very sorry to express that this House does not receive at the hands of the Government the consideration which it is entitled to. Some of the members on this side of the House have already expressed that a few of the resolutions passed in this House are merely paper resolutions. It is an insult done to the members of this House. I might also say that the Financial Secretary more than anybody else ought to have known that the Budget Session will be held some where this time of the year and he must also imagine that we are assembled here not to sit under electric fans but to assist the Government in administrative matters and to make observations on the budget that is placed before this House. All that I have to say is that the Financial Secretary will be careful to place the budget before the House earlier, to extend to us better convenience and that the Government will be kind enough to afford us greater facilities for the exercise of our privileges.

Sir, the budget before us shows a surplus. Some of the members on this side of the House have already expressed their disapproval of the budget. I too have got great misgivings about this surplus budget.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Matthew Murikkan.]

I think it will be sheer presumption on my part to call the attention of this House to the distinction between the economy of the individual and the economy of the State. The individual adjusts his expenditure to his income. But the State follows entirely different lines. It adjusts its income to its expenditure. Therefore any amount of the surplus in the budget does not show prosperity. Our budget is not therefore a prosperity budget. I am not also prepared to say on the other hand that it is a budget of despair. Still it is not a prosperity budget. For this I have got the authority of the great statesman and financier Gladstone. He says "The training I received from Sir Robert Peel was that the right and sound principle was to estimate expenditure liberally, to estimate revenue carefully and to make each year pay its own expenditure and to take care that the expenditure charged is not greater than the year's income." This must be the policy which an enlightened Government ought to follow.

I pass, Sir, to the policy underlying the budget. I must plainly say that within the coming 3 or 4 years the Government will have to tackle very hard problems. There is, as some members express, a great cry from Vernacular School teachers which has almost become a scandal in the history of education in Travancore. There were committees, representations in the Assembly and in the Council, and public meetings in various parts of the country. But the Government seem to be taking a cool view of it. The Financial Secretary expresses in his speech as follows:—

"Government propose, after consulting the Finance Committee, to ask in the course of the year for a supplementary grant to the extent needed for the revision of pay that may ultimately be decided on." Very consoling indeed! The Financial Secretary then goes on to express as follows:—

"And before doing so they look forward to informing themselves of the views of the members on the subject."

I am sure the Financial Member and the Government know at least to-day that it is high time to revise the salary of these Vernacular School teachers and redress their long standing grievance.

The question of education in general is also one which requires serious consideration. A large amount of money is spent on Primary Education but only 50% of the children of the land go to School. There will come a time in future when Primary Education will be made compulsory. That is the direction in which the people of Travancore are drifting and then double the amount that is now being spent will have to be set apart for Primary Education. Government will also have to find funds for this purpose.

I may also in this connection speak a few words about the question of poor relief. Nothing is talked of poor relief in this House. It is a knotty problem. Neither the Government nor the Muncipal authorities in the State seem to care for the beggars wandering in the streets and

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

giving trouble to the public. In certain Municipal Councils some provision is made to solve this question. Government in the near future will have to tackle this question and will have to find funds for this purpose also. Therefore, Sir, funds have to be found for various purposes and if precaution is not taken Government may come to a dead-lock.

Then, Sir, I may also be allowed to give certain suggestions with regard to the improvement to be effected in the revenue. As has been observed by some of my friends Land Revenue seems to be the most important item on the receipt side of the budget. But as has been once remarked by our Deputy President we have reached the bed-rock of taxation. We must try to improve the earning capacity of the ryot without which it is not possible to increase taxation. For this purpose we have to give an impetus to the agricultural and industrial activities of the land. Travancore pre-eminently, is an agricultural country. It is wonderful that in such a country people have to depend upon Rangoon rice for their livelihood. It is really shameful! I do'nt blame the Departments of Agriculture and Industries. The heads of these departments are able hands and they try their best to encourage agriculture and industries. There are various questions which these heads of departments have to tackle and it is not easy for them to attend to all of them. In the face of the peculiar circumstances in Travancore I suggest that a committee should at once be appointed to enquire into the causes of the unpopularity of the schemes and suggestions introduced by the head of the Department of Agriculture. Unless and until this is done, the new grants asked for this year need not be granted at all. The committee has to enquire why the ryots do not appreciate the schemes suggested by the head of the department and how it is that the public do not seem to follow the instructions given by him. Important remedies ought to be suggested and for this a committee has to be appointed at once.

The agriculturist in Travancore is labouring under a serious difficulty. He has no money. He is a puppet in the hands of the usurer. Some of my friends have suggested the establishment of a Land Mortgage Bank to remedy this defect. I do not presume to explain both sides of this question because I myself cannot say for certain how far it will be successful. It has been successful in other countries and Government may, with advantage, take up that question. Agricultural loans may be given by the Government. But in giving these loans the Government have to exercise discretion. Undesirable influences ought not to prevail in the disposal of applications for loans.

In the matter of industries, I have only one word to suggest. Travancore has to depend on indigenous industries. We hear of several experts in the Industries Department. I do not know what they are doing and what they are going to do. Being an agricultural country, Travancore is rich in raw materials and when agriculture improves, industries must also improve. Sir, unless the earning capacity of the ryot is improved we cannot further tax the ryot and these are the suggestions

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Matthew Murikkan.]

I have to make regarding the improvement of the earning capacity of the ryot.

I must also call the attention of the Government to the policy of what is called retrenchment. Many of my friends who spoke today have referred to that broad question of retrenchment. Retrenchment is a word which is not very much appreciated by our friends on the other side of the House. It is met by another word which has also become conspicuous—efficiency. Our Civil Service is top-heavy and when the representatives of the people move for a reduction of the pay of the Civil Service the answer given by the Government is "Are we going to sacrifice efficiency for money?" Certainly not. If high salary is a test of efficiency I have no quarrel. But I do not think that is the real test. If you turn your attention to some other countries, we can realise the want of proportion in the salary system in Travancore. I shall take instances. The pay of the Dewan of Travancore ranges between Rs. 2,000 and Rs. 3,000; the income, we know now very clearly, is more than 2 crores of rupees. The Prime Minister of England gets Rs. 6,250, the income of England is 1,200 crores. The President of the United States gets Rs. 3,000; the income of the United States is Rs. 1,100 crores. The Prime Minister of Canada gets Rs. 3,850; the income of Canada is 119 crores. The Prime Minister of Japan gets Rs. 1,500; the income of Japan is 240 crores. These figures will clearly show that the word efficiency has no special bearing in Travancore. I am sure my friends on the other side will agree with me that in these places efficiency is not at all sacrificed and that we can also follow the system adopted there without sacrificing efficiency. I say these are the impressions of a youngster and I am sure they will only be taken subject to the limitations which the opinion of a youngster is liable to. (*Laughter.*)

Then some sort of retrenchment may be effected in Education also. I am not for discouraging education. No impediment can be raised in the way of education. It must progress. But at the same time, Government have to consider where pruning is required and where it is possible. I suggest that some of the Higher Grade Vernacular Schools, may be safely abolished. When Primary Education is popularised and when Primary Schools increase in number a few of our H. G. Vernacular Schools may be abolished and a good deal of money can be saved thereby. With regard to Schools in general, some of them can be left to private agencies who can work them on a satisfactory basis. In my constituency for instance, there are various private agencies who are prepared to undertake this responsibility. This will relieve Government from a financial stress.

I have also another suggestion to place before this House with regard to Collegiate Education. Collegiate Education may be made a bit more costly; then the Government will not be a loser. Collegiate Education is a luxury; it is not a necessity. I am sure these

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

improvements in Education will reduce the expenditure and the Government will be able to give an impetus to Education.

With regard to Public Works also, I have to add a few words. It is really a matter of great consolation that Government have been able to secure the services of an energetic, enthusiastic and able Chief Engineer (*Hear, Hear*). We should be proud of him. But he cannot do anything himself. Government must encourage the Chief Engineer if the Department is to work successfully. The material prosperity of the country can be increased by the opening of new canals and roads.

Against the suggestion of Mr. G. P. Nilakanta Pillai I have to remark that the amalgamation of the Departments of Agriculture and Public Works is not feasible.

MR. G. P. NILAKANTA PILLAI (*Karunagapalli*) : I talked of irrigation.

MR. MATTHEW MURIKKAN (*Vaikam*): The head of the Agricultural department and the Chief Engineer who are both anxious to improve the material prosperity of the land can work together without amalgamation and the desired result can be realised.

The suggestion that I would make with regard to the Public Works Department is this:

The works to be carried out by the department are not now distributed equally within the different parts of the State. This year something like 4 lakhs of Rupees are allowed for the Pallivasal-Neriamangalam Road in North Travancore. That is a very big amount certainly for North Travancore. But the other parts of North Travancore also should get due consideration.

I am glad that our metropolis is going to be better by the water supply and electric schemes. Everybody ought to be proud of these things. But there must be a sense of proportion in all these. The other parts of the country must also be benefited. Then alone will the general prosperity of the land be improved. The Chief Engineer, I am sure, will kindly take my suggestion and in the future at least he will be kind enough to a range for a fair distribution of public works.

A word about the Police. The Motor Traffic Regulation has also become a knotty question. It cannot be very easily controlled. The Ag. Police Commissioner has got a scheme for the creation of a new department called the Traffic Regulation Department. The idea is good. But I do not think it is quite necessary. It serves only to create an additional District Superintendent of Police (Hear, hear). What I suggest is that the difficulty lies not there but in the pay of the poor police constable. The poor man is half-starved and is struggling for life and is exposed to sun and rain. We cannot find fault with him if he is dishonest and if he is not properly looking after the duties entrusted to him by the head of his department. This situation cannot improve even if another department is created. The defect can be cured only if increment is given to the constables on

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Matthew Murikkan.]

traffic duty. With their co-operation we will, I am sure, be able to control the traffic department. We have already three Inspectors and with better pay and the co-operation of these constables we will be able to exercise discipline and get better results in the Police Department. Without any prejudice whatever to the good suggestion of the Ag. Police Commissioner, I think this proposal may be acted upon. With these suggestions, I resume my seat.

DEPUTY PRESIDENT: After the Council rises, Gentlemen, there will be a meeting of the Non-official members for the election of members to the Finance Committee for 1104.

Now you have 20 minutes more and any of you who wish to speak may do so.

May I take it that there is none to speak now?

MR. G. P. NILAKANTA PILLAI (*Karunagapalli*): We have to elect members for the Finance Committee.

DEPUTY PRESIDENT: We will do that after we rise. I just want to know whether we can do any more Council work to-day. I think we may rise now. We meet at 5 for the election of members for the Finance Committee.

The Council will now rise to meet again on Monday at 11·30 of the clock.

The Council adjourned at 4-43 P. M.

P. N. KRISHNA PILLAI,

Secretary to the Legislative Council.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly